In the Press, THE SAME,

On a fine Writing Paper, in QUARTO,

CUM GRÆCIS SCHOLIIS α ET β,

(ET γ INEDITIS,)

AMPLISSIMIS VARIORUM NOTIS,

ET LECTIONIBUS EX VIGINTI MSS. AB ANT. ASKEW M.D. COLLATIS:

ACCEDUNT SCHOLIA DE METRO,

INDEX VERBORUM, ET ANGLICANA VERSIO,

EDITORIS T. M.

[Price 7s. 6d.]

In the Press, THE SAME,

On a fine Writing Paper, in QUARTO,

CUM GRÆCIS SCHOLIIS α ET β,

(ET γ INEDITIS,)

AMPLISSIMIS VARIORUM NOTIS,

ET LECTIONIBUS EX VIGINTI MSS. AB ANT. ASKEW M.D. COLLATIS:

ACCEDUNT SCHOLIA DE METRO,

INDEX VERBORUM, ET ANGLICANA VERSIO,

EDITORIS T. M.

[Price 7s. 6d.]

Gal 10 d. 6

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

CUM

VARIIS LECTIONIBUS,

STANLEIANA VERSIONE,

ET

NOTULIS ex Garbitii aliorumque Commentariis;

QUIBUS SUAS ADJECIT,

IN USUM STUDIOSÆ JUVENTUTIS,

T. MORELL, S.T.P. ET S.S.A.

LONDINI:

EXCUDEBANT RICHARDSON ET CLARK:

ET PROSTANT APUD T. LONGMAN, IN PATERNOSTER-ROW; T. MERRILL, CANTAB. J. FLETCHER, OXON. ET J. POTE, ETON.

M DCC LXVII.

30

MVSEVM
BRITAN
NICVM

VIRO REVERENDO

JOHANNI FOSTER S.T.P.

SCHOLÆ REGIÆ ETONENSIS

MAGISTRO INFORMATORI

S.

HOC quicquid est opusculi hortatu susceptum tuo, mea qualicunque opera absolutum, amico Tibi in Patrocinium trado; et mihi quidem libenter in eo dramate elaborandum esse duxi, quod Tu Etonensibus tuis usui fore arbitreris: in quo scilicet præcipuè eminet vis poetica illa, conceptuum singularis sublimitas, Dictionis ardor et vehementia, et, ut ita dicam, Spiritus planè Orientalis.

Literis Græcis, ac Tibi, qui in iis promovendis diligenter versaris, fausta omnia comprecatur,

TUI OBSERVANTISSIMUS,

T. MORELL.

Ex Epistola Nuncupatoria Garbitii, Illyrici, Græcæ Linguæ et Moralis Philosophiæ Professoris ordinarii, in Academia Tubingensi, ann. 1558.

EX Fabulis Æschyli, quæ restant, hæc de Prometheo Captivo, est prima: quæ continet duo negotia: unum de erroribus et fortuna varia et miserabili Ûs, filiæ Inachi regis Argivorum, quod pertinet ad hominis partem appetitivam; alterum de captivitate Promethei; quod est principale, et refertur ad vim mentis humanæ exprimendam. —

—Ad absolutionem autem negotii in hac Fabula tractati, requiruntur aliæ etiam duæ Poetæ hujus tragœdiæ; una, quæ inscribebatur, Προμηθεὺς πυροφόρος, *Prometheus ignem auferens:* altera, cui titulus erat, Προμηθεὺς λυόμενος, *Prometheus solutionem impetrans:* utraque, dici non non potest quantum ruina sua detraxerit de argumenti hujus declaratione. Quæ tamen hæc reliqua Προμηθεὺς δεσμώτης continet, in qua rigida ejus captivitas describitur, non protinus sunt negligenda: quin potiûs vel propter hoc ipsum magnificienda, ut saltem aliquod habeatur, quod ad rei tam gravis aliquanto planiorem cognitionem faciat. Et quia hæc fabula

est

eſt media inter illas duas quæ deſiderantur, non poteſt ipſa non permulta habere ex illis, unde de toto negotio judicare liceat. Ex prima enim hic exponuntur cauſæ præcipuæ captivitatis, quibus offenſus fuit Jupiter: ex poſtrema occaſiones, tempus, et author Redemptionis. Grave autem eſſe hoc argumentum, inde etiam appareret, quia eſt antiquiſſimum, et multi atque ſapientiſſimi viri in eo elaboraſſe videntur, etiam ante Heſiodum, cum et Homerus Promethei, et Orpheus Pandoræ mentionem faciant. Imo, ſi quis id penitius introſpexerit, animadvertet ab Hebræis petitum eſſe; et quidem ex doctrina Moſæ.—Quanquam autem omnia, quæ pertinent ad naturam Hominis ex omni parte tum cognoſcendam, tum emendandam, ad intelligentiam et perceptionem non ſolum humanitatis et juſtitiæ civilis, ſed et ſanctitatis et juſtitiæ ſpiritualis, non debent, neque poſſunt aliunde potius, ſalutarius aut certius peti, quam ex ſacra Scriptura;—non tamen unquam fuerunt hæc etiam, a mente et ſapientia humana ſanius et utilius aut inventa, aut agitata, prorſus rejecta et ſpreta: et quidem per ipſos etiam Theologos, et eos præcipuos,——Qui et ipſi, non ſine exemplo Apoſtolico, ſtudiis diſciplinarum liberalium eruditi fuêrunt, et ea ad quandam non inutilem προπαιδευσιν ad doctrinam ſacram aliis quoque conceſſerunt, aut etiam commendarunt.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένῳ διὰ τὸ κεχλοφέναι τὸ ὦῤ, συνθάνεῖαι Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δ' παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθησεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δ', βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δ' ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δ' Εὐριπίδῃ ὅλως ὁ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ Δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δ' χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δ' κεφάλαιον ἀπ' ἔστι, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δ' ὅτι ὁ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέῶ τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

DUM Prometheus, quod ignem ſuffuratus eſſet, in Scythia vinciretur, Io vagabunda ab eo certior fit, quod Ægyptum perveniens ex contactu Jovis pariet Epaphum. Mercurius autem introducitur, minatus eum fulmine ictum iri, niſi quæ Jovi eventura ſint enunciet; prædixerat enim Prometheus Jovem imperio a filio proprio exutum iri. Tandem Prometheus tonitru facto diſparet.

Eſt autem fabula in tranſitu apud Sophoclem in Colchis, apud Euripidem vero omnino non extat. Scena fabulæ in Scythia ponitur ad montem Caucaſum. Chorus autem conſtat ex Nymphis Oceanitibus: Summa ejus eſt, *Prometheï religatio.*

Sciendum tamen quod non ſecundum vulgarem opinionem in Caucaſo vinciri dicit Prometheum, ſed ad Europœas partes Oceani, ut ex iis quæ ad Io dicuntur licet conjicere.

Prometheus ipse propter a Jove vinctus: Schol. Hom. ad Il. ξ'. 295. L. T.

(α) Dacierius ad Cap. XIV Aristot. Poet. quendam de his personis ut puto Prometheo. Sed quid refert in his quam apud Sophoclem? Ulixes, supplantat Palamedem apud Euripidem.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' ὃ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗρον, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. ὃ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανίδες νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δέησεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἣ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ, τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυνομένῃ δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

CUM Prometheus ignem Jovi surreptum hominibus tribuisset, cujus ope omne genus artium invenerunt, Jupiter ira commotus tradidit eum ministris suis quos Vim et Robur nominant, et Vulcano, ut ad montem Caucasum abducentes ferreis eum vinculis ibi constringerent. Quo facto, adsunt omnes marinæ Nymphæ, ut ei solatium præbeant, et mox ipse etiam Oceanus advenit, qui Prometheo ostendit velle se Jovem cum precibus adire, ab eoque impetrare quo a vinculis liberaretur: non sinit Prometheus, utpote qui animum Jovis ferum nec flecti facilem probe cognosceret. Secedente autem Oceano, advenit Io Inachi filia palabunda, ab eoque intelligit et quæ mala tulerit, et quæ latura sit, et quod unus ex illius posteris ipsum liberaturus sit, qui erat Hercules Jovis filius; quodque ex contrectatione Jovis ipsa sit Epaphum paritura. Cæterum Prometheo nimis libere adversus Jovem verba proferenti, quasi a filio quem ipse procreabit, imperio fuerit exuendus, aliaque contumeliis plena loquenti occurrit Mercurius a Jove missus, qui ei fulmen minitatur, ni velit quæ eventura sint Jovi enarrare, eumque renuentem tonitru diruptis nubibus exterminat.

Scena Fabulæ in Scythia constituitur ad montem Caucasum: nomen Tragœdiæ PROMETHEUS VINCTUS.

TA

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.	ROBUR ET VIS.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.	VULCANUS.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.	PROMETHEUS.
ΧΟΡΟΣ ὠκεανίδων νυμφῶν.	CHORUS NYMPHARUM OCEANITIDUM.
ΩΚΕΑΝΟΣ.	OCEANUS.
ΙΩ ἡ ΙΝΑΚΟΥ.	IO FILIA INACHI.
ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

Vorsini Ascheyius.

Stimbe in Asc-
Prom. 2 -
Ser. Elect. 21 -
h. Lud. Drachenb. III.
926 -

Prometheus et et Eumenides Aeschyli in machinis, personis decorandis & multo stabant. Vid. Lud. Castelvetro in Poet. arist. p. 296

Κρέλος και Βία. Callimach. de Jove v. 67. & Hesiod. Theog. v. 385.

1. sic incipit Soph. Philoct. L. T.

1. infr. 806. Eur. Andr. 889. L. T

2. Strab. ~~[illegible]~~ I. 86 τὰ περὶ τὸν Ἰσθμον, καὶ τὴν Σκιρωνίδων ἀρχαιότητα. — Sap. Salom. 5.7. L.T.S. Philoctet. 2+ Eur. Bacch. 10 —

3. Pers. 785. L. T

2. Theocrit. Δ. 29. β. 257. 82. ἀλιτεῦς. διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν —

5. ὄχνα. Actinaculum. Theocrit. Epigr. III. 6

6. Milton. Parad. Lost. I. 48.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ϗ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΡ. ϗ Β.

Χθονὸς μὲ εἰς τηλωρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν·
Ηφαιστε, σοὶ δ' χρὴ μέλδν [1] ἐπιστολὰς,
Ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Ὑψηλοκρήμνοις τ' λεωργὸν ὀχμάσαι,
[2] Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.

[1] ἐπιτολὰς, *Schol.* [2] Ἀδαμαντίναις πέδαις ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις, *Rob.* Ἀδαμ. πέδησιν ἐν, *Turn. Garb.* ἐν deest, *Ar.* MS. Ἀδαμαντίνων δέσμοισιν ἀῤῥήκτοις πεδῶν, *Stanl.* Sed nihil opus est, vid. not. ——cum vulg. P. sed ἀῤῥήκταις π. fortasse errore typographico. ἀῤῥήκτοις, *Attice.*

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ, Jovis Ministri, quibus Poeta παντοκρατορίαν ejus significare voluit, qui solus habet in omnibus et imperandi autoritatem, et cogendi potestatem.

Ver. 2. Σκύθην, pro Σκυθικὸν, primitivum pro derivativo.

5. Λεωργὸν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον, *Hesych.* τὸν πάντολμον, τὸν ὑπὸ τῶν λαῶν ἀποθήσκοντα, ἢ τὸν λαοῖς παράσχοντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τὸ πυρός, *Suid.* Λεωργὸς, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης. E. M. Tatianus in eodem sensu τὸν ἀνθρώποιδὸν vocat. Garbitius verò intelligit de eo, qui ita colat populum, ejus captet auram, in hoc totus incumbat, ut excogitet, loquatur, et agat quæ ei probentur, δημαγωγὸς sc. et ψυχαγωγικὸς, ver. 11. 28, &c.

6. Ἀδαμὰς, γένος σιδήρου *Hesych.* ex ferro sanè constabant Promethei vincula, ver. 19. *Stanl.*

Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνᾳ πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
Ὡς ἂν διδαχθῇ τὸν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπᾳ δ' αὐθαδεῖ τρόπῳ.
Ηφ. Κράτος Βία τε, σφῶιν οὐ ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δὴ, κἀδὲν ἐμποδῶν ἔτι·
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν.
" Ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμήτα παῖ,
[3] Ἀκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
[4] Προσπατ[α]λεύσω τῷ δ' ἀπανθρώπῳ [5] πάγῳ,
Ἵν' ἔτε φωνὴν, ἔτε [6] τε μορφὴν βροτῶν

[3] Ἀκοντ' ἄκων σε δυσλ. *Ald.* [4] Ita MSS. Ox. al. προσπασσαλεύσω. [5] al. τόπῳ. ὄρει. *Ald.* Marg. MS. [6] ἔτε πε *Barth. Adv.* l. vii. c. 11.

7. Τὸ σὸν ἄνθος—τὸν σὸν κόσμον, *Sch.* καλλώπισμα, ib. *decus, munus, Marg.* MS. ver. 38. vid. *Sch.* Ar. R. ver. 131. *Caſtell. de Feſt. Gr.* p. 189.

10. 11. Divina præ humanis habenda. ver. 41. Act. iv. 19.

13. δὴ pro ἤδη, ver. 57. *Stanl.* δὴ γὰρ, *jam enim, Hom.* Od. ξ'. 282. ἐμποδὼν, ἀντὶ τῦ εἰς ἐμπόδιον. *Phav.*

14. συγγενῆ. Iapetus Pater Promethei, et Saturnus Vulcani avus, fratres Germani. *Stanl.*

21. φωνὴν ὄψει. mentale zeugma. *Stanl.* κατὰ ἀναλογίαν λείπει τὸ ἀκούσεις, *Sch.* ined. ſed et elegans tranſlatio ab auditu ad viſum, et vice verſa, poetis admodum familiaris, ut λίπαρον δέδορκα. *S. T.* 103. λύχνον ἀκούω. *Muſæ.* 4.

21. τῦ pro τινὸς, paſſim.

Ὄψει,

7. Thesaur. 13. 27. Virg. Aen. 8. 499.

1. Spanh. in Callim. p. 28. a. L.
2. Callim. in Jov. 66.

10

15

20

3. Menand. fragm. incert. V. 506. L.

4. Brunck in S.O.T. 271. – 21. Accius in Philoctet.

22. ὀφρα. Sic Sept. Theb. 102. Κλυτον δεδορκεα. Soph.
O.T. παιανδε λαμπει. Virg. Aen. IV. 490.

22. Schol. Wasenberg. in Hild A'. 47. Φο, Cῦ. at Φ
Cῃ in Eustath.

22 ὄφρα ad tem. refertur. Pindar. Pyth. Δ. 137. Ἐπικόν,

25. οπεδᾶ, Futurum Atticum. Br. in S.O.T. 138. ἑλᾶ S.Aj. 50
ἑλᾷς E. Bacch. 1332. ἐξελᾷς E. Med. 926. Andr.

27. Lucian. I. Soir. Dial. προυφαλος. απολλων.
P. P. Laur. 526.
27 S.Aj. 61. στυδ' ἑλωφησειν φοντ. Schol. in Hom. Il. Φ. 29
34. Virg. Georg. IV. 470. Nescia quae humanis precibus
mansuescere corda.

31. Horat. Dacier. V. III. p. 366. L.T.

32. V. 896. Hom. Il. H'. Φημι — μαψαυραν γουν.

34. V. 954.

35. Spanh. Numism. V. II. 490. Tacitus. Ann. I

35. ~~Ἀλλ~~ μεγαλων δε θεοις αρκως —
Vid.

Ὄψει, [7] ϛαθευτὸς δ' ἡλίᾳ φοίβῃ φλογὶ,
Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος. ἀσμένῳ δέ σοι
Ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνῃ θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν· 25
Ἀεὶ δ' τῷ παρόντος ἀχθηδὼν κακῷ
Τρύσει σ'. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
Τοιαῦτ' [8] ἐπηύρω τῷ φιλανθρώπῳ [9] τρόπῳ.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ [10] ὑποπλήσσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρᾳ δίκης· 30
Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
Ὀρθὸς ἀΰπνοις, οὐ κάμπτων γόνυ.
Πολλὰς [11] δ' ὀδυρμὰς κἀγόους ἀνωφελεῖς
Φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
Ἅπας δὲ [12] τραχὺς ὅστις ἂν [13] νέον κρατῇ." 35

Κρ. Εἶεν· τί μέλλεις κἀτοικτίζῃ μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ ϛυγεῖς θεὸν,

7 ϛατευτὸς *Ald.* 8 Ita *Steph. Stanl.* al. ἀπήρω. 9 τρόπῳ Θεὸς· Θεῶν γὰρ Ox, et Marg. MS. quod mihi ſane non diſplicet, ita vertendum, *Talia conſecutus es*, (pejora etiam conſecuturus) *quamvis ſis Deus*, (ſub. ἐνίκα) τῷ φιλ. τρόπῳ· vel, *cum ſis Deus* τῷ φιλ. τρόπῳ, nimis ſedulo ſtudio juvandi homines præditus. ver. 11. 123. 10 ὑποπλήσσων, *Turn. Grot.* Θεὸς θεὸν ἔχ ὑποπλήσσων. *Garb.* 11 δ' deeſt Ox. 12 τρηχὺς Marg. MS. 13 al. νέῳ *Garb.* νέα *Ald.* νέως Marg. MS.

22. Σταθευτὸς ſ. ϛατευτὸς, a ϛάω et εὖειν vel εὔειν. ϛῆσαι εὖειν, *ponere ad urendum.* P. ϛατεύει, θάλπει, *Heſych.*

27. Οὐ πεφ. πω. *nemo natus*, ut cum Plauto loquar, non *qui nondum natus eſt*, ſicut uterque Scholiaſtes et Garbitius qui de Hercule interpretantur. *Stanl.*

Ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι πρέσβωκεν γέρας;
Ηφ. Τὸ συγγενές [14] τοι δεινόν, ἦθ' ὁμιλία.
Κρ. Σύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
[15] Οἷόν τε πῶς; ἢ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
Ηφ. Αἰεί τε δὴ νηλὴς σύ, κἠ θράσυς πλέως.
3.43. Κρ. Ἀκμὴ γὰρ ἡδὲν τόνδε θρηνεῖως· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ [16] πόνει μάτην.
Ηφ. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
Κρ. Τί νιν φυγεῖς; πόνων γὰ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων ἡδὲν αἰτία τέχνη.
Ηφ. Εμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
Κρ. "[17] Απαν' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι χαιρανεῖν.
Ἐλεύθερος γὰρ ἔτις ἐστὶ πλὴν Διός."
Ηφ. Εγνωκα, τοῖσδε κ' ἡδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Κρ. [18] Οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλιννύουσα προσδερχθῇ πατήρ;
Ηφ. Καὶ δὴ πρόχειρα [19] ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κρ. Λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ δένει
Ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
Ηφ. Περαίνεται δὴ κ' ἡ μαλᾷ τὔργον τόδε.
Κρ. Ἀράσσε [20] μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.

[14] τοι deest, *Ar.* MS. συγγενὲς τὸ δ. Marg. MS. [15] al. οἷόντε; πῶς; al. Οἷόντε; πῶς s. *Steph.* [16] πόνοι *Ald.* [17] "Απαντ' ἐπαχθῆ, *Stanl.* Απαντα πραχθη *P.* Απαντ' ἐπράχθη'ν *H.* vid. *Lat. vers.* [18] Οἰκῶν πατήρ. Sine interr. *Steph.* [19] ψέλια *Turn. Garb.* ψάλλια *Rob. Ald.* [20] F. βαλὼν νιν ἀμφὶ i. e. ἀμφιβαλὼν *Stanl.* λαβὼν, νιν, ἀμφὶ θείναν, πασσάλευε i. e. λαβὼν (ψάλια ſc.) πασσάλευέ νιν *illum.* P. al. πασσάλευ' ἐρρωμένως, ut ver. 65.

Δεινὸς

39. ~~Ἀ. Ἀκτὴ.~~ ~~Locus paroxytonus~~
40 Confr. 289. S. Th. 1039. L. S.

44 Stob. Grot. 58.

45 5. Spanh. in Callim. p. 92 L. S.

46. V. 611.
. Sing. feminino. –

50

58 Lucan. II. 280. Tota jam libertas orbe. –
solum Caesar erit. —— Eurip.
ἓν βάς ἐρέων γὰς δοῦλα πολλὰ πλὴν
ἑνός. –

55

A. Ψαω. Leviter attingo. – ὁ ψαλία. Hesych. 19

. VIV. plur. S. O. Tyr. 868. J.

60. Jens. Lect. Lucian. p. 13. L. T.

61. παρπηδον. Soph. Ajac. 577.
Spanh. in Callim. p. 64. L. T.

~~62. Erfurdt. ad 233~~

65. Hesych. corrigendus. L. T.

70 πρὸς cum Genitivo.

73. προς. Adverbialiter. Kuinoel. Electr. 261. "προς simpliciter p. insuper, in extremo periodi fine ponitur." Hemsterh. in Lex. Herm. Vid. qui citat Demosth. I cont. Philip. Tadavla ἐννεγκαντα πε-μπτον τι προς — et huno locum Aeschyli. — Sic Arist. Balp. 415 ρευειν ἐδατος. — Κλύουσε προς. Soph. 928.

75 Milton. II. 158. VIII. 456.

Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν καὶξ ἀμηχάνων [21] πόρον.
Ηφ. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60
Κρ. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
Ηφ. Πλὴν τῶνδ' ἄν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
Κρ. Ἀδαμαντίνῃ [22] νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπὰξ παρσάλου ἐρρωμένως. 65
Ηφ. Αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν [23] ὑπὲρ φρένα πόνων.
Κρ. [24] Σὺ δ' οὐ κατοκνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ
Στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ. 4.68.
Ηφ. Ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον [25] ὄμμασιν.
Κρ. Ὁρῶ κυρῆντα τόνδε τῶν ἐπαξίων· 70
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μαχαλιστῆρας βάλε.
Ηφ. Δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
Κρ. Ἡ μὴν κελεύσω, καὶπιθωύξῳ [26] γὲ πρός,
Χώρει κάτω, σκέλη ὄ [27] κίρκωσον βίᾳ.
Ηφ. Καὶ δὴ πέπρακται τἄργον· ἐμμακρῷ [28] πόνῳ. 75

[21] πόρης *Sch. ad* Ar. Eq. ver. 756. γρ. τρόπον *Ar.* [22] νιν σφηνὸς αὐθάδει γνάθῳ Στερνον *Garb.* [23] Ita *Sch.* b. *Grot. P.* ut in seq. v. al. ὑπερτένω, ὑπερτένεις. [24] al. Σὺ δ' ἔν. et sine interr. [25] al. ὄμμασιν; [26] σε πρός. *Rob.* [27] κίρκωσον. *Rob.* Marg. MS. [28] al. χρόνῳ.

63. τῆδε, Προμηθέως scil. Sch. Gr. ἕνεκα τέτε. Sch. ined.

64. γνάθον, metaphorice, ut alibi plus semel, πυρὸς γνάθον. Stanl. πελέκεων γνάθοις Eur. Cyc. ver. 394. *H.*

68. subaudire imperativum verbum, βλέπε, σκόπει, ποίει, Atticorum est. vid. Bos, in v. βλέπειν. Kust. ad Ar. Pl. ver. 326.

74. κίκροι, κρίκοι, ἁρπαγὲς, et πάντα τὰ ἐπικαμπῆ. indeque κιρκόω. Steph. Thesaur. App. κρικόω, *annulo trajicio.* κρίκω pro κίρκω. ib.

Κρ. Ἐρ-

Κρ. Ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους [29] πέδας,
Ὡς ὑ πιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
Ηφ. Ὁμοία μορφῇ γλῶσσά σε γηρύεται.
Κρ. Σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε [30] τραχύτητα μὴ πίπλησό μοι.
Ηφ. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
Κρ. Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, χῆ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι προσπίθει. τί σοι
Ὀΐοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαλλῆσαι πόνων;
Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν χδ σε δεῖ προμηθέως
Ὅτῳ τρόπῳ τῆς δ' ἐκκυλισθήσῃ [31] τύχης.
Πρ. Ὦ [32] δῖον αἰθὴρ χὴ ταχύπτεροι πνοαὶ,
Ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον [33] γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,

[29] πόδας *Rob.* [30] θρασύτητα Marg. MS. [31] al. τέχνης. sed vid. ver. 103. 106. 469. [32] Διὸς *Garb.* [33] γ' ἔλασμα. *P.*

87. Abſolutus eſt jam primus Actus, (vulgo ita dictus) qui eſt Prologus hujus fabulæ. ——Hæc lamentatio Promethei inſeritur, loco carminis chori; unde excitentur Nymphæ ad eum inviſendum, &c. Eſtque hoc initium ἐπιτάσεως, in qua Prometheus conabitur ſe quidem defendere ab omni culpa, &c. Cujus rei hîc inſeritur quaſi diſerta quædam Propoſitio, ex qua ſequens tractatio procedat. *Garb.*

87. ταχύπτ. πνοαὶ, Ebraiſmus. ἐπετάσθη ἐπὶ πλευρὰν ἀνέμων. Pſ. xviii. 10.

90. γέλασμα refertur ad levem ſonum undarum ventis exagitatarum, qui etiam aliquantulum criſpant maris dorſum quaſi amabili quadam γελασίᾳ. *Stanl.* γέλασμα vocat fluctuum, ad modum riſus, non ſolum dilatationem, ſed et continuam, et quaſi geſtientem motionem, quæ ſua ſerie in longum protenditur. *Garb.* Haud abſimili metaphora, καὶ βυθοὶ ποταμῶν διαγελῶσιν. *Plut.*

Καὶ

. Lumen d. 192.

o. μὴ πιπλησσε]

2. Infr. 944

3. Corinth. I. 15. 32

4. Infr. 850.

. De hoc Poetarum usu in Nominibus ludendi Cas.
ag. ad Animad. Saxonis - p. 229. - Not. ad
ium, p. 240. Soph. Aj. 430

λον - σε]

Philos. VII. 305.

Sh. Timon of Athens. IV. Timon. to the Earth
ommon Mother, Hear . . . — Spanh. in Callim. p. 13.
ηγρίθρον. Soph. Track. 251. -

Dea. 57.

94. Shakspeare. — Lear. — Good biting falchi

95 Milton. II. 184.

96. Ταγὸς μικρᾷ longᾷ. Aschyli Pers. 29. V.
Ταγοι Περσων. Apud Hom. μικρᾷ brevi: Il. 4
160 — παρα δ' οι τ' αγοι αμφι μενοντων.
Cod. Harl. legit ταγοι. Vide Soph. Antig. 1069

104. Infr. 934. Horat. I. 24. 19.

Καὶ τὸν [34] πανόπλην κύκλον ἡλίου καλῶ.
Ἰδὲ δέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δέρχθηθ' οἵαις [35] αἰκίαισιν
Διακναιόμενον τὸν μυριετῆ
Χρόνον [36] ἀθλεύσω· τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν [37] ἀεικῆ· [38] αἰαῖ, τὸ παρὸν,
Τό, τ' ἐπερχόμενον πῆμα ξενάχω.
[39] Πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ [40] τέρμαῖα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Καίτοι τί φημι, πάντα προὐξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλονθ', ὧδέ μοι ποταίνιον
Πῆμ' ὧδὲν ἥξει· τὴν πεπρωμένην ὃ χρὴ
Αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γινώσκοντ' ὅτι

[34] F. πάνοπλον *Stanl.* [35] ἀνιάσι *Rob.* al. αἰκιαίσι. [36] ἀεθλεύσω. *Rob.* [37] ἀεικεῖν. *Ar.* [38] Ita ferè omn. quòd ſi diſpliceat hiatus, *Ar.* MS. legendum præbet φεῦ, φεῦ. ver. 124. [39] al. ποῖ, πότε. [40] τέρμα MS. *Rob.* ver. 183.

100. ἐπιτεῖλαι, rarum admodum in hoc ſenſu: notandum eſt verò Stephanum legiſſe, non longè diverſa ſignificatione, Apoll. l. ii. ver. 83. βρυχὴ δ' ἐπετέλλετ' ὀδόντων, et Heſychium τέλλον expoſuiſſe, non ſolum ἐποίων, verùm etiam ἔμελλον.

102. Σκεθρῶς pro σχεθρῶς, a χέω. *P.*

Ib. ποταίνιον, νέον, πρόσφατον. *Heſych.*

" Τὸ

" Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς' ἀδήριτον σθένος.
Ἀλλ' ὅτε σιγᾶν, ὅτε μὴ σιγᾶν τύχας
Οἵοντε μοι τάδ' ἐς' ἰ. Φυτοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' [41] ὑπέζευγμαι τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον ᾗ [42] θηρῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαῖαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
[43] Πάσης [44] βροτοῖς πέφυκε, κἠ μέγας πόρος.
[45] Τοιάσδε ποινὰς ἁμπλακημάτων τίνω,
Ὑπαίθριος δεσμοῖσι [46] παρηλεύτος ὢν.
Ἆ ἆ, ἔα ἔα.
[47] Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπλα μ' ἀφεγγὴς,
[48] Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ [49] κεκραμένη·

[41] al. ἐπίζευγμαι, ver. 580. [42] θηράσας *Cant.* [43] Πᾶσι *Rob.* sed vid. ver. 7. [44] βροτῶν πέφυκε *Ox.* [45] τοιῶνδε *Stanl.* [46] πεπασσαλεύμενος *Rob.* [47] Χορ. Τις ἀχὼ,—κεκραμένη. Προμ. Ἰκετο κ. λ. *Arnald. Animadv. Crit.* p. 179. [48] Ita MS. *Ar. Stanl.* Θεόσυτος, *Rob. Turn. Steph.* Θεόρτος *Euſtath.* [49] κεκράμμενη *Ar. Rob.*

105. ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀκαταμάχητον. id.

109. Ναρθ. *Ignem ferulis optimè ſervari certum eſt, easque in Ægypto præcellere.* Plin. l. xiii. c. 22. qui et hoc inventum Prometheo tribuit. l. vii. c. 56. Atqui Diodorus, l. v. Prometheum laudat εὑρόντα τῶν πυρείων ἐξ ὧν ἐκκαίεται τὸ πῦρ, inde fortaſſe anſa fabulæ data, nam ex ferula et lauro πυρεῖα apud veteres conſtabant. *Stanl.* Scribit verò Theophraſtus, idcirco dici Prometheum hominibus dediſſe ignem cœlo dereptum, quia Philoſophiam ac lumen vitæ intellectualis, quæ divina eſt, mortalibus invexit. Ex Cic. Tuſc. v.

114. Α Α, eſt παρασκευὴ ad ſequentem Actum. perceptis ſtrepitu et fragrantia Nympharum advolantium, terretur et miratur dubius, quinam ſit, Deusne, an homo, an ſemideus. *Garb.*

Ἰκετο

95. ἀδηφάγον. Hesych. in hoc
Lexica fit Gothica, Guiegund c. cet. alias.

6 Inst. 197. — Lumen. 277. S. Phil. 332 —
105 6 Horat. Epod. V. 49.

110 110. Tzetz. Chil. X. 335

115

Πάσι
tanl.
Προμ.
Ar.
ις κι-

mini-
erep-
c lu-
æ di-
t. Ex

ἐν ad
ceptis
apha-
ar et
n sit,
semi-

κετο

θεσσυλος ἀπο θεος - sic 764. θεαρλον. quam
in hic inseri Lexicothicae. vid. II. I. 796.

117. Major. Mons pro saxo. Virgil. Ae. VI. 3
et sic saxum pro monte, Ae. II. 308.

119. Infr. 304.

120. Supra V. 9. et Infr. 388.

126. et Infr. 114. Virgil. Ae. II. 728.
Nunc omnes terrent ammi, sonus excitat
Spenser. Canto VII. 3.
And every leaf, that shaketh with the
least murmur of Wind.
Tacit. Plena omnia suspicionum et
P. 443. secretæ — Hist. 531.

Ἵκετο τερμόνιον [50] ἐπὶ πάγον
Πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὅσσοι
Τὴν Διὸς αὐλὴν [51] εἰσοιχνεῦσιν,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
Παῦ μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

[50] τὶς ἐπὶ P. [51] εἰσιχνεῦσι Ar. Rob.

119. Ὁρᾶτε. Alloquitur adventantes quos viciniori ſtrepitu conjicit plures eſſe, &c. *Id.* Quidni autem redeat ad querelam ſuam, ver. 93? nondum enim in conſpectu erat chorus.

120. Eſt Emphaſis in articulo τὸν, illum Jovi inviſum, et inde omnibus aliis ejus aulæ incolis. *G.*

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 ΜΗΔΕΝ φοβηθῇς· φιλία γὰ ἥδε τάξις,
2 Πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
3 Προσέβα τόνδε πάγον, παλρφας
4 Μόγις παρειπεῦσα φρένας.
5 Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
6 [1] Κτύπε γὰ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν [2] ἄντρων,
7 Ἐξέπληξε δέ μευ τὰν [3] θεμερρῶπιν αἰδῶ
8 Σύθλων δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πλερωτᾷ.

[1] κλύτου *Ald.* [2] ἄντρων μύχον *Ald. Rob. Garb. Steph.* μύχον, sine ἄντρων, *Turn.* al. μυχῶν. [3] Ita *Turn. Garb.* al. θεμερῶπιν. *Bentl. H.* al. θερμερῶπιν. *Stanl. P.* al. ἐκ δ' ἐπλήξε μ.

128. Act. II. sc. i. Nymphæ Oceani primùm ex sua συμπαθείᾳ veniunt ad ipsum, ut captivum consolentur, &c. *Garb.*

129. ἀμίλλαις, aptè dicitur de alis, quæ in volatu pariter moventur, ut videantur quasi contendere et certare invicem ne alterutra deprehendatur altera segnior. *Garb.* vel, referat ad certamen inter se.

133. διῆξεν potius a διαΐσσω quàm διήκω. *P.*

Ib. ἄντρων *sc.* Nympharum.

134. θεμερῶπιν vid. *Lat. ver.*

135. ἀπέδιλος, sine calceis, et non pedes, sed vehiculo alato. *G.*

ΑΝΑ-

128. Τάξις - Lucretius sub Populo
sic Virgil - Ae. VII. 39 - & Soph
Oedip. Σφαλὸς. 749 -

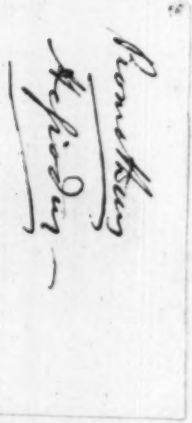

133. Supr. V. 1. Bentl. in Phalar. p. 66.
Hemsterh. in Callim. 728. & 731 - Θυσθλος
T.

Σύθην in Chron pro ἐσύθην.

137. Nymphæ Asiaviræ, Oceani et Tethy
filiæ fuerunt tres mille, teste Hesiod
Theogon. 364 - Conf Spanh. in Callim
Dian. 13 - Statius Achill. 1. 222.

143. V. 31.

149. V. 574.

150. Soph. Antig. 162.

Hesych.

Θεμιρεῶπις, ἐρασμία, αἰχύνη. Lege ἐρασμία ἁρμονίη, auctoritate Empedoclis: nisi si mavis ἐρασμία αἰχύνη ex Aeschyli Prometheo: Ἐκ δ' ἔπληξέ μιν τὰν θεμιρεῶπιν αἰδῶ. Αἰδὼς est αἰχύνη. Perperam huic lectioni Scholiastes, & Etymologici auctor θερμιρεῶπιν vocem nihili anteponunt, tanquam θερμαίνουσαν τὴν ὄψιν. Atqui eo pacto θερμῶπις esset dicendum: neque enim vel fando auditum est θέρμιρεως. Pollux tamen lib. 6. c. 40. Τὸ δὲ θερμιρύτας καὶ κιχλιδᾶς κωμικά. MS^{i} χλιδᾶς vel κυχλοιδᾶς. lege θερμιρύτας ἐς χλιδᾶς. vel χλοιδᾶς. vel κυλοιδᾶς. Hesychius: Θίμιρον, στρυτὸν, ἀφ' ἧς ἐς τὸ στρυτύτας, θερμιρύτας. Θεμίρη, βιβλία, στρυτὴ, εὐστοχής. Θεμιρεφόρους, συντεῖς, σίφορνας. Sed ut planissime constet; opus est ut strophen & antistrophen inter se conferamus: in quibus hi versus respondent ex adverso.

Ἐκ δ' ἔπληξέ μιν τὰν θεμιρεῶπιν αἰδῶ.
Νεοχμοῖς δ' νόμοις Ζηνὸς ἀθέσμως κρατύνῃ.

Ubi pro ἀθέσμως ex necessitate metri conjeci legendum esse ἀθεσπῶς. Quam conjecturam firmavit Hesychius. ἀθεστῶς, ἀθέσμως, ἢ συγκαθαπτομένως. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ. lege, ἀ συγκ. *sine consensu & approbatione reliquorum deorum.* Respexit ad hunc locum: neque enim alibi in ea fabula occurrit. Plane jam imperitus sit oportet, aut ab invidentia laboret, qui de θεμιρεῶπιν contra veniat.

Οἵ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ελλάδα καλλιγύναικα,
Τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Αχιλλεύς.

Φιλοκτήτης ὁ Μελάνης, vitioſe pro Μηλάνης, & Σάρης, Φίλιππος, Αντιφος ὁ τὴν νησὶν ὁ ἡ. Quis autem porro mirabitur è cerebello Jovis Minervam eſſe natam; cum Antiochenſis hic ex inſulſo ſuo capite progeneret abſque ope Vulcani

Ductores Danaûm delectos, prima virorum?

Sorthem heroem nominat pro inſula *Carpatho*, ut & Philippum pro Phidippo.

Οι δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
Τῶν δ' αὖ Φήδιππός τε ὴ Αντιφος ἡγησάσθην.

Notum eſt jam à multis ſaeculis morem invaluiſſe apud Graecos, ut eodem ſono efferrentur αι & ε, οι & υ. Tam captioſa pronunciatio mendis infinitis libros opplevit: ut Mal. p. 47 & 49. τῷ υἱῷ τῦ Αἰχίου τῷ Πιήθι, pro Εχίου. & è diverſo 49

Hesych. Θεμιτεῦπις, ἐρεσμία, αἰχύνη. Lege ἐρεσμία ἀριστεία, auctoritate Empedoclis: nisi si mavis ἐρεσμία αἰχύνη ex Aeschyli Prometheo: Ἐκ δ' ἔπληξέ μιν τὰν θεμιτεῦπιν αἰδῶ. Αἰδὼς est αἰχύνη. Perperam huic lectioni Scholiastes, & Etymologici auctor θεμιτεῦπιν vocem nihili anteponunt, tanquam θεμιτεύουσαν τὴν ὥπιν. Atqui eo pacto θεμιῶπις esset dicendum: neque enim vel fando auditum est θεμιτεῦ. Pollux tamen lib. 6. c. 40. Τὸ δὲ θεμιτεύοντας καὶ κιχλιδιᾶν κωμικά. MS^{i} χλιδιᾶν vel κυκλοιδιᾶν. lege θεμιτεύοντας ἐς χλιδᾶν. vel χλοιδᾶν. vel κυλοιδιᾶν. Hesychius: Θέμιτον, σεμνὸν, ἀφ' ἧς ἐς τὸ σεμνύοντας, θεμιτεύοντας. Θεμιτὸν, βεβαία, σεμνὴ, ὑγιὴς. Θεμιτοφόρους, συνετοὺς, σώφρονας. Sed ut planissime constet; opus est ut strophen & antistrophen inter se conferamus: in quibus hi versus respondent ex adverso.

Ἐκ δ' ἔπληξέ μιν τὰν θεμιτεῦπιν αἰδῶ.
Νεοχμοῖς δ' νόμοις Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.

Ubi pro ἀθέσμως ex necessitate metri conjeci legendum esse ἀθεσπῶς. Quam conjecturam firmavit Hesychius. ἀθεσπῶς, ἀθέσμως, ἢ συγκαταθεμένως. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ. lege, ἢ συγκ. *sine consensu & approbatione reliquorum deorum.* Respexit ad hunc locum: neque enim alibi in ea fabula occurrit. Plane jam imperitus sit oportet, aut ab invidentia laboret, qui de θεμιτεῦπιν contra veniat.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Αἰ αἰ αἰ αἰ.
Τῆς πολυτέχνου Τηθύος ἔκγονα,
Τοῦ περὶ πᾶσαν θ' εἱλισσομένου
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες 7. 139.
Πατρὸς Ὠκεανοῦ δέρχθητ', [4] ἐσίδεσθ' 140
Οἷῳ δεσμῷ [5] προσπορπαὶος,
Τῆσδε φάραγγος Σκοπέλοις ἐν ἄκροις
Φρουρὰν ἄζηλον ἐχήσω.

Ἀντιστροφὴ ά.

Χο. 1 Λεύσσω [6] Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
2 Ὁμίχλη προσῆξε πλήρης 145
3 Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδέσθαι
4 Πέτραις [7] προς αὐαινόμενον
5 Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
6 Νέοι γὰρ οἰακονόμοι κραίνουσ' ὀλύμπου.
7 [8] Νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς [9] ἀθέσμως κραίνῃ, 150
8 Τὰ πρὶν [10] δὲ πελώρια νῦν ἀίσσοι.

[4] ἐσίδεσθε μ' *Ar. Ox.* [5] προσπάρτου. *Ox.* [6] Προμηθεῦ, φοβερά, vet. *Sch.* [7] Ita *G. P.* vid. *Lat. vers.* al. προσαναύονον. [8] νεόγμοις *Ox.* [9] Ita omn.—ἀθέτως *Bentl. H.*—ἄθετα, vel ἄθεσμα—*P.* [10] δὲ δὴ—*Ar. Ox. Rob.*

143. ἄζηλον, ὁ ἐκ ἄν τις ζηλώσειεν. Suid. *nulli invidiæ obnoxium*, i. e. calamitosum, miserum.

151. τὰ πρὶν πελ. intelligit Saturni et Titanum imperium, potentiam, leges et statuta. *G.*

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' ἀίδου
Τῷ νεκροδέγμονι εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον [11] ἧκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
[12] Ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοῖς δ' [13] ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον [14] κινύρομ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρμα πέπονθα.

Στροφὴ β'.

Χο. 1 Τίς ὧδε τλησικάρδιος
2 Θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ.
3 Τίς ὐ ξυναχαλᾷ κακοῖς
4 Τεοῖσι, δίχα δὲ Διὸς; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
5 Θέμιδος [15] [τὸν] ἄγναμπτον νόον,
6 Δάμναται ὐρανίαν γένναν·
7 Οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορεσθῇ κέαρ,
8 Ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τὶς ἀρχάν.

[11] F. ἵκεν. *Stanl.* [12] al. ἀγρίοις—v. 175. ib. ὡς pro ἕως *P.* al. ὡς μήποτε *Ox. Rob.* μήτ' ἄν θεὸς, voce θεὸς in monosyllabam contracta. *H.* quod mihi hic duriusculum videtur: quin et particula ἄν nonnunquam etiam in modis verbalibus deest. vid. Bos. [13] al. ἐπιγεγήθει, ἐπιγεγήθη *Rob.* [14] κίνυγμα—*Turn. P. Garb.* in textu, sed κίνυγμα in notis. [15] [τὸν] metri causa. Arnaldus τὸν νόον. nisi mavis cum Pauvio, τιθέμενον.

152. αι pro εἴθε, *utinam*. *Hom.* Od. 7. 205. ut ap. Lat. *si*, *Virg.* Æn. 6. 187.

ΑΝΑ-

152. Virg. Ae. VI. 187. Si nunc — per Athenam
si nunc — Horat. Sat. II. 6. 8. Si angulus ille —

157. πάντες Eustath. 472. —

157. Shakspeare. Measure for Measure. III. 1.
Thrown into such violence about
The pendant world
Milton II. 180 n. Ae. I. 45 —

158. Horat. II Sat. 2. 107. Soph. Aj. 79. —
Ar. Pers. 1028. Λυπεῖ, χαίρουσα δ' ἐχθροῖς

163. Versique humanis precibus non surda
corda. Virg. Georg. IV. 470.

161. Virgil. Ae. II. 3 —

Μελαναιγίδ. Vulg. Ald. 1. 44.

169. Πρόλαυις] S, qui et προβλαυσιν pro sidet.

172. Millon. ~~X. 918.~~ 1. 94.

173. Leg. ἐπακοιδαῖσιν.

177. pro γ' leg. δ'.

180. Br. ad S. O. T. 706. (male ad v. 606 edidit notam.).
Eur. Androm. 331 —

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Η μὴν ἔτ' ἐμοῦ, κ̓ ὥρ κρατεραῖς
Ἐν γυροπέδαις αἰκιζομένου,
Χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
Δεῖξαι τὸ νέον βέλος· ὑφ' ὅτου
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
[16] Καίτοι μ' ὐ μειλιχίοισι πειθοῦς
Ἐπαοιδαῖσι θέλξει, σεφάς τ'
Οὔποθ' ἁπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καλαμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς [17] τε τίνειν
Τῆς γ' [18] αἰκίας ἐθελήσῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χο. 1 Σὺ μὲν θρασύς τε κ̓ πικραῖς
2 [19] Δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
3 Ἀγαν δ' ἐλεύθερος τομεῖς.
4 Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·

[16] καὶ μ' ἔτι—*Ox.* καὶ τοι μ' ἔτι—*Ald.* al. καὶ μ' ἔτοι. [17] τέ μοι τ. *Ald. Rob.* [18] αἰτίας *Rob.* [19] δυτυχίαις MS. M.

170. Jupiter Thetin deperiit; vim inferre conatus est; ad Caucasum usque prosequitur; ubi cum Prometheus exposuisset, in fatis esse, filium eam pariturum patre præstantiorem, ideoque a congressu abstineret, ne a potentiori sceptro et honore spolietur, intactam dimisit; et Prometheum ingratiam receptum vinculis exemit. *Stanl.*

173. Redundant *ses rudes menaces.* MS. Marg.

5 Δέδια

Δέδια γὰρ ἀμφὶ [20] σαῖς τύχαις,
[21] Πᾶ ποῖ τῶνδε πόνων χρή σε
9. 184. Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
Ηθεα, καὶ κέαρ [22] ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παις. 185

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Οἶδ' ὅτι [23] τραχύς καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. [24] ἀλλ' οἴω
Μαλακογνώμων ἐξαῦ ποθ', ὅταν
Ταύτῃ ῥαισθῇ· τὴν δ' ἀτέραμνον
Στορέσας ὀργήν, εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ 190
Καὶ φιλότητα
Σπεύδων πευσόμενος ποθ' ἥξει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
Ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,

[20] σὰς τύχας *Ox.* [21] ὅπη ποτε. *Ox.* [22] ἀ παράμυθον, *Ox. Turn. Garb.* quod sanè prætuleram, scilicet ut omnis tollatur scrupulus de quantitate primæ syllabæ in ἀπαράμυθον, (quæ non aliter produci possit, quàm geminatione sequentis consonantis: conf. Clark. ad Il. α. 398, et Cl. Markland ad Eur. Supp. ver. 391.) nisi major mihi subiisset dubitatio de voce παράμυθος. [23] τε καὶ *Cant.* θρασύς τε καὶ—*Ald.* [24] ἀλλ' ἔμπας οἴω—*Cant. Turn.* versu luxuriante. al. ἀλλ' ἔμπας—al. ἀλλ' οἶν. sume quod placet. *P.*

186. καὶ παρ' ἑαυτῷ, ut inf. v. 403, ἰδίοις νόμοις κρατύνων.—— unde, (ut conjicit Cl. Markland) Eur. Supp. v. 430, τὸν νόμον κειλημένον· Αὐτὸς παρ' αὐτῷ——

Οὕτως

5 5. ἀναφέρε] prima longa, ut in ἄβλε-
βλος. Conf. Clark in Hom. Iliad. δ. 398.

Ἡ. V. 540. Δ' 113 - καὶ συλλήβδην πᾶν ἐμ-
ψυχον. Δ' 113 - καὶ συλλήβδην πᾶν ἐμ-
ψυχον ἀπὸ τοῦ ὀπισθοντις τὸ πᾶν ψυχαῖς ἀνεμέ-
μα φησὶν τὸν ἐθισμὸν παλαιοτέρων σχημάτων καὶ φωνῶν.
ὁ ἀρθμεον ἀν ἀρω, ἄρτο.

197. Supr. 106. infr. 643.
Virg. An. II. 3.

{ Tacitus. 127. negue
ulter, neque [illegible]
expeditus
Vell. Patere. 49. Vir neque
legibus, neque [illegible]
ama

201. Nom. Abst. — E. Iph. Taur. 1260.

205. E. Iphig. in Taur. 1266.

209. V. 873.

212. V. 189.

Οὕτως ἀτίμως κ᾽ πικρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.
Πρ. Αλγεινὰ μέν μοι κ᾽ λέγειν ἐστὶν τάδε,
Αλγεινὰ δὲ ςέγᾱν, πανταχῇ δὲ δύσπορα.
Επεὶ τάχιστ᾽ ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
Στάσις τ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώθη φίλη,
Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
Ως Ζεὺς ἀνάσσοι δεῦθεν, οἱ δὲ τἔμπαλιν
Στείβοντες ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν·
Ενταῦθ᾽ ἐγὼ τὰ λῷςα βουλεύων, πιθὼν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε κ᾽ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠνύτουν· αἰμύλαις δὲ μηχαναῖς
Ατιμάσαντες καρδίᾳ φρονήμασιν,
Ωοντ᾽ ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τὰ δεσπόσειν·
Εμοὶ δὲ μήτηρ ὐχ [25] ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ἦ κραίνοιτο πρὸς τὸν θεσπίᾳ,
Ως οὐ κατ᾽ ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν

10-207.

[25] ἅπαξ, νῦν Θ. i. e. κατὰ νῦν—P.

196. Εἴ τι μὴ pro εἰ μή τι, i. e. κατὰ τί· nisi in aliquo offenderis in ista narratione, ita modestè petit; et simul obliquè eum monet ut caute et considerate de negotio loquatur. *C.*

199. ἐπὶ τάχιστ᾽ pro ταχιστ᾽ ἐπὶ. *Stanl.*

201. Οι μὲν θέλοντες scil ἤρξαιο referendum. Saturno objicebant quod filios iniquè voraret, &c. *Stanl.*

204. πρὸς βουλὴν, optimo et animo et studio consulendi; sicut dicitur, βέλτιστα φρονῶν. *C.*

206. N. μηχαναῖς, in bonam partem.

209. vid. v. 18. Fingitur natus ex Themide, ut Deu aequitatis et sympathiae, quae eadem dicitur Terra a poetis. *C.*

[26] Χρείῃ, δόλῳ δὲ τὰς ὑπερέχονίας κρατεῖν.
Τοιαῦτ' ἐμῶ λόγοισιν [27] ἐξηγωμένα,
Οὐκ ἠξίωσαν ὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
Κράτιστα δή μοι τ' παρεστώτων τότε
Εφαινετ' εἶναι, προσλαβόνλι μητέρα,
Εκόνθ' ἑκόνλι Ζηνὶ Συμπαρασταῖν.
Εμαῖς δὲ βυλαῖς, ταρλάρυ [28] μελαμβαθὺς
Κόλπμὼν καλύπλει τὸν παλαγενῆ Κρόνον, 220
Αὐτοῖσι Συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμῆς
Ο τ' θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' [29] ἐξημείψαλο.
Ενεστι γδ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. 225
Ο δ' ὃν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
Αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ Σαφηνιῶ.
Οπως τάχιστα τὸν παλρῷον ἐς θρόνον
[30] Καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν [31] νέμῃ γέρα

[26] Ita *Dawes, H.*—al. χρὴ, ἢ δόλῳ τὰς ὑπερέξοντας—*Turn. Garb.* al. χρεὶ ἢ δολῳ δὲ τὰς. *Cant. Stanl.* [27] ἐξισωμένα *Rob.* [28] μελαμβαθὴς, *Ar.* μελεμβαθὴς, *Ox.* μελεμβαφὴς, *Rob.* [29] ἀντημείψατο. *Ar.* [30] l. εκαθεζετ'—Attici enim augmentum *nunquam* abjiciunt. *H.* contra verò probat Cl. Markh. (ad Eur. Supp. 728.) Atticos *non-nunquam* hoc omittere, ex duobus exemplis (sc. Bacc. ver. 766. 1082.) quibus Heathius non dignatus est in notis medicam manum admovere. Illa tamen iasanabilia nollem dicere. sed plura de his alibi. Lectorem modò hîc admonitum velim Tragicos hanc eadem formâ vocem usurpasse, *Eur.* Phœn. 75. *Soph.* Æd. C. 1668. Tr. 935. [31] F. νέμεν. *Stanl.* δαίμοσι τ' ενεμεν. *H.* Quidni δαίμοσιν ἔνεμεν? sed non opus; nam confitendum est eadem tempora non semper servari. vid. *Eur.* Hec. 23. 25.

213. δόλῳ. δόλον usurpat pro stratagemate et calliditate prudentiæ. Id.

Αλλοισιν

In Stanl. ὑπερέξοντας. et in H. Steph. ὑπέροχους
P.

18. Ζηνι συμπαραλαλειν. Sophocles Aj. Locrens.
Σοφοι τυραννοι των σοφων ξυνοσια.
Eur. Hecub. 1 —
Intell. ξυν.

24. Lucian. Gallo — p. 189 — Τὸ δὲ
μέγιστον, ὑφορᾶσθαι τὰς φιλίας

28. V. 199 βραδύμηχος ὡς τάχιστα

233. Φίλους cum accusat. Casu.

235. Br. in S.O.T. 1387. Leg. ἐξελωσάμην.

237. Shakspeare. Taming of the Shrew.
Tedious it were to tell, & harsh to hear. —

239. L. Hel. 410.

242. Σιδηροφόρων. Virgil. Æn. II. 6. Quis talia
do de — IV. 367.
Horat.

Ἀλλοισιν ἄλλα, κ᾽ διεξοιχίζελο
Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τ᾽ ταλαιπώρων λύγον
Οὐκ ἦχεν ὐδέν᾽, ἀλλ᾽ αἰτ᾽ωσας γένοι. 11. 232.
Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο [32] φιτῦσαι νέον.
Καὶ τοῖσιν ὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ γ᾽ [33] τολμῶ ἐξελυσάμην βροτὸς
Τὸ μὴ διαρραῳδέν᾽λας εἰς ᾅδ᾽ μολεῖν·
Τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπλομαι,
Πάσχειν μ᾽ ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ᾽ ἰδεῖν·
Θνητὸς δ᾽ ὢν οἴκτῳ προθέμην, τέτυ τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλ᾽ ἀνηλεῶς
Ὧδ᾽ ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
Χο. Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
Ὅστις, Προμηθεῦ, Ϛοῖσιν ὐ ξυναχαλᾷ

[32] φυτεῦσαι. *Rob.* φυτῆσαι. *Ald.* [33] Non turbavi; ex var. lect. ſibi judicet lector. τολμῆς pro τολμήεις—*Stanl. P.* et al. Ἐγὼ δ᾽ ὁ τολμης, *Ald.* Marg.—Ἐγὼ δὲ τόλμησ᾽, *Steph.* ex Sch. unde, Ἐγὼ δ᾽ ἐτολμησ᾽, *Valc.* ad Eur. Ph. 856. *Ego hoc facinus auſus ſum.* H. —al. τόλμης, (Gen. ſub. ἕνεκα vel διὰ) quod ſanè non prorſus improbo, vid. *Soph.* Œd. Tyr. 541. Quo tamen non celandum eſt *Canterum* (Obſ. p. 459.) legiſſe τολμῶς; ut τιμῆς pro τιμήεις: et ſic Garb. τολμῶς pro τολμήεις, vel τόλμης, *ab iſto audaci* et fervido *conatu* Jovis liberavi homines, τὸ μὴ *ab hoc*, nempe ut ne homines ad internecionem extinguerentur. Ib. Ita *Steph. Stanl. P.* ἐξερυσαμην, *Cant. Turn.* ἐξελισαμην, *Ar.*

233. Gen. vi. 3. Neminem Chriſtianum hæc et quamplurima alia in hac fabula legentem, latere poteſt analogia, quâ ſancti olim patres Promethei vincula ad paſſionem Domini noſtri referebant. meum eſt autem, hîc modò poetæ ſcientiam ac ſapientiam, quaqua adquiſitam, tacitè admirari.

Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ ἔστ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἐχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' [34] ἀλγύνθην κάρᾳ.
Πρ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾷν ἐγώ.
Χο. Μή πω τι πρᾶξης τῶνδε κἀπεραντέρω;
Πρ. Θνητὰς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
Χο. Τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
Πρ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
Χο. Μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
Πρ. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
Χο. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
Πρ. Αφ' ὧν γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
Χο. Τοιοῖσδε δή Σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
Ακιζέλαί τε, κ' ὕβαμῇ χαλᾷ κακῶν;
Οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα Σοι προκείμενον;
Πρ. Οὐκ ἄλλο γ' ἢ σὲ, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

[34] ἀλγύνθην, *H.* ex *Sch.* β. rectius, ut opinor, sed vid. sup. ver. 229.

246. Hoc vocabant ῥιχομωδεῖν, alternis iambis respondere. *Poll.* 4. 17. *Stanl.*

253. Quia tum primum ignis in usum hominum inductus fuit; ab ipso Nymphæ Oceani præsertim, id non rescierant. ideo quasi dubiæ quærunt, num homines jam habeant ignem φλογωπὸν, quem incendant pro voluntate sua. vel hoc dissimulanter quærit Chorus, quia non ita probat hanc ejus nimiam industriam: usum igitur ignis præcipuum quoad artes inveniendas et exercendas subjungit. *G.*

255. Αἰτίαμα usurpat Chorus pro culpa et delicto et causa, quæ prætendatur; et utitur mollibus verbis, ne quid vehementius contra Jovem durius, vel ad irritandum Prometheum vehementius loquatur; et ideo etiam hanc pœnam vocat ἄθλον. Id.

258. δοκῇ, ἀντὶ τῆ δόξῃ. *Al.* MS. M.

Χο

245

246 ἐλεινός. R.P. præf. Eur. Heracl.

Horat. Art. Poet. 81. Alterius aptum sermonibus

250

249. Milton. P.L. X. 1072.

255

ver.

præ-
ndas

orus
ufa,
itur
ve
ad
ebe
tian
d.
Ald

X

260. V. 244.

263. V. 335

263. Terent. Andr. II. 1. 11. Facilè omnes quum valem
recta consilia ægrotis damus. — Eur. Heracl
et Alcest. 315 - ῥᾴδιον πᾶσι νουθετεῖν
266. Juvenal. VI. 284 — Homo sum. Nihil est audacius
Deprensis: iram atque animos a crimine sumunt. —

267. 2 Corinth. V. 12. v. Hoelz. prof. ad Apoll. Rh

Χο. Δόξει ϑ' ὡς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ημαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, ὑτ' ἐμοὶ λέγειν
Καθ' ἡδονὴν, Ζοι τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν, [35] ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

Πρ. " Ελαφρὸν, ὃς-ις πημάτων ἔξω πόδα
" Εχει, παραινεῖν νεθεῖν τε τὸς κακῶς
" [36] Πράσσοντας. ἐγὼ ϑ' ταῦθ' ἅπανθ' ἡπίσ-αμην.
Εκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
Θνητοῖς δ' ἀρήξων, αὑτὸς εὑρόμην πόνους·
[37] Οὐ μήν τι ποιναῖς [38] γ' ὠόμην τοιαῖσί με
Καλισχανεῖσϑαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
Τυχοῦσι ἐρήμοις τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
[39] Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ 'δύρεσϑ' ἄχη,
Πεδοῖ ϑ' βασαῖ τὰς ὑποσερπέσας [40] τύχας
Ακούσαϑ' ὡς μάϑητε δι' τέλους τὸ πᾶν.
Πειϑεσϑέ μοι πειϑεσϑε, ξυμπονήσατε

35 F. ἄϑλε, *Ald.* Marg. MS. in seq. ver. ἐλαφρὸς—*G.* 36 ut vitetur in secunda sede anapæstus, legi potest τὸν κακῶς Πράσσοντ'· ἐγὼ—*H.* r. 37 al. Ουμέν τι. 38 γ' deest, *Grot.* 39 καὶ τα —MS. M. 40 βλάβας, *Sch.*

265. Εγὼ δε—est hoc ἦθος doctorum et prudentum qui sunt εμμενετικοὶ et ισχυρογνώμονες, nec facilè a conscientia rectè factorum deduci possunt. *G.*

267. Ευρόμην, quod Latini dicunt *nanciscì, adipiscì, consequi*, id apud Græcos denotat verbum non jam activum εὑρειν, sed medium εὑρεσϑαι. *Dawes*, p. 258.

272. Hæc dicit non solùm ad chorum retinendum, sed et ad excitandos spectatores ad expectationem eventûs gravioris. *G.*——Chorus adhuc stabat in aere: nunc autem, ut ad ipsum accedant, ambulant in solo, Marg. MS. M.

Τῷ νῦν μογοῦντι. [41] Ταυτά τοι πλανωμένη
" [42] Πρὸς ἄλλοι' ἄλλον πημονὴ φορτιζάτω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Οὐκ ἀκέσας ἐπεθώυξας
Τοῦτο Προμηθεῦ, χὴ νῦν ἐλαφρῷ
η Ποδὶ [43] κραμπνόσυλον δῶκον φερολιπῆσ',
13. 281. Αἰθέρα δ' ἀγνὸν πόρον οἰωνῶν,
Ὀκρυοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ·
Τὸς σὸς δὲ πόνους
Χρήζω διαπαύλους ἀκοῦσαι.

[41] ταῦτά, *G. Sch.* [42] Πρὸς ἄλλον ἄλλη—*Ald.* Marg. MS. [43] al. κραιπνοσσυτον. *Stanl.*

278. δῶκον—fortaſſe hic pro alis. Ib.

ΩΚΕΑΝΟΣ,

275 Ἴδυλα Hac. Παυλὰ Ladem.

276. προσοίξειν. Horat. III. 1. 40.

280

MS,

281. πεδῶ. x plurali, ἀνύσασις ad singularem fit transitus.

ΟΣ,

289. Jupr. 39.

292 Citat Athen. IV. 165. D. ubi γνώσει

ΩΚΕΑΝΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χο. ΗΚΩ δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρός Σε Προμηθεῦ,
Τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ ζομίων ἄτερ εὐθύνων·
Ταῖς σαῖς δ' τύχαις, ἴσθι, [1] συναλγῶ.
Τό, τε γὰ με, δοκῶ, ξυγγενὲς ἔτως
Εσαναβάζει, χωρίς τε γένους
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
[2] Νείμαμ', ἢ Σοι. Γνώσῃ δ' τάδ' ὡς
[3] Ετυμ', ὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν

[1] Ita P$_g$r. ut anapæstus sit certus. al. ξυναλγῶ. *Stanl.* [2] νεμοιμ' *Rob.* νέμοι μ'—*Ald.* γε νέμοιμ' *Turn. Garb.* [3] ἐτήτυμα *Ox.* γνώσει τάδ' ως ἔτυμά γ', ὐδὲ γὰρ μάτην χαριτ. *Athen.* l. 4.—al. σε χαριτ. al. σοι τε χ.

284. Est hoc colloquium in primis grave, in quo præclare servatur decorum, et pro negotio et pro personis ipsis longè amplissimis.—Et in Choro et in Oceano pulchrè inter alia exprimitur ἦθος amici σπουδαίου, qui sponte sua et prompte accurrat ad res adversas amici, et nihil non faciat et conetur pro eo sublevando. *G.*

286. inf. v. 395, τετρασκελὴς οἰωνὸς (quem *Sch.* Gryphem explicat.) antiquis aut Gryps aut Pegasus. *P.*

289. *Συγγενές*, Oceanus et Iapetus, pater Promethei, fuere fratres, filii sc. Cœli et Terræ. *Stanl.*

291. *μείζονα μοῖραν*—Metaphora a distributionibus, quæ in conviviis et sacris fiebant. *P.* *μοῖραν*, sortem, vim, virtutem, et proprietatem. *G.*

Σ Χ Υ Α Ο Υ

γδ σήμαν' ὅ, τι χρὴ
τλειν· ἡ γδ [4] σοὶ ἐρεῖς 29

βεβαιότερός Coi.

ΙΑΜΒΟΙ.

α; χὴ σὺ δὴ τοίων ἐμοῦ
ς; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ρεῦμα χὴ πεδηρεφῆ 30
ρα, τ' Ἀφηρομήτορα
ν; ἢ θεωρήσων τύχας
χὴ ξυναοχαλῶν κακοῖς,
α, τόνδε τὸν Διὸς φίλαν,
ρήσασ'α τ' τυραννίδα, 30
τῷ σημοναῖσι κάμπτομαι.
δεῦ, χὴ παραινέσαι γέ Coi
ῦξα, καίπερ ὄνλι τοικίλω.
υτὸν, χὴ [6] μεθάρμοσαι τρόπους
γδ χὴ τύραννον ἐν θεοῖς 31

5 φίλον ἔτιμον—Rab. Sch. 6 μετα

S.

mare no- subinde ab effectu vocatur p
Oceanum dens et ſapiens, qui quodque
fingit re- gotium varie et in omnes pa
ta mare in eventus expendit, et pro eo re
et naturâ aggrediendo et feliciter expe
que ſedilia endo varia conſilia in promp
habet, ut uno non procede
σωφρόνων, aliud arripiat. G.

4. ἐνι μοι ἐνε

8. Jacit. 309
Refolum

301. Soph. Kyb
Nicand. Th
knight of Ma

Philoctet
ν ποικιλον,
ylii Locum

Jacitus. 53.
quorundam
fato ſuſpec
e circumſpec

κου ἐνεσθ

. 309. de si ad vitandum vem spel

. Κυδωνίων. Αὐτοκτόνους δόρους-
: Theriac. 23. Simon of Athens
of Malta. p. 2651.

bat Vit. Ap. Tyan. IV. 20 Πρὸς ἄνδρα
νδρον, scil. versutum. In Notitia hum
um laudat Olearius.

. 53. id magis vitandum, ne
ndam irritaret, novo stimu-
ongeries, et vultus quoque
ffectum —

314. Milton. VI. 667

315. Terent. Eun. 101. Plutarch in Sy
1536 — καὶ παιδιὰν πρὸς τὸν Αὐλη
ἀναιμαχὶ τὸν Αλκιβιάδου κυβερνήτην

317. Hesychius. ἀρχαῖα. — Ar. Nubib. 912-980.

319. Metonymia Instrumenti ad effectum ...

323. Bochart. Hieroz. p. 387. Act. Apost. IX. 5. X
Κέντρον a Goad, to drive Cattle, & b compl
work. Ἀκοντία libri Aeschyl. Terent. Phorm. 3
Pindar. Pyth. Ep. 173.
24. ὑπνοβύτης Hesych.

Εἰ δ' ὧδε τραχεῖς κ᾽ τεθηλμένως λόγως
Ῥίψεις, τάχ' ἄν Cε κ᾽ μακρὰν ἀγωλέρω
Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥς-έ Coι νῦν ὄλον
Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
Ζητῆ δ' τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
Ἀρχαῖ' ἴσως Coι φαίνομαι λέγειν τάδε·
Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρυ
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
Σὺ δ' ὐδέπω ταπεινός, ὐδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα περσλαβεῖν θέλεις.
Οὐκουν, ἐμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκλενεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος ὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲ εἶμι, κ᾽ πειράσομαι,
Ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.

7 λέγων. *Ar.* 8 λαυρστόμει—*Steph. Ald.*

317. Ἀρχαιολογεῖν, *futiliter garrire.* Thucyd. l. 7. Ἀρχαῖος, ἀντὶ τῦ ἰνήθης, Πλάτων. ἢ λῆρος. *Suid. Stanl.*—Ἀρχαῖα propriè vocantur prisca et antiqua; per similitudinem autem stulta et delira. *G.*

319. ἐπίχειρα, consilia et conatus et quæcunque in manus susceipiuntur; tum verò eorum eventus et præmia atque mercedes ita vocantur. Id.—τὰ ὑπὲρ τῶν μισθῶν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις et ἀνταπόδοσις. *Hesych.*—v. 28.

320. Συ δε—pulchrè, postquam ipsius de sua moderatione judicium sinistrum diluit, suum de ipsius vehementia rectum confirmat, ex fortuna ipsius præsenti et futura. *G.*

323. Act. ix. 5.—κῶλα, πόδες· κώλοισι, ποδίοισι. *Hesych.*

324. λαβροτομία, ἢ διάχρησις. Id.

" Η ὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, ὧν περισόφρων, ὅτι
" Γλώσσῃ μαλαίᾳ ζημία [9] προσγίβεται;
15. 330. Πρ. Ζηλῶ σ' ὅθ' ἥνεχ' ἑκὸς αἰτίας κυρεῖς, 330
Πάντων μέλασχων κ' τελολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ νῦν ἔασον, [10] μηδέ σοι μελησάτω·
Πάντως γὰρ ὑ πείσεις νιν· ὑ γὰρ εὐπιθής.
Παπλαινε δ' αὐτὸς μήτι πημανθῇς ὁδῷ.
Ωκ. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὰς πέλας φρενῶν ἔφυς, 335
Η σαυτόν· ἔργῳ κ' ὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ορμώμενον ᾧ μηδαμῶς ἀνιαπάσῃ.
Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Πρ. [11] Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' ὐδαμῆ λήξω πολέ. 340
Προθυμίας γὰρ ὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ

[9] al. προσγίνεται. *Rob. Turn. Grot. Garb.* illud verò figuratè, et magis significanter dictum est. *Steph.* [10] al. μηδὲν. [11] Ita omn.—τὰ μὲν σ' ἐπαινῶν ὐδαμῆ—*Valc.* ad Eur. Ph. 1723. *H.* rectius fortasse sed autoritas desideratur.

329. Præclara sententia et in primis junioribus diligenter observanda, qui per imperitiam ferè sunt incogitantiores in linguæ usu. *G.*

330. Et extra pœnam, quam tu quidem hactenus favore quodam Jovis evitasti.—Ideo autem Oceanus forsitan coadjutor ipsius dicitur fuisse, quia ignis et aquæ est ferè par utilitas. *G.*

335. Hisce in singulis ferè verbis est διάνοια gravis, prudens, civilis et χαρίεις, ut vix comprehendi nedum verbis exprimi possit.—φρενῶν, i. e. instruere, et informare mentem consiliis, et rationibus, atque afficere sapientes, eósque flectere et permovere. *G.*

330. *Valcken.*

Μηδὲν

328. περιοδόφρων. in bonam partem.

324. Sub. γνώ. 36.

330

335

340

335. V. 263.

è, et
Ita
rec-

ferè
ens,
om-
rimi
ere,
liis,
sa-
per-

δὲν

Μηδὲν πόνῳ μάτην γε, μηδὲν ὠφελῶν
Ἐμοί, πονήσεις, εἴτι κἀμὲ πονεῖν θέλεις.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκπλώων ἔχων·
Ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τῦδ' [12] ὕπερα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
Ωκ. Οὐ δῆτ', ἐπεί με κἀσιζήτῃ τύχαι
Τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρᾳ τόπῳ
Ἕστηκε κίονᾶ τε κἀχθονὸς
[13] Ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάλκαλον.
Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκήτορα

[12] Ita *Dawes. H.*—al. ὕπερα, quod non agnoscunt Attici.—sic φιλίας ὕπερα—*Ar.* Pl. 991, &c. [13] ὤμοιν—*Rob.*

342. Non solum hoc intelligit quod nihil sit sibi effecturus et profuturus isto suo conatu; sed etiam, ut maxime quid sit effecturus, id sibi non sit futurum beneficium gratum; quia ipse non cupiat isto modo liberari a Jove, nempe per intercessionem et qualemcunque deprecationem; sed potius per ultionem quandam, et alias causas ipsi Jovi omnino adversas. Ita retinet semper ἦθος αὐθαδίας, &c. *G.*

347. κασιγνήτῳ, *tui* sc. Iapetus, Saturni frater, ex Clymene, sorore Oceani, genuit Atlantem, Menœtium, (quem Jupiter fulmine extinxit) et Prometheum. *Sch.* ex Hes. Theog.

Neptunus perstat in suo proposito et contra rationes Promethei ostendit, sibi hanc pro ipso promptam curam et sollicitudinem neque gravem esse neque periculosam fore; nam se ante etiam similia officia exhibuisse aliis, et adhuc exhibere, et Atlanti, fratri ipsius, et Typhoni. Quos tamen gravissimis pœnis obnoxios magis vult ipsi Prometheo obliquè propositos in terrorem quendam ejus nimis concitatæ, fervidæ, et refractariæ pervicaciæ, ut si vel inde posset nonnihil tractabilior et moderatior fieri. *G.*

350. εὐάγκαλον, εὐβάστακτον, εὐπροσαγκάλιστον. *Hesych.*

Ανδρων ἰδὼν ᾤκλειρα, ῥᾴϊον τέρας
[14] Εκαλογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, [15] πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι Συρίζων [16] φόνον·
Εξ ὀμμάτων δ' ἠστραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ως ἦ Διὸς τυραννίδ' [17] ἐκπέρσων βίᾳ·
Αλλ' ἦλθεν ἄσπ. Ζηνὸς [18] ἄγρυπνον βέλος,
Καλαζᾶτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ος αὐτὸν ἐξέπληξε τῶ ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Εφεψαλώθη κἀξεβροντήθη θένος·
Καὶ νῦν ἀχρεῖον κἀ [19] πανήορον δέμας

[14] Ita P.—al. ἑκατονταπάρηνον. [15] Ita omn.—Robortelli enim ὃς πᾶσιν nihili est. Melius constabit versus, si legas, πᾶσ' ὃς ἀντίστη θεοῖς. *Stanl.* sed non sonus, mihi sic, ut opinor, nimis sibilans. Anapæsto tamen in quarta sede nollem patrocinari; nisi in propriis nominibus. sed plura de his alibi. [16] φόβον, *Sch.* [17] ἐκπέρσαι θέλων. *Ald.* Marg. MS. [18] al. ἄγριον σέλας.—ἀγρύπνιον—*Pott.* in not. ad Lyc. ver. 381. [19] πανάωρον, *Ald. Ox.* idem quod πανωριον, *Hom.* (Il. ω. 540.) *Steph.* metro reclamante.—γρ. πανάωρον, παντάωρον, τὸ παντέλως ἀφρόντιστον. *Sch.* ad ver. 353.—Qu. an πανήπορον qu. πανάπορον, nescio quis.—πανήορον, i. e. ἄφρονα. MS. M.

353. Πεντακοσιλακιφαλον, *Pind.* πεντακοσιλακάρηνον, *Hes.* 9. 311. ἑκατογκέφαλον. *Ar.* Nub. 325.

355. συρίζων φόνον, quasi solâ voce hominem necabat.

356. Γοργωπικὸν, πικρὸν τὴν βλέψιν. *Hesych.*

359. Κατα. κερ. Rectè Scholiastes monet speciem esse fulminis ita dictam. *Stanl.* quod deorsum in terra fertur, ut ex nomine manifestum est; et ex ignea materia constat. *Pott.* in Lyc. v. 382.—ἄγρυπνον, non tam quod excitet homines terrore, quam quod Deus habeat ὄμμα ἔνδικον, juxta id—Πάντα ἰδὼν Δι ὀφθαλμὸς, &c. *G.*

Κεῖτα

353. Pindar. Olymp. A.ᵒ 2ᵈᵉ de Typhone —

354. [illegible] Ὀφθαλμῶν ἀστραπὰ ἐκ πάσας ἀρίδακε θεῶς — [illegible]
[illegible] Dalt. illum nusquam editum in Troy. et Troclus
[illegible] Iliad. in Futura Torrita posita.

356. Gray. The lightening of his eyes.
Progress of Poesy.

358. Bentl. in Horat. p. 161.

367 sic ponitur ὑπὲρ 67.

368. Virg. Ae. III. 571—

9

373 Virg. Ae. III. 578

371

370. Menander ap. Sanct. Agonist. 184 — apt words have power to swage And are as balm to festerd wounds. Λόγος γὰρ ἐστὶ [redacted] φάρμακον μόνον. — Ande[n] The tumors of a troubled mi[nd]

[redacted] Cicero, Tusc. Quæs. III. 15[4]. Ut Pra[xi]
Meus ille Æschyli sinicium esset dictum

Κεῖται ϛενωπὸν πλησίον θαλασσίᾳ
[20] Ιπνόμβιος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμβρῳσε μυδροκλυπεῖ
Ηφαϛος, ἔνθεν ἐκραγήσονλαί ποθε
Πολαμοὶ πυρὸς δάπλοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπε Σικελίας [21] λευρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσϕ χόλον
[22] Θερμοῖς ἀπλήϛε βέλεσι πυρπνόε ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
Πρ. Σὺ δ' ὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλε
Χρῄζεις, ϛεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίϛασαι·
Εγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀνλήσω τύχην,
Εϛ' ἂν Διὸς φρόνημα [23] λωφήσῃ χόλε.
Ωκ. Οὔκουν Προμηθεὺ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
" [24] Οργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰαλροὶ λόγοι;

[20] f. ἰπτόμενος ab ἵπος, ut Αιτναν, ἵπος Τυφῶνος, i. e. *onus*, vel *prelum*. Pind. Ol. 4. Steph. cui Pauwius manum dare videtur. [21] λευρὸς. *Rob.* [22] θερμῆς, vet. ed. *Sch.* θέρμης—*Stanl.* θέρμης, ὁ θέρος πνέων. *Heſych.* f. δεινοῖς. *P.* [23] al. λωφήσω. [24] ψυχης *Steph.* ex Plut.

366. Μυδρῷ, σίδηρῳ πεπυρωμένος. *Heſych.*

368. γνάθοις, ver. 64. 725. Choeph. ver. 323.

372. Σὺ δ' ὐκ—Animadvertit, quid Oceanus pro ſua prudentia tectè voluerit ſubjectum; ſed id diſſimulat et ei viciſſim tectè et prudenter reſpondet. *G.*

378. Prov. xv. 1. Οργὴ uſurpatur a poetis non ſolum pro irâ, ſed et pro impetu et vehementia atque adeo omni inclinatione animi, vel in bonam vel in malam partem. *G. P.*

Πρ. " Εάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
" Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. 380
Ωκ. Εν τῷ [25] προθυμεῖσθαι δ' ἐγὼ τολμᾶν, τίνα
Ορᾶς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
Πρ. Μόχθον περισσὸν, κενφόνειν τ' εὐηθίαν.
Ωκ. Εα με [26] τῇδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
" Κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. 385
Πρ. Εμὸν δοκήσῃ τ' ἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
Ωκ. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος [27] ϛέλλῃ πάλιν.
Πρ. Μὴ γὰρ Σε δρῆνος σὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
Ωκ. Η τῷ [28] νέον κρατοῦντι παῖ κρατεῖς ἔδρας;
Πρ. Τούτου φυλάσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. 390
Ωκ. Η σὴ, Προμηθεῦ, Συμφορὰ διδάσκαλος.

[25] al. προμηθεῖσθαι—*Valc.* in Phœn. 1475. sed vid. sup. v. 341. [26] τῇδε τῇ νόσῳ. *Ox. Rob. Ald.* [27] στελεῖ—*Ox.* [28] νέως δα-κοῦντι. *Ald.* MS. Marg.—al. ἔδρας, sine interrogatione.

379. ἐάν τις—si quis commodè et opportunè eo (præcepto sc.) utatur ad mitigandum animum commotum, tum cum ille mitigari possit: non autem ab initio, cum sit omnino exacerbatus, et non admittat aliquam vehementiorem cohibitionem, sed per illam potius magis exasperetur. *G.*

380. σφριγῶντα, ἐπαιρόμενον, ἰσχύοντα. *Hesych.* σφριγῶ, *plenitudine distendor.* Hipp. translatè ad animum, *turgeo, tumeo.*

385. κέρδιστον, quia in eo insit et recta προαίρεσις et conscientia bona.—Ipse enim non tam respicit, quàm, probentur aliis sua consilia et acta, quàm ut ea sint recta et utilia. *G.* Aliter de Evangelicâ libertate D. Paulus, Rom. xiv. 16.

386. Quia veretur ne iste conatus quem sciat non successurum sibi imputetur. *G.*

388. ἐμὸς, i. e. *mei.* Attici pro pronominibus primitivis solent ponere possessiva: quod et imitantur Latini. *Hor.* I. Sat. 4. 22.

Πρ.

380. ἀφιγῶσλα. L. Suppl. 478. ar. Lys. 80. & Andr. 197. Ar. Nub. 799

384. Virg. Aen. XII. 680. — Hunc ore, meis me furere ante furorem

385. Φοβεῖν ὡς Servov — Soph. O. Tyr. — Grays Adversity. —

388. Ὀϲα intellig. — Jesper. 68.

393. 73. 277.

394. Virg. Ecl. V. 217.

396. Supr. 32.

400. Anacreontici.

Πρ. Στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νῦν.
Ωκ. Ορμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
Λόγον γὰρ οἶμον αἰθέρος [29] ψαίρᾳ πτεροῖς
Τέρασκελὴς οἰωνός· ἄσμυχον δὲ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

[30] ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Στένω σε τὰς ὑλομένας
2 Τύχας Προμηθεῦ,
3 Δακρυσίσταλον [31] ἀπ' ὄσσων
4 Ραδινῶν ῥεός, παρειὰν
5 [32] Νοτίοις ἔτεγξε παγαῖς·
6 Αμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
7 Ιδίοις νόμοις κραλύνων,
8 Υπερήφανον θεοῖσι
9 [33] Τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

[29] *Valc.* in Phœn. ver. 1399—ψαύει, *Ald.*—al. ψαύει. [30] Ita *Stanl. H.*—al. monostrophica. *P.* [31] Sic cum H. scribendum puto, quia ad sententiam planius, et ad metrum rectissimè. ραδινὸν, *Ox.* al. δ' ἀπ' ὄσσων—al. κηδομένα ῥεος—ἔτεγξα. *Stanl.* [32] νοτίαις. *Turn.* non opus est, ita enim Attici. [33] Ita *Ar.* MS. al. τοῖς πάρος θεοῖς—δείκνυσιν. *Stanl.*

395. Plinius Grypas *ferarum volucre genus* vocat, l. vii. c. 2. v. 100.—Ῥεος ἀπ' ὄσσων. *S. T.* 590. Ps. cxix. 136. Lam. iii. 48.

405. αιχμὰν usurpat pro potentia severiori, quam vocat hic ὑπερήφανον *præeminentem*, et supra illos priores Deos constitutam, et ideo insolentiorem, &c. *G.*

Αντιστροφή.

Αντιστροφή.

1 Πρόπασα δ' ἤδη γονόεν
2 Λέλακε χώρα,
3 Μεγαλοσχήμονά [34] κἀρκαι-
4 οπρεπῆ [35] τίνυσα [36] τὰν Ζὰν
5 [37] Ξυνομαμόνων τὲ τιμὰν,
6 Οπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
7 Ασίας ἔδος νέμονται,
8 Μεγαλοστόνοισι [38] Ζοῖσι
9 Πήμασι συγκάμνουσι θνητοί.

Επωδος.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
Παρθένοι, [39] μάχας ἄτρεστοι,

34 Ita MS. M. H.—al. τ' αρχαι—. 35 *Ar. Ox. Ald. H.*—al. τίνυσι. *Stanl.* 36 τῶν σῶν, MS. M. 37 γρ. ξυνόμαιμόν τι. Marg. *Ald.* 38 Ita MS. *Ox. H.*—al. σοῖς—v. 415. Τροχαικὸν *Stanl.* 39 μάχαις, *Ox.* μάχαν, *Rob.* μάχης, *Ald.*

407. λέλακε, βοᾷ, φθέγγεται. *Hesy.*

408. μεγαλοσχήμονα, dignitatem sc. suo decore et splendore honestatis magnam et illustrem. ἀρχαιοπρεπῆ, quæ et decus antiquum habuit a majoribus acceptum, et ab eo non degenerârat. *G.*

410. Atlantem et Menœtium intelligit. *Schol. α.*—Atlantem et Typhoëum. *Sch. β.*—utrumque dici potest: quod ad Typhoëum spectat *filius* dicitur *Terræ*, v. 351. ut et ipse Prometheus, v. 210. *Stanl.*

411. ἔποικον, inhabitabile et domesticum solum, vel qui ἔποικοι, incolæ et cives, incolunt regionem Asiæ. *G.*

Ib. ἀγνᾶς *puræ*, fortasse propter solem orientalem: aut *splendidæ* et *conspicuæ*, propter amplitudinem, et potentiam atque opes. Id.

416. μάχας, sub. κατά. Amazonas intelligit.

Και

410

415

H.—
ὸν τι.
χαιτ.

Pro-

ile et
ἄπει-
nt re-

prop-
splen-
am-
ntque

Ama-

Kai

116. Rotundus est Genit. pour Ἄλφειοι.

418. Lafo. V. 1 -

428. Liv. Da. VIII. 137 -

Καὶ Σκύθης ὅμιλος,
Οἳ γᾶς ἔσχαλον πόρον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσιν λίμναν,
Ἀραβίας τ' ἄρειον [40] ἔθνος, 420
Ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
Δαΐου κρατὸς, ὀξυπρώ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Μονοστροφή.

Μόνον [41] δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις 425 *19.425.*
Δαμέντ' [42] ἀκαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν [43] θεῶν
[44] Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος

[40] ἄνθος *Ar.* MS. M. ut in Perſ. v. 59. 928.—v. 423. Ἔπωδος. *Stanl.* [41] Ita omn. F. δὲ, *P.* πρόσθεν σε, *Ox.* πρόσθεν ἄλλων, *Sch.* [42] F. ἀδαμαντοδέτοις, ut ver. 148. *Stanl.* ſed ἀκαμας idem quod ἀδαμας. et ita ſtudio variare potuit Tragicus. *P.* ἀκάμαντον, ἀκοπίαστον, *Heſych.* [43] θεὸν, *Rob.* [44] Ατλαν δ' *Schol.* β.

421. Πόλισμα Tragicus vocat loca, quæ homines inhabitant, quæque pro urbe illis ſunt, dum perpetuo ibi commorantur. πόλις, πολίσμα, ad πολέω pertinet, et propriè denotat loca, in quibus πολοῦσιν ἄνθρωποι. inde Heſych. πολιν, την χωραν. *P.*

423. στράτ@. vid. v. 722.

Ib. ὀξυπρ. quarum cuſpides ſunt prominentes et acutæ. Nullum epitheton eſt ocioſum, ſed petitum ex moribus illarum regionum et gentium. *G.*

428. ὑπειρ. σθέν@, vocat vel robur cœli immenſum, quod omnia continet: vel vires immenſas ipſius Atlantis, quibus par ſit cœlo ſuſtinendo: ut ſit intelligendum κατὰ. *G.*—ὑπειρ. σθέν@ eſt appoſitio ad ὃς, ita Tragicè ſcilicet dicitur Atlas. *P.*

Κραλαγὸν ὐρανίων τε πόλον
45 Νώτοις 46 ὑποβαςάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπίλνῶν, ςένᾳ βυθός, 431
Κελαινὸς δ' 47 ἄϊδος ὑποβρέμᾳ μυχός
Γᾶς, παγαὶ δ' 48 ἀγνορύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

45 F. ὦμοις, *Stanl.* 46 ὑποςενάζει. MSS. *Turn. Ald. Sch. Stanl.* 47 F. Αιδης, i. e. Αιδης, κελ. μυχ. γας. vel κιλ. Αιδης, μυχ. γας. vel distinguendum post μυχῷ. *P.* vid. not. 48 al. ἀγνορρύτων.

432. γᾶς, sc. ὑπὸ, in ὑποβρέμει. — Infernum subtus terram statuit, alii alibi constituerunt. *G.*

ΠΡΟΜΗ-

Incipit hic Actus III.
ut statuit Le Pere Brumoy. L. I.

436. Etymol. Magn. p. 69.

Προσελήνος] περισελλεῖν λέγουσι τὸ σείειν, καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἐπειδὴ λοιδορητικοί εἰσιν. Οὕτως ἐν Ὑπομνήματι Προμηθέως δεσμῶν

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
Σιγᾶν με· συννοίᾳ δ' ἅπλομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε [1] προσελήμμον.
Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τύτοις γέρα
Τις ἄλλος, ἢ γώ, παντελῶς διώρισεν;
Αλλ' αὐτὰ σιγῶ· χ' ὧν εἰδυίαισιν ἂν

[1] Ita ferè omn. tum MSS. tum editi, qu. προςωτελήμενον, *Dawes*, p. 163.—γε προσέλημενον vel προσηλώμενον, *H.* Anon.—προσηλήμενον, i. e. προσπασσαλευόμενον, v. 20. *Steph.*—προσιλλήμενον, *Garb.*—al. προσσιλλήμενον.—al. προσηλλήμενον—προσφυήμενον, vel potius προσηλημενον, *P.*—vid. Lat. ver.

435. Eſt hic tertius fabulæ hujus Actus, in quo Prometheus ad petitionem Chori, ſupra ante adventum Oceani propoſitum, exponit reliqua induſtriæ ſuæ opera et beneficia, pro genere præſertim humano juvando.——Sentiendum autem eſt, ipſum ut gravitate et prudentia præſtantem, poſt diſceſſum Oceani aliquamdiu cogitabundum, nihil locutum eſſe Choro, et ideo, ne Chorus de hoc ipſo ſilentio ſiniſtrè cogitet, dicit ad eum, Μή τι, i. e. κατὰ τὶ—&c. *G.*

Ib. χλιδὴ ſignificat luxum, mollitiem, et delicias, comites inſolentiæ. αὐθαδία eſt inſolentia ex amore ſui, et honorifica de ſe perſuaſione orta.—Id.

Υμῖν λέγοιμι· [2] ταὴν βροτοῖς ὄ πήμαλα
Ακήσαθ', ὡς σφᾶς νηπίως ὄντας τὸ πρὶν,
Εννες ἔθηκα, χ' φρενῶν ἐπηβόλες.
(Λέξω δ' ἐγ, μέμψιν ὅτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
Αλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοιαν ἐξηγήμυος)
Οἳ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
Κλύονλες ἠκηον· ἀλλ' ἀνειράτων
20. 448. [3] Αλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν [4] χρόνον
Εφυραν εἰκῆ πάνλα, κ' ἔτε πλινθυφεῖς
Δόμες [5] πρόσειλες ἦσαν, ἠ ξυλουργίαν·
Καλῶρυχες δ' ἔναιον, ὡς φ' [6] ἀείσυροι
Μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
Ην δ' ὑδὲν αὐτοῖς ὅτε χείματος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδες ἦρος, ἔτε καρπίμε
Θέρες βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Επρασσον, ἕως δή σφιν ἀνίολας ἐγὼ

[2] τὰ βροτοῖς, *Ald.* Marg. MS.—ὅ' εὑρήματα, *H.*—inf. ver. 443. ἐπιβόλες *Ald. Garb* [3] γρ. ἀλίγκιον, *Ald.* Marg. MS. [4] βίον, *Ar. Sch.* [5] Ita *Turn. Garb. E. M. Dawes*, p. 273. al. προσίλες, *Stanl.* [6] ἀήσυροι, *Turn. Grot. G. Eustath.*—ἀεισυροι, *P.*

441. Diserte proponit, et priorem statum hominum vocat πήματα, mala, et calamitates, ad invidiam Jovis, a quo vult neglectum fuisse genus humanum in collatione donorum, quod sibi excolendum fuerit. Id. conf. Gen. ii. 1—5.

446. Is. vi. 9. Matt. xiii. 13, 14. Luc. viii. 10.

449. ἔφυρον, ἔφρεχον, ἐμόλυνον. *Hesych.*

452. ανηλίες opponitur τῷ προσήλες, f. προσίλες, G.

455. βέβαιον, adjungendum est ad τέκμαρ.—*sed* ἄτερ γνώμης *sine delectu* et observatione aliqua temporum, labores subibant, G.

Αστρων

444. Terent. Andr. I. 1. 16

446. Sacr. Iovist.

450 Hesych. V. ἀήσυρροι.

451. Virgil. Aen. IV. 401.

455

457. Virg. Georg. Caliginem et sidera

458 Gyst. Hobaus -81-

461. Bochart Hieroz. 309. 979. Scheffer de Vehicul. p. 10.

463. Virg. Georg. III. 113. -

Ἀστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον [7] σοφισμάτων
Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τὲ συνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' [8] ἐργάτιν· 460
Κἄζδυξα πρῶτα ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
[9] Ζεύγλαισι δηλεύοντα [10] σώμασίν θ', ὅπως
Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
[11] Γένοιντ'· [12] ὑφ' ἅρμα τ' ἤγαγον φιλήνιους

7 σοφισμάτων, *Sch.* 8 ἐργάνην. *Stob.*—σύνθεσιν Μνήμης ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην. *Hemsterhuis.*—al. μουσομήτερ'. 9 al. ζεύγλοισι. *Stanl.* 10 σήμασιν; *Tan. Fab.* Ep. 67.—σάγμασιν. *P.* 11 al. γένωνθ'. vid. *Dawes*, p. 272. 12 Ita *Stanl. Dawes*, ib. vel ὑφ' ἅρματα τ'—*Cant.*

458. ἀριθμον—de arithmetica omnino intelligendum, quam artium præstantissimam censebant Pythagorei, inter quos Æschylus locum obtinuit.—*Stanl.* σοφισματων intelligit vel alias artes mechanicas, et ad vitam necessarias: vel astus et technas prudentiæ et calliditatis, pro vitæ ratione consideratiori.—hæc vox *sophisma* tum erat μέση; et hic videtur usurpari in utraque significatione. *G.*

459. i. e. docui, quomodo omnes artes liberales et ingeniosæ essent conscribendæ et memoriæ mandandæ, ad omnem posteritatem. aut etiam docui excolere memoriam, pro omnibus artibus addiscendis. Utitur vocibus admodum aptis et significantibus, pro vi memoriæ et bonarum artium exprimenda. Id.

462. ζευγλὴ significat illam jugi partem in quam inseritur collum jumenti. Hic usurpari videtur pro ipso collo, quo trahit jumentum; cui adjungit corpus, respiciendo ad naturam et usum boum qui et collo et reliquo corpore inserviunt hominibus.—Id.

463. διάδοχοι refertur non ad vocem neutram κνώδαλα, sed ad sensum ejus, quia usurpatur ἀντὶ τῦ θηρός. Id.—Prius homines arare, et similia facere cogebantur; quare operum nunc boves *successores* sunt.

Ἵππου, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. 465
Θαλασσόπλαγκτα δ' ἔστις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σοφισμ', ὅτῳ
Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. 470

Χο. Πέπονθας [13] εἰκὸς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
" [14] Πλάνῃ· κακὸς δ' ἰατρὸς [15] ὡς τις, ἐς νόσον
" Πεσὼν ἀθυμεῖς, κ' σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
" Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις [16] ἰάσιμον.

Πρ. Τὰ λοιπά [17] μου κλύουσα, [18] θαυμάσῃ πλέον 475
Οἵας τέχνας τε κ' [19] πόρους ἐμησάμην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον,
Οὐ χριστὸν, οὐδὲ [20] πωτὸν, ἀλλὰ φαρμάκων

[13] Fit ſynizeſis in voce εἰκὲς, vel ſcribendum εἰκὲς, *H. Dawes*, p. 318. [14] Ita *Schol. β. H.*—al. πλάνα. πλανᾷ. *Garb. Stanl.* [15] al. ὅτις (ſub. εἰ) *Garb.*—ὥσις. *Grot, Sch.* [16] ἰάσιμον. *Ald.* [17] γρ. μοι—*Ald.* Marg. [18] θαυμάσεις—*Grot. Garb.* [19] Ita MS. M. *Ar. Rob. Sch. P. Sch.* in Ar. Eq. 756. al. δολους. [20] Sic *Garb. P.* et al.—vulg. πιτὸν, *Stanl.*—πότιμον, *Ald.* Marg.

465. ἄγαλμα eſt id quo quis fruitur, oblectatur, et gaudet. *G.*

472. Exprobrat illi quod iſto verſu circumfertur, Ἰατρὸς ἄλλων, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων. Eodem pertinebat ver. 87. *Steph.*—Luc. iv. 23.

473. σεαυτὸν, eſt conſtructio, quæ habet quandam caſuum enallagen: qualis eſt hæc etiam Tereptii—*Populo ut placerent quas feciſſet fabulas. G.*

476. πόρους, μηχάνας, *Sch. β.* ἐμησάμην, ἐνεζάλον αὐτοῖς κατὰ νῦν ἐφευρεῖν. Id. ἐμηχανησάμην. MS. M. Marg.

479. πατὸν, vid. not. in Lat. verſ.

Χρεία

466. Virgil. Ae. I. 224

472. Cicero. Epp. Famil. IV. 3 - Negue imitare malos medicos, &c

477. Eustathius, p. 464 {τῶν φαρμακῶν ἰδέαι τῆς ὁμήρου
1554 - παιανικὰ ὡς νῦν ἐπὶ Μενελάου, ὅπερ ποιᾶ
φάρμακα εἰδώς· πασσεν ὁ Μαχάων· ἰητρὸς
εἰσιὼν· οἷον ἰοὺς χεσσάμενος· καὶ πάλι
καὶ τὸν Αἰσχύλον τοιοῦτόν πού τι
πόσιμα, ὡς ἐπὶ Ἑλένης ἐν Ὀδυσ-
σεῖ ἀ.

480 – πεὶν producitur; ſi ſupra 76

481. Spart. in Callim. p. 454.

483. Inſcr. 656

Χρείᾳ καλεσκέλλοντο, [21] πρὶν ἐγὼ σφίσιν
Εἰδείξα χρήσεις ἠπίων [22] ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἀπάσας [23] ἐξαμύνονται νόσους.
Τρόπους ὑπὸ πολλὰς μανικῆς ἐτοίχισα,
Καὶ κρίνα πρῶτα ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τὲ δυσκρίτους
Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους,
Γαμψωνύχων τὲ πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
[24] Εὐώνυμοί τε, καὶ διαπταν ἥντινα
Εχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
Εχθρᾳ τὲ καὶ φέργηθρα καὶ συνεδρίαν·
Σπλάγχνων τὲ λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
Εχοντ' ἂν εἴη [25] δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν,
Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν·
Κνίσης τὲ κῶλα συγκαλυπτά, καὶ μακρὰν

[21] πρὶν ἂν ἐγὼ—*Sch.* πρὶν γ' ἐγὼ, *P.* non neceſſario, ut opinor; nam haud rarò productam legimus, Il. β. 348. Od. ο. 393. Theoc. 25. 222. inf. 769. [22] πειρασμάτων. *Ald.* Marg. [23] ἐξαμείσονται—*Ald.* [24] εὐωνύμους τε—*Ar. Ox. Grot. Turn.* [25] δαίμοσιν, *Grot.* in ſeq. ver. Pauwii interpunctionem ſequor.—al. εὐμορφίαν,—συγκάλυπτα· καὶ——

483. τρόπους—Tum enim in ignoratione veri Dei, et ſine ejus verbo, homines mirifice torquebantur ſolicitudine futurorum, quoad vitam et præſentem et futuram; et ideo vaticinia in magno erant precio.—*G.*

485. ὑπὰρ, adverbialiter, verè, certò. MS. M. ἀληθῶς, κατ' ἀλήθειαν. *G.*

487. σκεθρῶς. vid. ver. 102.

491. φέργηθρα, i. e. φίλτρα, MS. M. *benevolæ affectiones*, G. vid. Ariſt. Hiſt. Anim. l. ix. c. 1.

493. πρὸς ἡδονὴν, ut, πρὸς βίαν, πρὸς φιλίαν, &c. *Stanl.*

Οσφὺν

Οσφῦν πυρώσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην
Ὠδωσα θνητοῖς, κἀφλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ' ἔνερθε γῆς χθονὸς
Κεκρυμμένη' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
[26] Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
Οὐδεὶς, [27] σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλυῦσαι θέλων.
Βραχεῖ γὰρ μύθῳ πᾶσα συλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

Χο. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλῃ καιρὸς πέρα,
Σαυτὸν δ' ἀκήδει δυσυχοῦντ[ος]· ὡς ἐγὼ
Εὔελπίς εἰμι [28] τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν [29] Διός.

Πρ. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω [30] τελεσφόρος
[31] Κράναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,

[26] φήσειν ἄν, *Stanl.* operarum error. [27] al. σάφ' οἶδ', εἰ μὴ. [28] τῶνδε, σ' *Sch.* [29] F. τινός, (θεῶν, sc.) vel ἰσχύσειν, Διός, i. e. ὑπὸ Διὸς λυθέντα. *P.* [30] τελεσφόρων, *Ald.* [31] κρῆναι, *Ald. Garb.* al. κρᾶναι. *Stanl.*

496. δυσέκμαρτον, δυσχερές τέλος ἔχον, ἢ μὴ τέλος ἔχον. *Hesych.*

497. φλογωπὰ σήματα, hæc cum πυρώσας arctè cohærent. *P.*

504. συλλήβδην, συλλήβδην, ὁμοῦ, ὡς δί' ὀλίγων πολλὰ ποιῆν συντόμως, *Hesych.*

509. μηδὲν μεῖον.—Quia prudentia est, qua in primis pollent magnates, eaque est par ipsorum potentiæ.—Aut intelligit ipsum propter suam εὐεργετικὴν industriam, Jove non inferiorem fore. *G.*

510. ταύτῃ, ἀναφορικὸν ἐο, quo tu putas, modo. *P.* ita ut tu vis. *G.* Constructio est, Οὐπω πέπρωται (ἵνα) μοῖρα τελεσφόρος ταῦτα ταυτῃ κράναι. Id.—optat. mod. MS. M.

Δύαις

ἐπαδέγγελοι — Eustath. ad Il. γ'. 324. 45.
Agam. 1122. Choeph. 663 —

503. φλῦσαι. Vid. Sept. Theb. 667.
Hesych. [illegible]

517. Ovid. Met. XV. 807. Jupiter ad hanc

Δύας τὲ καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγάνω·
" Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀδενεςέρα μακρῷ.
Χο. Τίς ἦν ἀνάγκης ἐςὶν οἰακοςρόφος;
Πρ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες. 515
Χο. Τέτων ἄρ' [32] ὁ Ζεὺς ἐςιν ἀδενέςερος;
Πρ. Οὔκουν [33] ἂν [34] ἐκφύγοι γὲ τὴν πεπρωμένην.
Χο. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κραίνειν;
Πρ. Τοῦτ' οὐκ ἂν ἦν σὺ πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
Χο. Ηπου τὶ σεμνὸν ἐςιν ὃ ξυναμπέχεις. 520
Πρ. Αλλου λόγου μέμνησο, τόνδε δ' ὐδαμῶς
Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συςκαλυπτέον. 23. 523.
Οσον μάλιςα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς ἀεικεῖς [35] κἀ δύας ἐκφυγάνω.

[36] ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Μηδάμ' ὁ πάνλα νέμων 525
2 Θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
3 Αντίπαλον Ζεὺς,

[32] Ita *Grot. Stanl. P.*—al. ſine interr.—al. ἄρα Ζεὺς. [33] γρ. ἐκφύγῃ γε—*Ald.* Marg. [34] τε, *Ald.* [35] καὶ βίας, MS. M.
[36] Monoſtrophica. vet. edd. *Cant. P.*

525. Μηδάμ—Precatur, ut Jupiter a ſe amoveat omnem ἀπειθαρχίαν; ut ne ipſa unquam in animo ſuo quid cogitet aut moliatur adverſus ipſum: vel, ne ipſe Jupiter unquam propter aliquam inobedientiam commoveatur adverſus ipſam, ad uſurpandam indignationem, et vim quandam graviorem. ut ſit, θεῖτο *ſuſcipiat, uſurpet.* G.

4 Μηδ'

4 Μηδ' ἐλιννύσαιμι
5 Θεὺς ὁσίας
6 Θοίναις πολινισομένα
7 Βυθόνοις, παρ' Ωκεανοῦ παλιρρόος
8 Ασβεστον πόρον,
9 Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
10 Αλλά μοι [37] τόδ' ἐμμένοι,
11 Καὶ μήποτ' ἐκλακείη.

Αντιστροφὴ ά.

1 " Ηδύ τι Θαρσαλέας
2 " Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
3 " Ελπίσι, [38] φαναῖς
4 " Θυμὸν [39] ἀλδαίνουσαν
5 " Εν εὐφροσύναις.
6 Φρίσσω δ' σε δερκομένη

[37] Ita *Ar. Ald. Rob. H.* MS. M.—al. τόδε μένοι. [38] φαναις contractè pro φαείναις, ut ἀκὶς pro ἀεικὶς, ver. 471. *H.* [39] al. ἀλδαινόσαις.

528. ἐλιννύσαιμι, λήγοιμι, σχολάζοιμι, εγχρονίζοιμι. MS. M.

530. Θοίναις, i. e. ἐν Θοίναις, *in conviviis*, quæ Dii agitabant apud patrem Oceanum, lautè et dapsiliter, mactatis bubus: ad ista convivia lubentes accederent, Diisque convivantibus ibi lubentes etiam ministrarent: hoc convenit Nympharum conditioni, et in isto ministerio pietatem et reverentiam suam Diis probabant. Vid. Il. *a* 423. *P.*

534. τοδε—hoc quod dico. *P.* hæc mens et sententia; quia Ηδύ τι—talis religio et pietas efficiunt vitam diuturnam, tranquillam, fiducia plenam et lætam. contrà video evenire illis qui negligunt pietatem et religionem; in quo cum cerno te dilacerari, φρισσω, *inhorresco.* G.

7 Μυρίοις

550. Sec. sch. Aristot. Poet. p. 83,
Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐκ ἄμορος,
ἄνικτος.

551. desunt hic Hyll. forsan legend. ἁλαῶν ἁλαόν
Suppl. 235. Choeph. 310. Prom. 192. 218. 676.
vel ἀλάτας, ut Q. Suppl. 203. Προνοῦ
πρὸς Προνοοῦντος. — Eur. Bacch. 1195. —

7 Μυρίοις μόχθοις διακναόμενον [40].
8 * * * * * * * * *
9 Ζῆνα γὰρ ὐ τρομέων,
10 Ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ 545
11 Θνατὸς ἄγαν, Προμηθεύ.

Στροφὴ β'.

1 Φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ 24. 545.
2 [41] Φίλος· εἰπέ πω τίς ἀλκά,
3 Τίς ἐφαμερίων [42] ἄρηξις· ὐδ' ἐδέρχθης
4 [43] Ὀλιγοδρανίην ἄκικυν, 550
5 [44] Ἰσόνειρον, [45] ᾗ τὸ φωτῶν ἄλαον
6 Γένος ἐμπεποδισμένον [46];

[40] Sic *H.*—hæc autem verſûs abſentia, ſi cui diſplicet, levi verborum ſive ordinis mutatione, quodammodo ſuppleri poteſt. l. in ſtrophe, Βαφόνοις, πόρον παρ' ἄσβεσ-τον Πατρὸς Ωκεανὸν—in antiſt. [τοῖσι vel τοῖσδε] μυρίοισι μόχθοι-σιν διακναιόμενον. ſed hæc aliàs. [41] Ita diſtinguit *P.* al. minimâ diſtinctione poſt φίλος.—legitur εἰπέ πω, τις ἀλκά;—hoc modo πω vacat, ut cum dicitur τᾶτό πω, pro τᾶτο δή. *Steph.* vid. ver. 83. [42] ἄρηξις; cum interr. *Ald.* Marg. [43] al. ὀλιγοδρανέσαν. [44] Hunc verſum in duos diviſit Heathius hoc modo, Ἰσόγειρον ᾗ τὸ * * * Φώτων ἄλαον, conjicitque vocem excidiſſe quadriſyllabam, cui in antiſtrophe reſpondet ὑμεναιων, primâ productâ vi augmenti.—ſed nihil opus eſt, aut dividere, aut vocem deſiderare: ſi modò liceat in ver. præcedenti articulum τὰν ante ἄκικυν interſerere, et in antiſtrophe legere, aurium judicio, σὸν λέχος pro λέχος σὸν—ſatis commodè metiri poſſunt, quod aliàs, ut ſupra dixi, me ſpero probaturum. [45] αἷς *Ald.*—ᾗ Marg. [46] Ita *Stanl. P.*—al. ſine interr.

547. φέρ, ὅπως—contra ipſius προαίρεσιν argumentatur a parte et hominum et Jovis. Id.

550. ὀλιγοδράνος, ὀλίγαν ἰσχύων, ὀλίγον δυνάμενος. *Heſych.*

551. ἰσόν. Job. xx. 8. Iſ. xxix. 7.

7 Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
8 Θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἔμαθον τάδε, σὰς [47] προσιδοῦσ' 555
2 Ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
3 Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
4 Τόδ', [48] ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοετρά τε χὠ λέχος
5 Σὸν [49] ὑμεναίων ἰότητι γάμων,
6 Ὅτε τὴν ὁμοπάτριον 560
7 Εὐνοις [50] ἤγαγες Ἡσιόνην
8 Πιθὰν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

47 al. προϊδοσ'. [48] ἐκεῖνό Σ' ὁτ' (pro ὁτι *quod*) H. ἐκεῖνοΣ' ὁ γ' ἀμφὶ *quod circa*, P.—τὸ δ' ἐκείνῳ τε ὁτ'—*Ald.* τόδ' ἐκεῖν' ὁπότε τ'—Ib. Marg. [49] ὑμεναίων—*Ald.* [50] al. ἄγαγες. Ita *Turn. Garb.* et vet. Edd.—al. τὴν. Robortellus invertit hos ver. 560, 561.

557. Διαμφίδιον, ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἀμφὶς γὰρ χωρίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ. *Hesych.*

Reprimit se in isto carmine tristi et molesto atque alieno ab illo quod, &c. ut ostendat se impetu quodam præter voluntatem ad id delatum, et ut ipsum admoneat illius læti auspicii, et fortasse uxoris et propinquorum, si forte eorum consideratione posset ad aliam mentem perduci.—Potest etiam haberi pro parascene ad sequentem actum, et ad Iûs lamentationem, ut jam aliquid de ea audierit.—*G.*

561. Ἡσιόνην, hæc fuit alia ab illa Laomedontis filia; de qua multa passim apud poetas. Hæc videtur fuisse aut Oceani aut Iapeti filia: de qua non memini ubi quid legerim. Id.

553 – Horatius. Epod. V. 87. –

'Iw. Athen. XIV. 619. D.

Virgil. An. VII. 789—792.

567. Horat. Art. Poet. 123 — Is vaga

569. Tzetzes in Lycophr. 405.
Pindar. Pyth. B'. 171.

ΙΩ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ιω. ΤΙΣ γῆ, τί γένῳ, τίνα φῶ λεύσσειν
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν [1]
Χειμαζόμβυον; τίνῳ ἀμπλακίης
[2] Ποιναῖς ὀλέκῃ; σήμηνον ὅπη
Γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Α ἆ, ἔα ἔα·
Χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν [3] οἴστρος· 25. 567.

[1] *Ar. Ox. Rob, Turn. Garb.* addunt τοῖς (vel τοῖσιν) ὀρθίοις. quod est interpretamentum τῷ πετρίνοισι, et perperam in textum se insinuavit. *Steph. P.* [2] al. ποινάς.—f. ποινα σ' ολέκει. quanquam antea plurali numero usus est hoc nomine, ver. 112. *Steph.*—ὀλέκη. *Garb.* [3] al. οἴστροις. distinguendum plenè post οἴστρος. *P.* Quia, (ut ait Arnaldus, p. 182.) spectrum Argi non jure dici potest οἶστρος, quo exagitabatur Io: id enim erit *Oestrum, asilus*, vel *tabanus*.

563. Hæc quarta hujus fabulæ pars est ἐπεισόδιον quoddam, in quo exprimuntur errores, fatum, et fortuna varia Iûs.—Non est hoc negotium alienum ab argumento fabulæ et Promethei negotio.—Utraque hæc persona, cum altera, ad solatium quoddam, communicat querelas de suis ærumnis ab eodem Jove acceptis; et tempus utriusque fortunæ fuit idem. Quin et ipse Prometheus ex posteris Iûs erat consecuturus Herculem liberatorem sui. Id.

Εἴδωλον Ἀργε 4 γηγενῆς ἀλόλυε, δᾶ.
Φοβεῖμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βέταν.
Ὁ δ' πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
Οὐδὲ καθανόντα γαῖα κεύθει.
Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
5 Κυνηγετεῖ, πλαναῖ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
Παραλίαν ψάμμον, ὑπὸ δ' κηρόπλαστος
Ὀτοβεῖ δόναξ αχέτας ὑπνοδόταν νόμον·
Ἰὼ ἰώ, 6 ποῖ ποῖ, πῶ πῶ
Πῆ μ' ἄγυσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί πολε,
Τί πολε ταῖσδ' ἐνέζυξας 7 εὐρών
Ἀμαρβῆσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.

4 — γηγενης. αλευ' ὦδα, φοβεμαι, *Garb.*—ἄλευ' ὦ δᾶ, *Turn.* et vet. Edd.—Αλευάδα, εἴρηται ως τὸ φεύδα· οἱ γαρ Δωριεῖς τὴν γῆν, δᾶν λέγουσι—E. M.—al. Αλευάδα, patronymicum: quod abſurdum eſt poſt γηγενῆς.—γηγενῆς αλευ, ὦ δᾶ. deleto hypoſtigmate. *Stanl.*—αλευ ἄ δᾶ, *Valc.* in Phœn. 1304.—γηγενῆς αλευάδα, *Arnald.* quem partim ſequor, quia ſic planius, et recto talo ſtat ſenarius, qui alias eſſet Hyponacteus vel Scazon. Vid. S. T. ver. 87. 5 Lubet mihi dividere ver. 574, 5, 6, 7. cum vet. Edd. *Ald. Rob. Garb. Turn.* 6 ποποῖ ποποῖ. *Ar.* 7 ἀρὼν. *Ald.*

570. μυριωπὸν, πολυόφθαλμον, *Centum luminibus cinctum caput Argus habebat.* Ov.

576. δοναξ—intelligit aut illam ſuavem et fallacem ſoporationem, qua uſus fuit Mercurius pro ipſo Argo ſopito interficiendo, quam etiamnum ipſa ſentiat quaſi circum aures ſonare; aut cantionem paſtorum quibus ad veſperum, et interdiu quieſcentes ſibi conciliant ſomnum. *G.* Oeſtro percita, ferebatur huc illuc cito pede: eam igitur mulcebat fiſtula, ut quieſcens ſpectro magis exhorreſceret. *P.*

569. *Virgil. Æn. VII. 789.*

Οἰστρη-

569. Bryant. II. 338.
570. Macrob. Saturn. I. 19. Statius Sylv. V. IV. 11
572. Shakspeare. Macbeth.
574. Ovid. Epist. Hyperm. Lync. 95.
575. Ovid. Met. I. 683.

57

582. Sch. Homeri Il. Z. 130.—

583. Eumenid.

584. Virg. Aen. IV. 24 — Homer Il. 183

59.

592. Virgil. Aen. [illegible]. 792.

Οἶστρηλάτῳ ὦ δείμαλι δειλαίαν
Παρακοπον ὧδε τείρεις;
Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις [8] δάκεσιν δὸς βορὰν, 585
Μηδέ μοι φθονήσῃς [9] εὐγμάτων ἄναξ.
Ἀδδὴν με [10] πολύπλαγκτοι πλάναι
[11] Γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. [12] Τᾶς βέκερω προσφθεγμα παρθένω κλυεις; 590
Πρ. Πῶς δ' ὁ κλύω τῆς οἰστροδινήτω κόρης
Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπῃ κέαρ
Ἔρωτι, κἠ νῦν τὰς ὑπερμήκεις δρόμως 26. 592.
Ἥρᾳ φυγηδὸς πρὸς βίαν [13] γυμνάζεται.

[8] al. δάκεσι. [9] αγμάτων—*Ald.* [10] πολύπλανοι, *Ald. Turn. P.* ver. 609. ſed aurem conſule. et vid. ver. 578, ubi πλάνοι, et hîc πλάναι. An ſtudio, ait Pauwius, variavit poeta? nullus dubito. [11] γεγύμνασιν—*Ald.* [12] Ita *H.* vel, ſi iambicum velis, πρόσφθεγμα παρθένω κλύεις τᾶς β. vel, κλύεις τὸ φθέγμα π. τᾶς β.—vel, προσφθέγματα κλύεις π. τᾶς β. Arnaldus legit, τᾶς π. πρόσφθεγμα β. κλυεις; Stanleius, κλυεις πρόφθεγμα β. τᾶς π.—Pauwius retinet vulgatam κλύεις προσφθεγμα τᾶς β. π.—κλύεις φθέγματα τᾶιδε—Ar. φθέγμα τᾶς—Rob. προσφθέγμαμα τᾶς—Turn. al. προσφθέγματ⊙. [13] βιάζεται.

582—584. Job. vii. 14, 15.

590. βικέρω—hæc forma vaccæ ei aſcribitur, vel quia ad morem vaccæ oberrabat, et ſe occultabat in ſylvis, et aliis locis remotioribus: vel quia ad modum vitulæ juvenculæ laſciviebat, et pervicacius indulgebat amori ſuo ergæ Jovem. *G.*

592. Filia fuit Inachi, regis potentiſſimi Argivorum.

MONO-

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ιω. Πόθεν ἐμὲ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὢν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
Τὰν ταλαίπωρον ὧδ' [14] ἔτυμα φρενοῖς·
[15] Θεόσυτον ἢ νόσον ὠνόμασας,
Ἃ μαραίνᾳ με χρίψασα
Κέντροισι [16] φοιταλέοισιν, ἔ ἔ.
Σκιρτημάτων ἢ νήστισιν αἰκίαις
Λαβρόσυτον ἦλθον,
Ἐπικότοισι μήδεσιν δαμεῖσα.
Δυσδαμόνων ἢ τίνες οἱ, ἔ ἔ, οἵ τ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
Ὅ, τε μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Τί [17] με χρή. τί φάρμακον νόσῳ,
Δεῖξον, εἴπερ οἶδα, δρόει,
Φράζε τᾷ δυπλάνῳ παρθένῳ.

[14] ἐτήτυμα—*Ar.* ἔτυμος, *Ald.* Marg. MS. [15] al. θεόσυτον. [16] φυταλέοισιν—*Ald.* [17] τί με χρὴ, *Rob.* ubi repetendum παθεῖν, vel (quod mihi magis placet) accipiendum pro τίνος μοι χρέω. *Steph.*—ſed τί με χρὴ παθεῖν inepte ταυτολογίζει. et τί με χρὴ pro τίνος με χρὴ pluſquam ſolœcum eſt. l. (cum Stanl. et vet. Edd. Garb. Turn.) τί μη χρὴ, i. e. τί χρὴ μὴ παθεῖν: ita loqui amat Æſchylus. *P.* nequaquam. ſubauditur enim non παθεῖν, ſed δρᾶν, ποιεῖν, ellipſi apud Græcos uſitatiſſima. *H.* Annon verò τὸ πασχεῖν apud Atticos interdum ponitur pro πρατῖειν, ſ. ποιεῖν? vid. *Ar.* Pl. 63. Nub. 234.

IAMBOI.

607 - Eur. Hippol. 240
φανῆναι τι τῆσδε φαρμακον
νόσου

610. Hunc versum Sophocli adhibuit Eurip
M. auctor, V. Τοξος. Misc. Observ. I. 414

614. ἀΐσσεται — de persona — ut xy-
λεμα pro κυβερνητης — E. Orest. 479 8
Brunck in loc. S. Œ. Tyr. 85 — E.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρήζεις μαθεῖν, 610
" [18] Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγμαΐ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
" Ωσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα
Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
Ιω. Ω κοινὸν ὠφέλημα δυηλοῖσιν φανείς,
Τλῆμον Προμηθεῦ, τῇ δίκην πασχεις τάδε; 615 27. 614-
Πρ. [19] Αρμοῖ πέπαυμαι τὰς ἐμὰς θρηνῶν πόνους.
Ιω. Οὕκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
Πρ. Λέγ' ἥντιν' αἰτῇ· [20] πᾶν γὰ ἐκπύθοιό μου.
Ιω. Σήμηνον ὅστις ἐν φαράγγι σ' ὤχμασε.
Πρ. Βέλουμα μὲν τὸ δῖον, Ηφαίστου δ' χείρ. 620
Ιω. Ποιναὶς δ' ποίων ἁμπλακημάτων τίνεις;
Πρ. Τοσοῦτον [21] ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
Ιω. Καὶ πρὸς γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
Πρ. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι χρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. 625
Ιω. [22] Μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

[18] (Ουκ εμπλ.—τομα.) *Stanl.* et al.—Parentheſin dele; verba aptè cohærent: et parentheſin, ubi plane neceſſarium non eſt, conſpicere nolo uſpiam. *P.* atque ita Grotius. [19] al. Ὤ μοι, πεπ.— [20] πάντα γὰρ πύθοιό μοι. *Ox. Rob. Ald. Garb.*—al. πᾶν γᾶρ ἐν π. μυ. F. πᾶν γὰρ ἄν πύθοιό μυ. *Steph. H.* [21] al. ἄρκεσα. [22] μή τι—*Ox. Rob.*

611. Plato Epiſt. ad Dionyſ. 2. Φραστέον δέ σοι δι' αἰνίγμων, ἵν' ἂν τι ἡ δέλτος ἢ πόντος, ἢ γῆς ἐν πλυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνὰς μὴ γνῷ. Hinc Cor. xiii. 12. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι. *Stanl.*

616. τῆς ἐμῆς— pro τῶν ἐμῶν πόνων θρήνους. MS. M.

Πρ.

Πρ. [23] Αλλ' ὰ μεγαίρω τῶδέ σοι δωρήματος.
Ιω. Τί δῆτα μέλλεις μὴ ὰ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
Πρ. Φθόνος μὲν οὐδείς, [24] σὰς δ' ὀκνῶ πράξαι φρένας.
Ιω. Μή μοι προκήδου μᾶσσον [25] ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
Πρ. Επεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
Χο. Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς καμοὶ πόρε.
Τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
Αὐτῆς λεγούσης τὰς παλυφθόρους τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
Πρ. Σὸν ἔργον Ιοῖ ταῖς δ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Ἄλλως τε πάνλως χ' ἡσιδνήταις παλρός.
" Ως [26] τ' ἀποκλαῦσαι καπονύξεως τύχας
" Ενλαῦθ' ὅπη μέλλῃ τις [27] οἴσεως δάκρυ
28. 639. " Πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχῃ.
Ιω. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν [28] ἀπιστῆσαί με χρὴ,
Σαφεῖ ὃ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε,

[23] 627, 628. *Ox.* omittit hoſce duos verſus. nec ſanè ſenſus requirit. [24] σὰς δοκῶ—*Ald.* [25] μᾶσσον ἢ ὡς—*Turn. H.* ἤ ὡς—ſynizeſis.—Sed apud Græcos ἤ aliquando ommittitur ut apud Lat. *quam.* vid. Bos. p. 382. [26] Ita *Turn.* et al.—Ὡς ἀποκλαῦσαι—*Garb. Steph. Stanl.* In præpoſitionibus utitur aliquando licentia Æſchylus. *Steph.*—Ὡς ἀποκλαίνσαι—vel ἀποκλάνσαι. κλανσαι, κλαύσεται. *Heſych. P.* Ὡς ἀπό τε κλαῦσαι—(tmeſis). Markl. rectius fortaſſe, ſed plura de his alias. [27] al. ὕσεσθαι. [28] ἀπιστῆσαι—MS. *Ald.*

628. Γεγωνισκει, λεγει. *Heſyc.* a præt. m. γεγωνα. propriè *alta voce loqui.* Giac.

637. Inachum fluvium, fratrem Nympharum et ex Oceano genitum, ex illorum ſententia tradit, qui volunt omnem humiditatem ex Oceano originem ducere.—Eccleſ. i. 7.

638. Qui alios lugere paratos videt, non fruſtra luget. MS. M.

630. Obr. in S.O.T. 1301.

636 Athen. XIV. 619. C

637. Ἄλλως τε παντως και παστγνηλαις παλρος. Ruhnen.
δοκεῖν δίκαιον τον σεβονθ' ἑορτελειν.
Ἄλλως τε παντως χ' ὡδε δεομενος τυχοι. — ad Pers. 691.
Ἄλλως τε πάντως χ' ὁσι παλα χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμοιβὰς εἰσιν, ἢ μεθιέναι.
Soph. Antig. Ἄλλως τε καὶ
Electr. sub finem

643. Milton. x. 718 — In a troubled sea of pres
tost. — Virg. Æn. II. 12.

Πεύσεσθε· καίτοι κ᾽ λέγουσ᾽ [29] ὀδύρομαι
Θεόσυλον χειμῶνα, κ᾽ διαφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ ῥοῦσέπλατο·
Αεὶ γὰρ ὄψεις [30] ἔννυχοι πολεύμεναι
Ες παρθενῶνας τὰς ἐμὰς, παρηγόρουν
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ᾽ εὐδαίμων κόρη,
Τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρῳ βέλει
Πρὸς σῶν τέθαλπται, κ᾽ συναίρεσις Κύπριν
Θέλει· σὺ δ᾽ ὦ παῖ μὴ 'πολακλίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ᾽ ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
Λειμῶνα, ποίμνας βουτάσεις τε πρὸς παλρὸς,
Ως ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
Ξυνειχόμην δύστηνος, ἕστε δὴ πατρὶ

[29] Ita omn. vet. Edd. *αἰσχύνομαι*. *Ar. Sch.* rectè, ait Stephanus, nam ipſam *ὀδυρεσθαι*, vel ipſa tacente cognoſci poterat.—ſed nihil in eo, quod ſequitur, eſt, quod pudorem incutere poterat Virgini. ideoque retinet vulgatam *P.* [30] *ἄννυχοι*, *Ald.*

644. *χειμῶνα*, intelligit animi perplexam affectionem, et fortaſſe errores. *G.*

646. *ὄψεις, ἤτοι ὄνειροι.* MS. M.

647. *Παρθενῶν*, locus eſt in editiore ædium parte, ubi ſeorſim a viris degebant virgines. *Stanl.*

650. *θάλπω* de mediocre calore; hic autem pro vehementiori. MS. M.

652. *απελάκλισεν ὁ ἠγαπημένος, ἀντὶ τῦ ἀπεσκίρτησεν. Suid.* Act. ix. 5.

656. *Ευφρονας* Græci vocant noctes, vel quia reficiunt et recreant ſua quiete corpora et animos: vel, quia præbeant bonas et aptas cogitationes et rerum conſiderationes. *G.*

Ετλην γεγωνεῖν [31] νυκλίφοιτ' ὀνείραλα.
Ο δ' ἔςε Πυθὼ, κἀπὶ [32] Δωδώνην τυκνὲς
Θεωπρόπες ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσι πράτλειν φίλα.
Ηκοιδ' ἀναγέλλοντες αἰολοςόμες
Χρησμὲς, [33] ἀσήμως δυσκρίτως τ' εἰρημένες.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ινάχῳ
Σαφῶς ἐπισκήπτουσα κὴ μυθεμένη,
Εξω δόμων τὲ κὴ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Αφεῖον ἀλᾶδε γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
Κ' εἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊςώσῃ γένος.
Τοιοῖσδε πειθεὶς λοξίε μανλεύμασιν,
Εξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
Ακοσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς [34] πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
Εὐθὺς δ' μορφὴ κὴ φρένες διάςροφοι
Ησαν, [35] κεράςις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυςόμῳ

29. 664.

[31] νυκτίφαντ'—*Rob.* [32] Δωδώνης συχνὲς. *Ar.* Δωδώνης τυκνὲς. *Rob.*—ὡς μάθῃ. *Garb.* [33] al. χρησμὲς ἀσήμως, δυσκρίτως τ'.—ἀσήμως, δυσκρίτως τ'—*Schol.*—al. τ' εἰρημένος. [34] ἡ βία—MS. *Ald.* [35] κεράτη—*Rob.*

659. Ες Πυθὼ, civitatem in Phocide, ubi erat Apollinis oraculum: Δωδώνην, civitatem Epiri, juxta quam erat nemus, quod habebat quercus vocales Jovi sacras oracula reddentes. *G.*

662. αἰολοτόμες. ita enim obscura et ambigua erant illa oracula, quæ pro eventu rerum in utramvis partem intelligi possent. *G.*

673. χαλινὸς. Metaph. sic ἀνάγκης λείπαδνον. *Ag.* v. 26. *Stanl.*

Μύωπι

621. Lg. ἀ. δ' ἀμφίδιος ἀνὴρ μ-
νεμφιτ anap. in V. fere.

γῆν ἀπὸ γῆς) Cicero ad Attic XI
10. VA. II. p. 544 - Amst. Acharn 235.

684. Imitatio Homerica; conf. A. Steph.
de Sophoclea Homeri Observat. 4 Od. V
96. et sic Schol. Asch. ad loc.

687. Nubisque dolosis. Anat.
Wasse in Sallust. 172. Similata verba
Virgil.

Μύωπι χριωθεὶσ', ἐμμανεῖ σκιρτήμαλι
Ηαιον πρὸς εὔποτόν τε [36] Κερχνείας ῥέος,
[37] Λέρνης τε κρήνην· βυκόλοις ὃ γηγενὴς
Ακραλος ὀργὴν Αργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
Οιστοις δεδορκὼς τὲς ἐμὲς καὶὰ σίβυς. 680
Απροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
Τᾶς χθὸν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
Μάστιγι θείᾳ [38] γᾶν πρὸ γᾶς ελαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ'; εἰ δ' ἔχεις [39] εἰπεῖν ὅ, τι
Λοιπὸν [40] πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας 685
" Ξύνθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν· νόσημα γὰ
" Αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτες λόγες.

ΣΤΣΤΗΜΑ.

Χο. Εα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·
[41] Οὔποτ' ἔποτ' ἰὼχώμην ξένες 30.689.

[36] Κεγκρείας, *Ar. Ald.* Κερχνείας ἔδος. *P.* [37] Ita *Cant. Scb. H.* et *Stanl.* in verſ.—vulg. Λέρνης ἄκρην τε—ſub. πηγὴν. *Giac.* ἄκροντε, *Ald.*—Λ. ἀδρὴν τε, (ſub. γῆν) vel Λέρνην ἀδρὴν τε—*P.* v. 653. [38] γῆς πρὸς γῆν—*Ar. Ox.* γῆν ἐκ γῆς, *Rob.* γῆς ποτὶ γῆν—*P.* v. 102. [39] —εἰπεῖν ἔτι, *Rob.* MS. M. [40] πόνον, *Ald.* [41] Οὐπώποτ'—*Ox.*—Οὐπώποτ' ἤυχεν—*Turn.* Οὐ ἄποτε ποτ' ἤυχεν. *Garb.* utuntur τῷ εὔχεσθαι frequentius in heroico verſu, τῷ αὐχεῖν in tragico. unde etiam compoſita καταυχεῖν et ἐξαυχεῖν. *Steph.*—al. ξύνες.

676. Μυωψ eſt inſecti genus ſimile Oeſtro, et ipſum infeſtum jumentis et pecudibus; alii non diſcernunt. *G.* Non modo tabanus ſed et ſtimulus quo boves punguntur. MS. M.

677. ἤισσον, ab ἄϊσσω, quod dicitur de vi et feſtinatione cum impetu. *G.*—εὔποτον (inf. v. 811.) Ita laudat fluvium Cenchrem prope Argos. ubi Λέρνης—lacus fuit, et fons etiam atque palus ita dicta. Id. v. 653.

681. ἀπροσδόκητος. Ovidius narrat, eum per Mercurium ex juſſu Jovis interfectum. *G.*

688. Εα, eſt particula perturbationem et affectum animi exprimens; vel quod magis placet, imperat. ab ἐάω, *ſino*. G.

Μολεῖδς λόγυς ες ἀκοὰν ἐμὰν,
Οὐδ' ὧδε δυσπέαλα κ) δύσοιςα
Πήμαλα, λύμαλα, δείματ' ἀμφήκη
Κέντρῳ [42] ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
Ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Πρόγε ςενάξεις, κ) φόβυ πλέα τὶς εἶ·
Ἐπίοχες ἕς' ἂν κ) τὰ λοιπὰ πρυσμάθῃς.
[43] Χο. Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί [44] τοι γλυκὺ,
" Τὸ λοιπὸν ἄλλος πρᾶξεπίςασθς τορῶς.
[45] Πρ. Τὴν πρίνγε χρείαν ἠνύσαθ' ἐμοῦ πάρα
Κέφως· μαθεῖν γδ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγυμένης·
Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκέσαθ', οἷα χρὴ πάθη
Πλάνᾳ πρὸς Ηρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
Σὺ δ' Ινάχειον σπέρμα τὺς ἐμὺς λόγυς

[42] κτυπεῖν, vel ψίχειν. *P.*—F. τρύχειν. *H.* [43] Ιω pro Χο. ponit MS. M. [44] Ita MS. *Ald. Valc.* ad Ph. v. 455. al. τι—*Stanl.* [45] Ιω pro Πρ. Victorii ed. errore typographico.

692. ψύχειν. vid. Lat. verſ.

693. Μοῖρα: intelligit homines mirabili et inveſtigabili ſerie cauſarum, involvi præter expectationem in difficultates. *G.*

697. τοι, frequens in gnomis, ſententiam eſt adfirmantis, *profecto dulce eſt*—*Soph.* Aj. 1007.—*Valc.* ad Phœn. 455.

699. Res diſerte proponitur, et per tranſitionem cum prioribus connectitur, in ipſo exordio, et eo erudito, gravi et apto, cui nihil deeſt artificii ex re ipſa prudenter petiti. *G.*

Θυμῷ

694. πρᾶξιν. Schol. in Aristoph. Plut. 486 et Hesych. v. πράγματα. — Menand. fragm. incert. V. 692 651

699. Dawes. p. 205.

705. ἐμβαλε θαρσῶ. Homer. Il. ā

708. Milton III. 438 et Richardson ad locum.
Horat. III. 24.9. ad quem versum verba
πλαγκτὰς ὀλέσας, suspicatur Bentleius
corrupta. aliter Scholiasta —. Vid. Burg. Observ.
Crit. p. 40 — Horat. III. 24. 9. 10 —

711. ὀξα intelligitur. 801.

712. Vocali brevi ante ē insipiens — Sept.
Ed. Tyr. 72. πήνδε ἐνδαρμεν — Sic infra 99
at producitur ă ante ε ante ε. 1022

716. Hesychius — Vid. Burg. Observ. Cr. p. 17.
τρεσθήν.

Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
Στρέψασα σαυτὴν, τεῖχ' ἀνηρότας γύας
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεχλὰς τέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
Ἐκηβόλοις τίξοισιν ἐξηρτημένοι
Οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ' ἁλιτύνοις [46] πόδας
Χρίμπτουσα [47] ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
Λαιᾶς δ' χειρὸς οἱ σιδηροτέχτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
Ἀνήμεροι γάρ, ἀλλὰ πρόσπλατοι ξένοις.
Ἕξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν ἀψιδώνυμον,
Ὃν μὴ περάσῃς· ἀ γὰρ εὔβατος περᾶν,

31. 712.

[46] γύποδας, *Ald. Rob. Steph.*—γε πόδας, *Sch.*—γυπόποδας. *Ar.*
[47] δ' Ἄραξιν. *Rob.*

707. τρέψασα σαυτὴν. Namque ad extremas partes septentrionis perveniſſe ſupponitur. *Stanl.*

708. Nomades, Scythiæ populi. *Plin.* v. 3. a permutandis pabulis. Item Νομάδες Αἰθιόπες, apud Herod.

709. Ναιεσι. *gentes ferociſſimæ inhabitant, ſi tamen habitatur in plauſtris.* Tertull. S.

710. ἐξηρτημενοι, qui haberent ſuſpenſos et de ſe pendentes arcus. *G.*

711. πελάζειν, ſub. θέλε.

712. αλιτ. ραχ. de mari Caſpio intelligo. *P.* ραχία, πᾶς πετρώδης αἰγιαλὸς. *Heſych.* Rupes excurrens in mare, ita dicta quod circa illam fluctus collidantur. *Steph.*

715. πρόσπλατοι pro προσπέλασοι.

716. Intelligit Ἄραξιν, dictum ἀπὸ τῦ ἀράσσειν, quod præruptus et præceps profluat de Caucaſo—ut verè dicatur petulans, protervus, et injurius, qui deprehenſos ſecum abripiat per vim. *G.*

717. ἀ γὰρ εὔβατος—non vult uſquam eſſe talem qui tranſiri poſſit; ſed eſſe aſcendendum uſque ad ejus editam originem, et ita per montem circumeundum. *G.*

Πρὶν

[48] Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Ὑψιστον, ἔνθα πολεμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κρεμάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
[49] Ἥξεις φυγάνορ', αἳ Θεμίσκυραν πότε
Καὶ οἰκιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδοντ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρυιὰ νεῶν·
Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι κἀμάλ' ἀσμένως.
Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς [50] ξυνοπόροις κλίμαξι πύλας
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν [51] θρασυπλάγχνως σὲ χρὴ
Λιπεῖν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας

[48] Πρὶν ἂν πρὸς αὖ τὸν Κ.—vel Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καυκάσου μόλῃς ὄρων ὕψιστον—*P.* [49] Ἴξῃ. [50] ξυνοπόρους—*Rob.* [51] al. θρασυστλαγχνον.

718. vid. ὑπόθεσιν secundam ad fin. et Stanleii not. in loc.

722. στρατον, cœtum rursùm ita vocat, (vid. v. 423.) quod sunt bellicosæ, et semper quasi in expeditione et exercitu degerint. *G.*—ποθ' Ελλανα στράτον. *Pind.* N. x. 46. Id.

723. Θεμίσκυραν, civitatem ita dictam, ad fluvium Thermodonta sitam, in Paphlagonia, juxta Sinopen. Id.

725. Σαλμ. γναθος. locus in mari Euxino ad Salmydissæ fluvii influxum. Id. Sic dictus, quia habebat formam faucium, et absorbebat quæ ad ipsum deferrentur. γναθον dicit in eodem sensu, quo Apollonius de Scylla, l. i. Μήπως σμερδαλέοισιν ἐπαίξασα γένυσσιν. *Stanl.* vid. ver. 368.

728. Ισθμὸν--Tauricam Chersonesum intelligit. *Stanl.* angustias paludis Mœoticæ. *G.*

730. Αυλῶνα, locum freti strictum, et protractum in modum canalis. *G.*

Τὴν

724. Nic. Ther. XI. 659. — Apoll. Rhod. II. 371. 997. —

725. γνάθος — Georg. IV. 467. Senarius, etiam sonans. — Σαλμωδ. Soph. Antig. 969 — Eustath. 569 — 425 —

726. μεγ ζυια — Ruhnken. in Vell. Patere. II. IV. qui citat Plutarch. et post Petr. Wesseling — Hores. Platon. Menex. quasi fontem dictionis μεγ ζυια. sed Hesiod. eadem citatur Ἔργ. κ᾽ ἡμε. — v. et Aeschylus, hoc loco —

732. Littora Bosphori — Thra
Navita Bosphorum —

Appian. Bell. Mithridat. vol. I. p. 794. Cap. C
huc respexit. —

745. Pers. σκαιων δὴ πελαγος —
Virgil. VIII. 19. Magno curarum fluctuat o

Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'· ἆρ'[52] ὑμῖν δοκεῖ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι, τῆδε γὰρ θνητὴ θεὸς
Χρῄζων μιγῆναι, τάσδ'[53] ἐπέρριψε πλάνας.
Πικρᾷ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
Μνηστῆρος. ἦς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγοις
Εἶναι δόκει σοὶ[54] μηδέπω 'ν προοιμίοις.
Ιω. Ἰώ μοι μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Πρ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας καὶ ἀναμυχθίζῃ τί πω
Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
Χο. Ἦ γὰρ τί λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;
Πρ. Δυσχείμερόν γε πέλαγος[55] ἀτηρᾶς δύης.
Ιω. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ἐρρίψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ ςύφλου πέτρας,
Ὅπως[56] πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
" [57] Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
" Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
Πρ. Ἦ δυσπετῶς ἂν τὼς ἐμὼς ἄθλως φέροις

[52] al. ὑμῖν. [53] ἐπέρρι ψε. MS. M. ἐπέτευξε. Ib. [54] al. μηδ' ἐπῶν προοίμια. ex qua lectione vitaretur illa duriuscula eliſio; cujus tamen exemplum alibi extare ſcio. *Steph.* [55] al. ἀτείρας. [56] πεδοσκήψασα—MS. [57] Ut conſtet grammatica ratio, omnino legendum videtur, ἀπαλλαγείην, ejecta particula γὰρ, quæ paulo poſt ſequitur, ne redundet metrum. *H.*

732. Βόσπορος, Cimmericus, ſc. *Stanl.*

745. πέλαγος δύης. v. 1014. Perſ. 433. Lam. ii. 13.

Οτῳ

Οτῳ θανεῖν [58] μέν ἐστιν ὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰ [59] ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' ὐδέν ἐστι [60] τέρμα μοι προσκείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. 755
Ιω. Η γὰ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
[61]Πρ. Ηδοὶ ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν·
Ιω. Πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω [62] κακῶς;
Πρ. Ως τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.
Ιω. Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; 760
Πρ. Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
Ιω. Ποίῳ τρόπῳ σήμηνον, εἰ μήτις βλάβη.
33. 763. Πρ. Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ὦ ποτ' ἀσχαλᾷ.
Ιω. Θεόρτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
Πρ. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰ ῥητὸν αὐδᾶσ τάδε. 765

[58] θανεῖν ἔνεστιν—*Ar.* [59] ἦν μοι πημ. *Rob.* [60] τέρμα τὸ μοι —*Rob.* [61] Ita *Dawes*, p. 250. *H.*—al. Δια; Ηδοιμ' ἂν,—Πως δ' ουκ ἂν.— [62] al. κακά.

752. θανεῖν. Etenim Jupiter immortalitate eum donaverat, Chironis vice, cui exoptatior mortalitas. *Apollodorus. Stanl.* —Prometheus fingitur immortalis, quia vis ingenii et mentis humanæ est divina in homine, et nunquam omnino sopitur et extinguitur; sed tantum pro tempore cohibetur et opprimitur. *G.* V. 932. 1052.

759. Ως τοίνυν ὄντων. Hoc, (ut et Scholiastes interpretatur) velle videtur Prometheus, quæ de Jove dixerat, tam certa esse, quam si jam præsentia essent; et ad fidem faciendam sufficere, quod ipse (vates) ita fore prædixisset. *Stanl.*

760. τύραννα, adjectivè usurpatur, sicut et apud Soph. An. 1183. τύραννον σχῆμα. et apud Thucyd. l. i. p. 40. τύραννον πόλιν.

761. βουλευμάτων, sub. ἕνεκα.

764. θέορτον—vid. Lat. vers.

765. τι δ' οντιν'; cur, inquit, hoc quæris et cupis scire? quia qualecunque id sit futurum commercium, tua non refert, et ego mea causa non debeo dicere. *G.*

764. Supra V. 116.

769 - πρὶν prodercitur - supra 769 -
481. et apud Homerum.
πρὶν ἂν ex. Conj. Edit. Ald. —

Ἰω. Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταλαι θρόνων;
Πρ. Ἡ τεξέλαι γε παῖδα φέρτερον πατρός.
Ἰω. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆς δ' ἀποστροφὴ τύχης;
Πρ. Οὐ δῆτα, [63] πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν [64] λυθῶ·
Ἰω. Τίς ἦν ὁ λύσων σ' ἐστὶν [65] ἄκοντος Διός;
Πρ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι [66] χρεών.
Ἰω. Πῶς εἶπας; ἢ μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
Πρ. Τρίτος [67] γὲ γένναν πρὸς δέκ' ἀλλαγσιν γοναῖς.
Ἰω. Ἡ δ' ἐκ τέ' εὐξυμέλητος ἡ χρησμῳδία.
Πρ. Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
Ἰω. Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.
Πρ. Δυεῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι·
Ἰω. Ποίοιν προδείξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
Πρ. Δίδωμ'· ἑλοῦ γὸ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι,
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν [68] ἐκλύσοντ' ἐμέ.

[63] Non metri tantum ratio exigit, sed sermonis etiam elegantiæ interest, ut rescribamus cum Pauwio, πρὶν γ' ἐγωγ' ἂν—*H.* Quemnam verò aurem paulò delicatiorem habentem non offenderet sonus τᾶ γ' ἐγόγε? vulgatam igitur retinui. vid. supra ver. 480. [64] al. λυθεὶς. et ita interrupisse videbitur sermonem Prometheï Io, dicturi videlicet, πρὶν ἂν, ἐκ δεσμῶν λυθεὶς, ποιήσω τὸ καὶ τὸ. Aut certe aposiopesis fuerit. *Steph.* [65] al. ἄρχοντος Διός. *P. H.* sed conf. v. 513, et seq. 870. 912. 988. [66] al. χρεών. [67] al. δὶ—πρὸς δὶ κ' αλλ.—*Ald. Garb.* [68] al. ἐκλύοντά με.

771. De Prometheï solutione duplex veterum sententia, sunt. qui a Jove solutum tradunt, postquam ei Prometheus ob explicatam Themidos de Thetide prophetiam in gratiam redierit: alii Herculem eum a vinculis exemisse invito Jove tradunt. Priori sententiæ aliquoties favere videtur Æschylus, ut ver. 523. Hic vero posteriorem sententiam se omnino amplexum ostendit. *Stanl.*

773. τριακαιδέκατος ἀπ' αὐτῆς κατὰ γενεάν. *Sch.*

Χο. Τέτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
Θέσ̓ θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ σοφῶ.
Πρ. Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι 785
[69] Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
Σοὶ πρῶτον Ἰοῖ [70] πολύδονον πλάνην φράσω,
34·787· Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν θέλτοις φρενῶν.
Ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων [71] ὅρον,
Πρὸς ἀντόλας φλογωπὰς [72] ἡλίου ἰδεῖς 790
Πόντῳ πεσοῦσα φλοῖσβον, ἐς' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς Γοργόπεια πεδία [73] Κιμμέριά, ἵνα·

[69] al. τὸ μὴ γεγ.—sed hanc συνίζησιν non magnopere vitandam existimare debemus, quippe quæ huic poetæ valde sit familiaris, ver. 628. 917. *Steph.* [70] al. πολύδινον. [71] ὁρῶν. *Ald.* [72] ἡλιοτιδεῖς (verb.)—vel ἡλίᾳ τιδεῖς. *P.*—aut dicendum est quædam excidisse quod verisimilius puto, aut forsan admitti potest Pauwii conjectura reponentis,—ἡλίᾳ τιδεῖς. *H.*—vel ex seq. supplendum post ver. 799, φύλαξαι, μὴ πίλαζε, aut quid simile.—φλογώπας, a φλογωψ. ita *P.*—al. φλογωπὰς, metro reclamante. [73] Σκυθίνης *Ar. Ox. Rob. Stanl.*

788. μνήμοσιν θέλτοις φρενῶν. Prov. xxxiii. 1 Cor. xv. 2.

789. ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον, Tanain, qui separat Asiam ab Europa. *G.*—*P.* At non fluvium Tanain intelligit sed Bosporum, *H.* conf. ver. 728—734, cum v. 789.—Hinc ad orientem solem conversæ *fluctus Ponti* trajiciendi erant; ita φλοῖσβον Πόντου interpretor. *H.* aliter *P.* Πόντου *maris* [Caspii sc.]—De his autem disputationem satis frivolam, alibi quærendam relinquo.

790. ἡλιοτιδεῖς, ubi sunt viæ solis, et unde mare prodit in ortu suo lucido. *G.*

788. d. 9f. Soph. Trachinio.
Συ δ' εἰ φρενοῖ δέλεαρ τοῖσι τῆς ἐμῆς λόγοις.
Soph. Phil. 1318. — γῆ φάος φρενῶν ἔσω. —
Shakspeare. Hamlet. — Tables of my Memory. —
Virg. Ecl. III. 388

793. Twining. in Aristot. Poetic.

795 Spanh. in Callim. p. 26. Schol. in Apol
Rh. IV. 1515. T

802 Spanh. Numism. I. 270

Αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐχιμέναι,
Μονόδοντες, ἃς ἔβ' ἥλιος οὐρανοδέρκειαι
Ἀχλύσιν, ἔβ' ἢ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καλάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
Τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
Ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς [74] ἀκραγεῖς κύνας

[74] al. ἀκραγγεῖς.

793. δηναιαὶ — (ſ. Γραῖαι, ut vocat Heſiodus) quia erant callidæ et aſtutæ; vel quia ab ortu ipſo canæ, ad modum longævarum; unde et forſan κυκνόμορφοι, habentes ſcilicet albedinem cygnorum. — Et poſſidebant κατὰ ὄμμα, quia habebant parem et ſimilem pulchritudinis ſpeciem; aut quia omnino concordes et conſentientes una vivebant, et viderentur tantum et oculum et dentem habere unum in ſua vitæ conſuetudine et communitate; et quia omnino honeſtæ, caſtæ et pudicæ nunquam conſpiciebantur prodeuntes in hominum frequentiam. — *G.* ἃς ἔβ' ἥλιος — quippe ſubterraneæ habitabant. *Stanl.*

797. Πέλας — Propè habitabant aliæ tres filiæ Phorci; καλάπτεροι, volucres et alatæ, quia fuerunt valde celeres et induſtriæ; δρακοντόμαλλοι, ſquamis draconum tanquam lana tectæ; quia habuerunt ſpecioſiſſimos crines ad modum draconum propendentes, et ſplendorem ſquamarum referentes nitore et varietate cultus; aut quia ſua illa ſpecie non minus percellerent animos intuentium quàm ſi ea eſſet draconum et aliorum monſtrorum. βροτοστυγεῖς igitur, odioſæ et deteſtandæ hominibus, non tam per ſe, quam ab effectu in aliis. *G.* De hac tota fabula conſulatur etiam Eraſmus in proverbio *Phorci galea.*

802. ἀκραγεῖς, *non latrantes*, quia faciem et alas aquilarum, reliquo autem corpore leones referunt. ὀξυστόμους, propter roſtrum aquilinum. *G.*

Γρύπας φύλαξαι, τόνδε μυρῶπα τραλὸν
Αριμασπὸν [75] ἱπποδάμον', οἳ χρυσόῤῥυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ [76] ναμα, Πλούτωνος πόρον·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλυρὸν ὃ γῆν
Ηξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα πολεμὸς Αἰθίοψ
Τότε παρ' ὄχθας ἔρρ', ἕως ἂν [77] ἐξίκῃ
Καλαβασμὸν, ἔνθα βυβλίνων [78] ὀρῶν ἄπο
Ιησι σεπτὸν Νεῖλος εὔπολον ῥέος·
Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τριγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, ἣ δὴ τὴν μακρὰν [79] ἀποικίαν
Ιοῖ πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κλίσαι.
Τῶν δ' εἴ τι σοί ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
Επαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
Σχολὴ γὰρ [80] πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

[75] ἱπποδάμοι—*Ox. Ald.* πόρε. *Stanl.* [77] ἐξίῃς. *Ox. Rob. Garb.*—al. ἀπεκίαν, errore typographico prolato. [78] Ita *Rob. P.* al. ναμα Πλούτωνος [79] al. ὀρέων. [80] πλέον ἢ θέλεις. *Ox.*

803. μυρῶπα—quia inter sagittandum alterum oculum solebant claudere. *Stanl.* ex Eustath.

807. Οἱ πρὸς ἡλίου—veteres, Æthiopes ad extremitates terræ collocatos censebant, non solum versus meridiem, sed et versus orientem et occidentem. *Stanl.*

808. Αἰθιοψ. a colore hoc nomen adeptus.—Inde etiam Niger vel Nigris dictus, ut et Æthiopes Nigritæ.—Niger autem cum ad ultimum cataractarum pervenerit Nilus dicitur. Id.

810. Καταβασμον—vallem in finibus Ægypti. MS. M.

Ib. Βυβλινων—Byblinos montes ita dictos a Papyro et calamis monet Scholiastes; nec absimile. namque et Niger perinde ac Nilus *papyro viret et calamo prætexitur.* Solin. 30. Id.

812. τριγωνον—ad figuram Δ divisam per fluxum Nili. *G.*

Χο.

803. Quid. ὃς α τὰ τελ. vel χρ. 711.
τοῦ τῶν δ. Quod Ignem. –

804. Stanl. ad Callim. p. 502.

806. Supr. V. 1.

811. Notand. duo Epitheta ad v. [illegible] Pros.

814. Athen. VIII. p. 348. c.

815. Dawes. 233.

Χο. Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δ' πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἣν τιν' αἰτούμεθα, μέμνησαι δέ σου.
Πρ. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
Τεκμήριον [81] τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐς μύθων ἐμῶν,
Ὄχλον μὲν ἓν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λίγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ Διός,
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες·
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κ' εὐθὲν αἰνικλήρως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
Μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσταινῇ σέ τι·
Ἐνθεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακλίαν
Κέλευθον, ἧξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' οὗ [82] πολυπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·

[81] τῷ ταυτὸ—*Ald.* in seq. τῶν πλείστων—*G.* malè. [82] Ita *Ar. Sch. Steph. P.*—vel γ' ἀλιπλάγκτοισι—*P. H.*—al. παλιμπλάγκτοισι—*Stanl.* In ver. præc. ἧξας uterque *Sch. Abresch.*

830. Thesprotis, regio Epiri circa Chaoniam. MS. Marg.

831. Δρύες, per metonymiam pro φηγῷ. nam ex eo oracula reddebantur. *Herod.* l. ii.

833. κλεινὴ. εἰρωνικῶς. *G.* σαίνειν, proprie de canibus, cum adblandiuntur et assultant dominis.

836. κέλευθον, sub. κατὰ. *P.*

Χρόνον

36. 837. Χρόνον ὃ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίσασ', Ἰόνιος [83] κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. 840
Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
Ὡς δέρκεται πλέον τι τῦ πεφασμένου.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῷ πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἔστιν [84] πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς, 845
Νείλῳ πρὸς αὐτῷ στόμαλι καὶ προχώμαλι·
Ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον,
Ἐπώνυμον ὃ τ' Διὸς [85] θιγημάτων
Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται 850
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτῦ γέννα πεντηκοντόπαις
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ' ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θελύπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον

[83] κεκλήσεται—*Ar. Abresch.* [84] πολὺς Κάναβος—*Ald.* [85] Ita *Scal.* ex Peyraredi conjectura in Marg. adprobante *Valc.* in Ph. 639.—*H.*—al. γεννημάτων—*Stanl.* In ver. præc. Ἐπαφὼν. *Sch. Abresch.* Θιγών. Id.

844. ἴχνος—ubi eam vagantem reliquerat, nempe in Ægypto. MS. Marg.

849. Θιγημάτων, μιασμάτων. *Hesych.*

850. κελαινὸν, quia Æthiopem. *G.*—Ἔπαφον, quod ex sola attrectatione concipiet. Id.

852. πεντηκοντόπαις, aliud πεντηκοσόπαις, Supp. ver. 325. illud ex quinquaginta liberis constans, hoc quinquaginta liberos habens. *Stanl.*—Intelligit filias Danai, quæ fuerunt in quinto gradu. nam primus fuit Epaphus, ex quo Libya, ex qua Belus, ex quo Danaus, unde filiæ ejus quinquaginta. *G.*

854. Θηλύπορος, quia illa proles tota fuit puellarum. *G.*

Ἀνεψιῶν'

657. Jupr. 763.

863 I. 195.

862. Valck. ad Phoen. p. 530.
863. Virg. Ae. II. 190. Quod Dii prius ... in ipsum
commenta —
864. Horat. III. XI.
865. S. Mab. 717.
867. ἀνάλκεις. Cowardly. Eur. Med. Κακὴ τὸ θῆλυ
ἀνήρ. Homer.

Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπλοημένοι φρένας,
Κίρκοι τελειῶν ὑ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες ὑ θηρασίμους
Γάμους, φθόνον ὃ [86] σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία ὃ δέξεται θηλυκλόνῳ
Ἀρᾳ δαμέντων, νυκτιφρυκτῷ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος τέρει,
Διθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
(Τοιάδ' ἐπ' ἐχθρὺς τὺς ἐμὺς ἔλθοι κύπρις) 37.862.
Μίαν ὃ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνδυον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
[87] Γνώμῃ δυεῖν ὃ θάτερον βουλήσεται,
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαφόνος·
Αὕτη κατ' Αργος βασιλικὸν τέξει γένος.
Μακρᾷ λόγῳ [88] δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θράσυς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ

[86] λημάτων.—Ita distinguit *Stanl.*—Ἀρει, δαμέντων νυκ—*G.* al. δέξεται θηλ.—Ἀρει δαμέντας, vel δέρξεται Ἀρει δαμέντας, *P.* vid. Lat. vers. [87] γνώμην δυοῖν. *Ar.* γνώμαιν δυοῖν. *Rob.* [88] al. δὴ.

855. Ἀνεψιοι, hic pro υἱοῖς τῶν ἀδελφῶν. *Hesych.* Erant enim filii Ægypti, qui erat frater patris puellarum.

856. λελειμένοι, *non procul distantes*, G. i. e. instantes, imminentes. *Stanl.* sed nescio quis in Marg. vet. Ed. habet, λελιμμένοι, a λίπω, ἐπιθυμῶ.

860. δέξεται, σώματα, sc. τῶνδε --δαμέντων, vel absolutè. V. Lat. v.

861. αἰὼν pro vita, (ut *avum* ap. Lat.) Il. π. 224, &c.

864. Intelligit Hypermnestram; quæ et ex commiseratione et per amorem pepercerat sponso suo Lino. *G.*

868. Βασιλικὸν γένος—sc. Abantem, qui Danao expulso vel occiso, in regno successit. *G.*

871. Herculem intelligit. vid. sup. ver. 771.

Λύσῃ.

Λύσ. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ δίδωθε τιτανὶς Θέμις·
Ὅπως δέ χ' ὥπη, ταῦτα δεῖ [89] μακρᾷ χρόνῳ
Εἰπεῖν, σύ τ' εὖ ἐν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ιω. [90] Ελελελελελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ φάκελος ἀ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἅρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
[91] Καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακίζει.
Τροχοδινεῖται δ' ὄμματ' ἐλίγδην,
Ἐξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατὴς·
Θολεροὶ δ' λόγοι παίουσ' εἰκῆ
Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

[89] Ita *Ar. Ox. Turn. Garb.* nimirum quod breviter dicitur, etiam brevi tempore dicitur. *Steph.*—al. μακρᾷ λόγῳ, ut sup. ver. 869. *Stanl.* [90] Ita omn. vet. Edd. Robortellus vero addit Ιω Ιω. unde P. Ιω, Ιω, ἐλελεῦ, ἐλελεῦ. [91] Ita ad metri legem *Ald. Turn. Rob. P. Stanl.*—al. Καρδία.

873. Themin vocat Titanida, fortasse quia eam e cœlo fingit genitam, ex opinione quotundam: alii ei patrem Neptunum attribuunt, alio sensu: sicut prisci pro suis argumentis variabant prudenter in suis fabulis detorquendis. *G.*

876. Ελελ. extra versum. Ἐλελεῦ, ἐπιφώνημα πολεμικὸν, οἱ δὲ, προαναφώνησις Παιανισμῦ, τίθησι δὲ αὐτὸ Αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμῦ, ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ. *Hesych.*

882. sub μετὰ.

884. Vid. ver. 745. Hisce paucis verbis aptè et accuratè describitur paroxysmus furoris et siderationis desuper immissæ, cujus effectus conspicui appareant undequaque et in animo et in corpore. *G.*

873. δεῦτε χερσὶν ἐμοί. — Accusat. post δεῦτε. —

885 Horat. III. XI. 31.

.288.32.

890. Horat.
Rex eris, aiunt, Si recte facies.
Terent. Andr. I. 1. 47

[92] ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Η σοφὸς, ἢ σοφὸς ἦν, 885. 38. 885.
2 Ος πρῶτος ἐν γνώμᾳ
3 Τόδ' ἐβάσασε χὴ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
4 " Ως τὸ [93] κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, ἀριστεύει μακρῷ.
5 " Καὶ μήτε τῶ πλέτῳ διαθρυπτομένων,
6 " Μήτε τῷ γέννᾳ [94] μεγαλυνομένων 890
7 " Οὐλα χερνήταν ἐρασσεῦσαι [γάμων.]

Ἀντιστροφή.

1 [95] Μήπολε μήπολέ μ', ὦ
2 Μοῖραι, * * * *

[92] Ita *Cant. Stanl. H.*—al. Monostrophica. *P.* [93] κηδεύειν. *Eustath.* 94 —γενναι γε μεγαλ. *H.*—γενναι μεγ' αγαλλομενων. *Arn.* 95 De metro quidem aliàs. obiter verò hic mihi lubet, illius judicio, cui hæc curæ sint minutula, emendationem permittere, qua seq. versus quodammodo suis gemellis respondere possint.—In secundo, vult Heathius quædam excidisse: esto: suppleas igitur, Μήποτε, μήποτέ με γ', Ω μοῖραι, [ὦ μοιραι] ut in ver. 693. semel ista talia (ut monet Valc. ad Eur. Phœn. ver. 302.) multis in locis scripsêre librarii, quæ bis fuerant a poetis posita.—In sexto, λείπει τὸ ἁμὰ, ante γάμῳ sc. unde subit mihi τὸ ἁμὰ adv. *simul, eodem tempore*, pro γάμῳ ponere, (satis enim liquet ex præcedentibus, ob quam causam Juno eam persequebatur) et sic versus versui ad amussim quadrat. Vel si, ut nunc subintelligimus αὐτὴν, et videtur Garbitio emendatius legendum esse, Ἰοι σι, addas γε; ad metricam saltem rationem, neque το ἁμὰ, nec γάμῳ desiderabis.—Ultimus recte se habebit quoad metrum, si cum omn. Edd. Turnebiana excepta, τὸ πόνων retineamus. ἀλατείαις πονων, vel sub. ἕνεκα; vel per enallagen, pro πόνοις αλατειῶν; vel (ut Giacomelli monet) ἐν διὰ δυοῖν.

885. σόφος. Pittacum intelligit. *Sch.*

3 Λεχέων [96] Διὸς εὐνάτειραν ἴδοιδὲ πέλῃσαν·
4 Μηδὲ πλαδεῖην [97] γαμέτᾳ τινὶ τᾷ ἐξ ὑρανῦ. 895
5 Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
6 Εἰσορᾶσ' Ἰῦς [98] γάμῳ [99] δαπλομέναν
7 [100] Δυσπλάνοις Ηρας ἀλατείαις πόνων.

Επωδος.

Εμοὶ δ' [101] ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος,
Αφοβος, ἐ δέδια· 900
Μηδὲ κρειττόνων θεῶν ἔρως
Αφυκλον ὄμμα [102] προσδέρκοιτό με.
Απόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, [103] ἄπορα
Πόριμος· ὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
Τὰν Διὸς γὰρ ὐχ ὁρῶ [104] μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν. 905

[96] Διὸς abeſt ab Edd. *Turn. Ald. Garb.*—λεχεων abundat MS. Marg. [97] Ita *Cant. Stanl. H.*—al. ἐν γαμ. conjungas ἐν ut ſit ἐμπλασθεῖην. MS. Marg. atque ita *P.* [98] Vid. ſup. γάμω, Gen. ſub. ἕνεκα. *P.* [99] δ' ἀπλομένην *Ald.*—al. δαπανομέναν. [100] Ita *Turn. H.*—al. δυσπλάγχνοις. *Stanl.*—πόνων deeſt *Turn. P.* Garbitius retinet in Lat. verſ.—ἀλατείαισι πονεῖν. *Arnald.* [101] ὅτι. *Arnald. P. H. Giac.* vid. Lat. verſ. [102] προσδέρκοισθε, *Ox.* προσδέρκοι, *Ar.* προσδράκοι, *Rob.* [103] εἰς ἄπορα—*Ar. Rob. Spanh.* ad Julian. p. 256. ἄπορα, *Giac.* ſed in not. ἀπόρμα πόριμοι. πῶς ἀπόριμος, *Stanl.* [104] μῆτιν γ'. *H.*

896. Παρθενίαν Ἰῦς, i. e. παρθενον. *P. Giac.*

900. ἄφοβος. vid. Lat. verſ.

902. Neque, inquit, etiam amor ſuperiorum, ὄμμα ἄφυκλον, qui eſt aſpectus, quem nulla mulierum prorſus evitare poteſt; vel, ſub. κατὰ, neque etiam me aliquis potentiorum ex vi amoris aſpiciat, oculis fixis et intentis in me, quod deinde non eſt facile effugere et declinare a ſe. *G.* atque ita *P.* ſed Heathio magis arridet appoſitio.

903. vid. Lat. verſ.

904. ſc. ſub oppugnatione hujuſmodi amatoris. *G.*

ΠΡΟΜΗ-

896. ἀοίδιγγα ροφα. Haec vix Oceanitidas decere videntur.

912. V. 768.

Actus V. Le Brumoy.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ [1] αὐθάδης φρενῶν,
Ἐξαί ταπεινὸς, [2] τοῖον ἐξαρλύεται 39. 906.
Γάμον γαμεῖν ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. πάλρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνῳ [3] τότ' ἤδη πανλελῶς κρανθήσεται· 910
Ἣν ἐκπίλνῶν ἠρατο δηναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκλροπὴν ὐδεὶς θεῶν
Δύναιτ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ, δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, χ' ὧ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
[4] Θαρρῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κλύποις 915
[5] Πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνοῦν βέλος.

[1] αὐθάδη φρενῶν. *Turn.*—al. αὐθάδη φρονεῖν, (ut ὑπέρογκα φρονεῖν) *Steph.* non rejiculum. paulo insolentius est αὐθάδης φρενῶν; dubito an sine ἐκ subaudito stare possit: αὐθάδης φρενας norunt omnes. *P.* [2] Ita *Garb. Rob. P.* al. ταπεινὸς, οἷον—γαμεῖν. [3] al. πάτ'. [4] Ita *Sch. Steph.*—al. θαρσῶν. perinde est.—καθίσθω, *Ald* τόποις, *Sch.* [5] πίσυνος. *Stanl.* πυτὸς. *Schol.*—τινάσσων τ' ita *Vict. Garb. Stanl. P. H.* al. τινάσσοντ'—al. πύρπνοον, vel ἐν χερὶ πύρπνοον. *P.*

906. Sequitur Actus quintus, tristem et miserabilem negotio huic imponens catastrophen. Est hæc res supra modum magna et severa, quæ proinde etiam seriò tractatur. *G.*

916. πιστὸς, act. fretus. ap. Plat.—unde οἱ πιστοὶ, in sacris literis.

Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσῃ τὸ μὴ οὐ
Πεσεῖν ἀτίμως τῶιῶματ' ἐκ ἀναγκέλα·
Τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώταιον τέρας·
[6] Ος δὴ κεραυνὸν κρείσσον' εὑρήσῃ φλόγα,
Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κίὐπον·
Θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
Τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
Πταίσας δ' τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
" Ὅσον τό, τ' ἄρχειν κ' τὸ δουλεύειν δίχα.
Χο. Σὺ δ' ἦν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ [7] Διός.
Πρ. Απερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
Χο. Καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν [8] Ζηνός τινά;
Πρ. Καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρας πόνους.
Χο. Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκριπίων ἔπη;
Πρ. Τιδ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
Χο. Αλλ' ἄθλον ἄν σοι τῆδέ γ' ἀλγίων πόροι.
Πρ. [9] Ωδ' ἦν ποιεῖτω, πάντα προσδοκητά μοι.

[6] Aliter distinguit *P.* φλογα· Βροντης — Θαλασσ. — nempe ut σκεδᾷ, sic utrique articulo convenientius præsit. Item, τινάκτειραν νόσον, Τρίαιναν αἰχμὴν τὴν—— [7] Διός; cum interr. *Garb.* [8] al. Διός — al. τινα. Vid. Lat. vers. [9] Οδ' ἦν. *Garb. Turn. Grot.*

921. ὃς non Herculem intelligit, ut quidam putabant, sed filium nunquam revera natum, qui verò nasci debebat, si nuptias cum Thetide consummâsset Jupiter. *H.*

930. δύσλοφον, quod est molestum collo, et toleratu difficile. *G.*

932. vid. ver. 752. 1052.

Χο.

915.

786. Vide 628. §32. 2. 1
ἵνα τοῦτο ἀκούσαν τὰ condita
menta tua to. Ov. 3.

791. Hom. Hodeῖδο ὄλοο

797. δηρατας. Lycoph.
δηρατας ados.

798. μαλλὸς vellus.

799. Has any nation heard the
voice of God & lived.

802. V. 102.

811. ἐξεῖλκ. 814 πῖναι pro
πιεῖν. Ion. Dor.

828. Hom. χρόνῳ ενὶ δαπέδῳ

824. οὖ.

847 Veniter de femine tandem
audiuntur ejus jovi. Ov. Met.

867 ανάκτος Comandy Hom.

Thy heard knock against
my lips - Shakspeare

ἐπὶ τὴν ἐμὲ ἐπιέναι
Ion Lydia

719. tur flumine Thermodontis. Ita
720. tum flumine multo propiore
725. Tanaim
730. Quod me
732. [illegible]
742. [illegible]
745 magno cura rum
747 [illegible]
752. V. 1052.
755 [illegible]
760 [illegible]
765 [illegible]
767. [illegible]
779 [illegible]

915. μη δ pronunciabatur ~~[illegible]~~ sub ima syllaba.

915. προς ταυτα.
c

924. ονειδη. Saturnum Atticum. Conf. ad V. 25. Spanh. in Callim. p. 347.

927. Shakesp. Henry VI. Thy wrish was father, Henry's blat thought.

928. προς, adverbialiter. Peaterea. Hupra. 73.

931. Milton. Par. L. VI. 431.

936. Let others hail the rising Sun —
I bow to him, whose rays is mine. —
Garrick on Mr Pelham —

940. τρόχις. Hesychius.
Lycophro. 1471.

Χο. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν, σοφοί.
Πρ. Σέβου, προσεύχου, θῶπε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
Ἐμοὶ δ' ἔλαττον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλοι.
Δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
Ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
Τὸν τᾶς τυράννου τᾶς νέας διάκονον·
Πάντως τί καινὸν ἀγγέλων ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ερ. Σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρὸς ὑπέρπικρον,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεὸς, τὸν [10] ἐφημέροις
Πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ [11] ἀνώγει σ' ὅς τινας κομπεῖς γάμους

[10] τὸν ἡμέροις, *Sch.* [11] Ita *H.* augmentum enim non abjiciunt Attici. al. ἄνωγε. attamen vid. ver. 229.

935. Ἀδραστείαν, quæ est Nemesis, i. e. justa indignatio Dei et Fati, quæ sequitur omnem insolentiam, &c. quam antiquitas omnino per experientiam notam habuit; nos vero etiam ex verbo Dei cognitam habemus. Id.

937. Ζηνὸς, περί. *Sch.*

938. τὸν βραχὺν χρόνον, i. e. comparatum cum eternitate: ita intellige et tempera; ut et sequens ἀ δαρὸν.—Tres annorum myriades cæteroquin haud breve tempus. *P.* Vid. v. 94.

940. τὸν Διὸς τρόχιν—per ὀλιγωρίαν, et sine εἰρωνεία. *G.*

943. Σὲ τὸν σοφιστὴν,—intelligit eum esse Sciolum, qui velit præ aliis diis sapere, et inde gloriam peculiarem sibi apud homines demereri. Id. Vim juvenes animadvertant articuli, sæpius, (apud tragicos præsertim, quum pronomini subjungitur) inservientis irrisioni quam exprimit indignatio. *Soph.* Aj. 1245. El. 1472. An. 447. *Eur.* Med. 271. *Valc.* in Phœn. 1637. vid. sup. ver. 120.

Marckl. in Suppl. V. 10.

Αὐδᾷν,

Αὐδᾷν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος [12] ἐκπίπλει κράτης·
Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικλήριος;
Αλλ' [13] αὖθ' ἕκας' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
Οδοὺς Προμηθεῦ [14] προβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς [15] τοῖς τοιούτοις ὀχὶ μαλθακίζεται.

Πρ. Σεμνοστομός γε κ' φρονήματος πλέως
Ο μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
Νέον νέοι κρατεῖτε, κ' δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ πέραγμ'· ὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
Διοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠθόμην;
41-56. [16] Τρίτον δ' κ' τὸν νῦν τυραννοῦντ' ὄψομαι
Αἴσχιστα κ' τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
Ταρβεῖν ὑποπλήσειν τὰ τῆς νέας θεᾶς;
Πολλῷ γε κ' τῷ πανὸς ἐλλείπω. σὺ δ'

[12] ἐκλήθη, *Rob.* [13] Ita *Sch. P.* al. αὖθ' pro αἶθι, vel αἰτόθι. αὐθέκαστα φράζε, vel αὐθεκασ' ἐκφραζε,—*Ald. Rob.* [14] al. προβάλῃς. [15] al. Ζεύς τοι— [16] Ita *Grot. H.*—al. δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι. *Garb.* νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι. *Stanl.* τὸν νυνὶ τυραννοῦντ' ὄψομαι. *P.*

951. τοιούτοις responsis, quæ præ se ferunt ἀπειθαρχίαν et ὀλιγωρίαν. *G.* vel, τοιούτοις, τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ. *Sch.*

952. Σεμνόστομος, εἰρωνικῶς. Id.

954. δὴ. Nota hanc particulam, cum significatione, ut videtur, ironica vel irrisoria; ut Lat. *scilicet*. Vid. *Markl.* in Eur. Suppl. ver. 521.

955. Πέραγμ'. Omnia alta ædificia Pergama dici ab Æschylo notat Servius in Æn. 1. (470.) Πέργαμος verò idem quod πυργὸς. Eur. Phœn. (1115. 1193.) *Stanl.*

956. δίσσους τυράννους, intelligit primum gigantes, Ophryona, Eurynomum, &c. deinde Saturnum, pulsum a Jove; qui mox sit præbiturus tertium exemplum. *G.*

960. sub. φόβῳ—ἐλλείπω, *careo, deficior*. MS. Marg.—πανῆσαι τινα. *Sch.* nempe ut me submittam. vid. ver. 1005.

Eurip. Phoniss. 134. Τᾶνδ' ἀνθέναν-
τα

949 ἀνθ' ἑνὸς] Hesych. Ἀνθρεσσόλα. Ἄνδρα. Ἀνδρόμαχα. + Ἀνδρεκτόλος. Ἀχιλλεύς — ἀπὸ τοῦ ἀνδρεκτονεῖν

955. Milton. X. 580.
Eurip. Hippol. ὃς σέθεν ἐκθέσει

961. Εγκονεῖν. Hesych. διακονῆσαι. Bos Ant
p. 224 –

964. Apollon. Rhod. I. 503. –

Vid. et Long. Jupr.

964. πρὶν. Hom. Il. C. 413. Μητριν ἠελιον δυναι – Soph
Oed. Tyr.

965. Milton. I. 263. II. 250. 863.
Virg. Æn. I. – Manet alta mente repostum
Judicium Paridis.
Supra v. 167.

969. Milton IX

970. S. N. Col. Philost.

971. Aristoph. Av. 1546.

Cic. p.mo epist. 13 Ego sedente Cn. Pom
peio cum, vt laudaret P. Sestium in iu
dicio, dixisset, testis Vatinius
us me fortuna et felicitate C. Caesaris
commotum illi amicum esse coepisse, di
xi me eam tribuli fortunam, quam il
le aflictam putaret, omnium mi
chi miseriis conflictari.

Κέλδυθον ἥνπερ ἦλθες, ἐξκόνει πάλιν·
Πεύσῃ γὰρ ὑμᾶς ὧν [17] ἂν ἰσχύῃς ἐμέ.

Ερ. Τοιοῖσδε μέντοι κἀν πρὶν αὐθαδίσμασιν
Ες τάσδε σαυτὸν πημονὰς [18] καθώρμισας.

Πρ. Τῆς σῆς λαλρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν [19] ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λαλρεύειν πέτρᾳ,
Ἢ πατρὶ [20] φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
Οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

Ερ. Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι [21] πήμασι.

Πρ. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ·
Ἐχθροὺς ἴδοιμι· κἀν σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

Ερ. Ἢ κἀμὲ γὰρ τι συμφοραῖς [22] ἐπαιτίᾳ;

Πρ. Ἁπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας [23] ἐχθαίρω θεούς,
Οσοι παθόντες εὖ, [24] κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

Ερ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' ἀμικρὰν νόσον.

17 al. ἀνισχύῃς. 18 κατήγαγες. *Ar.* —— καθώρμισας. *Rob.* 19 αἰαξαιμὶ *Ald.* ἀπαλλάξαιμὶ MS. Marg. 20 φῆναι (a φαίνω) *Ald. Turn. Garb.* 21 πράγμασι. *Ar. Sch.* sed vid. ver. 999. 22 vel, ἐπ' αἰτίᾳ. *P.*—συμφορᾶς. *Valc.* in Phœn. 632. 23 ἐχθραίνω. *Turn.* 24 al. κακοῦσιν ἐκδίκως.

961. ἐγκόνει, quia ἐπειγόμενοι κόνιν ἐγείρουσι. MS. Marg.

963. πρὶν,—ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας. *Sch. β.*

964. καθόρμισας. metaph. καθορμίζειν, propriè, navem in portum ſubducere.

973. ἐπαιτίᾳ, pro αἰτίᾳ ἐπὶ συμφ. *G.*

975. παθόντες εὖ. συνῆδε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων. *Sch. α.* vid. ver. 438.

976. κλύω, ἀκούω, αἰσθάνομαι. *Heſych.*—Quia Prometheus omnia ſiniſtre intelligit, nec ullas quamlibet probabiles et æquas rationes admittit: ſed contra ſingulas tanquam iniquas opponit aliquid, quo eas impugnet, aut alio detorqueat. *G.*

Πρ.

Cicero. Epiſt. I. XIII. Ego ſolent. Cn. Pompeio

Πρ. Νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τὸς ἐχθρὸς φυγεῖν.
Ερ. Εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
Πρ. Ωμοι. Ερ. Τόδε Ζεὺς τῦπος οὐκ ἐπίσταται.
Πρ. Αλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
Ερ. Καὶ μὴν σύγ' ἔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
42.991. Πρ. Σὲ γὰρ σοφισθὼν οὐκ ἄν ὄνθ' ὑπηρέτην.
Ερ. Ερεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
Πρ. Καὶ μὴν ὀφειλών γ' ἄν τινοιμ' αὐτῷ χάριν.
Ερ. Εκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
Πρ. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, [25] κἔτι τῶνδ' ἀνύστερος,
Εἰ σοφισθοκᾷς ἐμοῦ τι [26] πευσέσθαι πάρα;
Οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
Προλρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πρὶν ἄν χαλαστὴ δεσμὰ λυμανῆρια.
Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν [27] αἰθαλοῦσσα φλόξ,
Λευκοπτέρῳ ϑ' νιφάδι κἀ βρονταῖς
Χθονίοις κυκάτω πάντα, κἀ ταραττέτω·
Γναμψὶ γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε κἀ φράσαι
Πρὸς ὃ χρεὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

[25] κἄτι, *H.* per crasin pro καὶ ἔτι. καί τι, vel καὶ 'τι. *P.* [26] Ita *H.* al. πευσεῖσθαι. Dorice. [27] αἰθερῶσσα, *Sch.* al. αἰθαλοῦσα, (ab αἰθαλόω) *P.*

980. *scilicet* quamlibet potentes et felices multa facere contra et expectationem et dignitatem suam. Id.

983. Præcidit ista σκωπτικὰ, et aliena a negotio sibi commissa. Id.—ἐρεῖν, per futurum videtur exponendum esse, sic ἐρεῖς. *Soph.* El. 395. 554.

984. εἰρωνικῶς.

992. Λευκοπτέρῳ, λευκῇ καὶ ταχείᾳ. *Sch. a.*

Ib. βρονταῖσι χθονίοις, ἀντὶ τοῦ τῷ τὴν γῆν κινοῦντι σεισμῷ. Id.

Ερ.

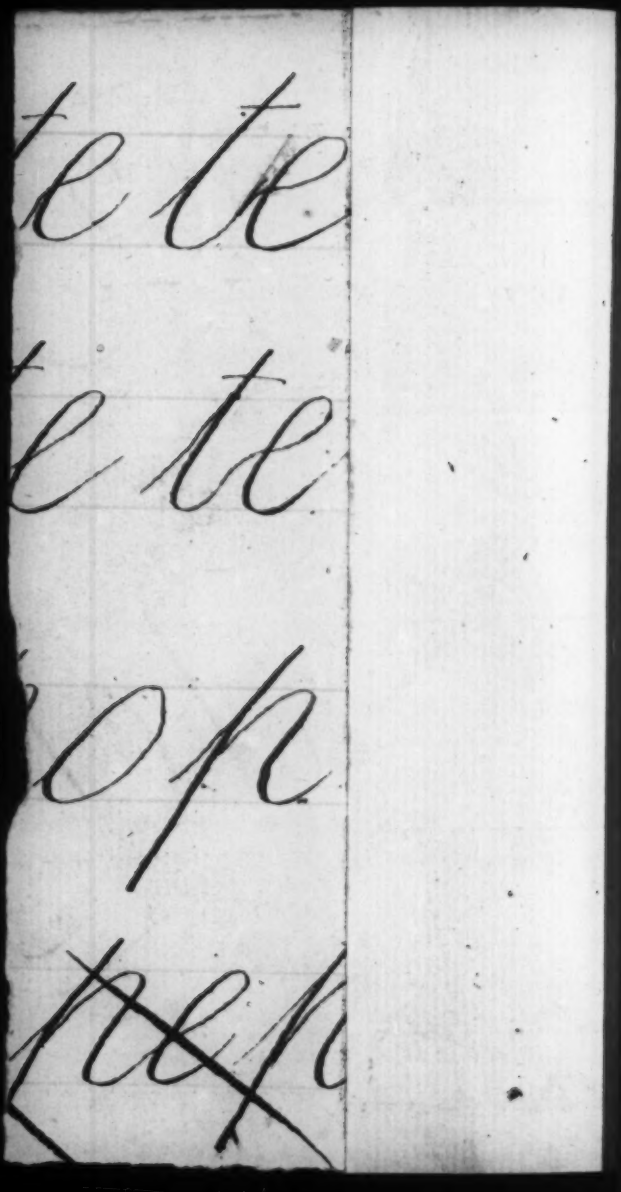

979. Callimach. Epigr.
ἄνδρος ὁ χώρεος

980. Soph. Trach. 1204. Valck. Hippol.
210. 211 —

985 Nonnych. κεφαλαῖ. —

986. νάλι. Valck. Hipp. 914.

990. Milton I 94.
Horat. Carm. I Sum satis terris
Sat. X. V

991. α brevis ante ℓ in Epicuro
Conf. ad 712.

1000. Valck. in Hippol. V. 304.

1

1004 γυναικομ. Utitur hâc voce Eurip. Bacch. 980. Antiph. fragm. XXXV. ap. Platon. Gorg.

1005 Eur. Hipp. 270

1008 Milton. IV. 858.
Soph. Antig. 1182
Ar. Equit. 270. ὃς δ' ἐκδακοῦσας ὀλόμελα τ
ρίγευε γνάθους

Ερ. Ορα [28] νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
Πρ. [29] Ὠπῖαι πάλαι δὴ χ' βεβέλδυται τάδε.
Ερ. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησον πολὲ
Πρὸς τὰς παρέσας πημονὰς [30] ὀρθῶς φρονεῖν.
Πρ. Οχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνὲς γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα ςυγέμβλυον
Γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τῦ πάντος δέω.
Ερ. Λέγων ἔοικα πολλὰ χ' μάτην ἐρεῖν·
Τέγγη γὸ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσση [31] λιταῖς
Εμαῖς· δακὰν δ' ςόμιον ὡς νεόζυγὲς
Πῶλος, βιάζη χ' πρὸς ἡνίας μάχη.
Ατὰρ [32] σφοδρύνη γ' ἀσθενεῖ σοφισμάλι.
Αὐθαδία γὸ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,

[28] Ita *Turn. Steph. P.* al. πῶν. *Ar.* [29] al. Ω παῖ. [30] καλῶς, [31] κἀμαῖς λιταῖς. *Rob.* [32] σοφίζη.

998. τόλμησον—Egregio ſenſu. Prius enim quam recte ſapere poſſet Prometheus propria ei arrogantia ac pervicacia debellandæ erant, et victoria de iis reportanda.—*Eur.* Hec. ver. 325. τόλμα ταῦ, *animum tuum expugna, ut hæc perferas.* H.

1001. μαλθάσση, i. e. εἴκοις. MS. Marg.—Λιταῖς, non intelligit qualeſcunque rationes et mitigationes, ſed graves, prudentes, et aptas ad placendum, perſuadendum, et reconciliandum:—qualibus graviores et ſeniores ad ſedandos impetus vehementiores juniorum uti ſolent. *G.*

1005. vid. ver. 960.

" Αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀδενὸς [33] μεῖζον ἄθη.
Σκέψαι δ' ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς [34] πειθῇς λόγοις,
— Οἵοις σε χειμὼν καὶ κακῶν τοιχυμία
Ἕπεισ' ἄφυκλος· πρῶτα μὲν γὰ ὀκρίδα
Φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογὶ
Πατὴρ παράξει τήνδε, καὶ κρύψῃ δέμας
Τὸ σὸν, πέλραια δ' ἀγκάλη σὲ βαστάσῃ.
Μακρὸν δ' μῆκος ἐκλελύτησας χρόνου,
Ἀψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς [35] λάβρως
Διαρλαμήσῃ σώματος [36] μέγα ῥάκος,
Ἀκλητος ἕρπων δαιτάλευς πανήμερος·
Κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιῶνδε μόχθων τέρμα μή τι προσδόκα,

[33] Ita omn. ante Stanleium, qui legit μεῖον, et hanc lectionem partim Pauwius, et quam maxime probat H. Haud tamen scio an et τραγικώτερον et ἐμφατικώτερον fuerit, si scriptum fuisse ponas —μείζω σθενεῖ. *Abresch.* Vid. sup. ver. 937. [34] al. ἐὰν καὶ τοῖς —πείσῃ. MS. M. [35] λάξνος, *Ar. Rob.* [36] ῥάκος μέγα. *P.*

1012. ἀδένος μεῖζον,—conf. v. 966. 1010. et vid. Lat. vers.

1014. vid. ver. 745. Psal. cxxx. 1.

1021. Πτηνὸς κύων—vel quia ad morem canis ministrat Jovi; vel quia rapax et vorax ut canis. *G.*

1022. μεγα ῥακος σωμ. idem quod μεγα σῶμα ῥηγνύμενον, πλοις et πασσαλοις. Locutio est tragica. *P.* διαρταμήσει—κατακόψει MS. Marg.

1024. κιλαινόβρωτον, τὸ ἐκ τῆς βρώσεως μελαινόμενον—hepar succrescens ex ipsa lacerazione et ipso pastu nigrescebat. *P.*

Πρὶν

1012. Omnino leg. ρεῖον, Hauleriana coniectura et lectio et dixit et edidit Bennck. — De harum vocum confusione conf. diligens Dorvillius in Charit. 494. et Markl. in Mar. Tyr. XL. 1. a Dorv. citatus. —

1020. Spark. Numism. I. 166. & 271.
Schultz. Agamemn. 137.

1021. Bochart Hieroz. V. II. 319. Sch. Apoll. R. II. 1251. & 289. — Nauck — Agam. 3 —

1022. Pῖνη habet duplici consonanti. Conf. ad 712. 991 —

1023. Abreu in Prometh.

Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύχητον μολεῖν
Ἅδην, κνεφαίᾳ τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
Πρὸς ταῦτα βέλτιον· ὡς ὅδ' ὁ πεπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ χὐ λίαν εἰρημένος· 1030
Ψεύδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι τόμα
Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος [37] τελεῖ. σὺ δ' 44. 1031.
Πάπταινε χὠ φρόνιζε, μηδ' αὐθαδίαν
Εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ πολέ.
Χο. [38] Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἀκαίρα φαίνεται 1035
Λέγειν· [39] ἀνώγει γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
" Πειθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

[37] al. τελεῖν. [38] Ἡμῶν ὁ Ερμ. MS. [39] al. ἄνωγε. vid. ver. 946.

1026. Nescio, utrum hic Herculem intelligat, an quem alium Heroa, qui sit mentem humanam liberaturus ab ipsius difficultatibus, tenebris et anxietatibus. Huc tamen magis inclino. *G.*

1028. ἀμφὶ, pro adverbio. ἀμφὶ κνεφαίᾳ, *circumcirca tenebrosa*. ad εἰς hoc etiam pendet. *P.*

1031. Num. xxiii. 19. 1 Sa. xv. 29. Tit. i. 2. 2 Tim. ii. 13. Ps. lxxxviii. 34.

1033. Notandum hic, αὐθαδείαν opponi εὐβουλίᾳ, prudenti et sanæ deliberationi. *G.*

1035. Chorus valdè cautè et moderate loquitur,—ne magis exulceret quam sanet animum Promethei commotum. φαίνεται λέγειν οὐκ ἀκαίρα, *videtur* dicere pro tempore et rebus præsentibus non incommoda et aliena. —nec verbum ἐρευνᾶν sine peculiari sensu usurpat; sed ut ostendat hanc εὐβουλίαν requirere singularem considerationem, et discussionem, quæ sit penitior quædam rei perscrutatio et pensitatio. Id.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. [40] Εἰδότι τοι μοι ταῦδ' ἀγγελίας
Οδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν ὦ κακῶς 1040
Ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, ὑδὲν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπίσδω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
Δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ
Τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων 1045
Αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δ' πόντῳ τραχεῖ ῥοθίῳ
[41] Συγχώσειεν, τ' τ' ἀρανίων
Ἀστρων δρόμους, ἐς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄδου ῥίψειε δέμας 1050
Τεμόν, ἀνάγκης σφραῖς δίναις·
Πάντως ἐμὲ γ' ὐ θαναλώσῃ.
Ερ. Τοιάδε μέντοι τ' φρενοπλήκτων
Βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
Τί γὰρ ἐλλείπῃ μὴ [42] παραπαίειν; 1055

[40] Εἰδέ τι τί μοι—*Ald.* [41] Ita distingnit *Stanl. P. Giac.*—συγχώσιεν ἐμὲ, *Ox.* συγχώσει με, *Rob.*—al. συγχώσειε. [42] παραπαίειν. *Ox. Ar.*

1042. ῥιπίσδω, injiciatur fulmen vehementissimum ad modum cæsariei complicatum. *G.*

1047. κῦμα πόντῳ τραχεῖ ῥοθίῳ, accipiendum, ut χθόνα αὐταῖς ῥίζαις, subaudito συν. *P.*

1052. sc. ad interneciones. vid. ver. 752. 932.

Εἰ

1051. Rec. Hecub. 1285 - Pendet apud
Plutarch. Consol. ad Apoll -

1067. Esch. Pers. 853.

43 Εἰ δ' εὐτυχέων, τί χαλᾷ μανιῶν; 45. 1055.
Ἀλλ' ἦν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
Συσκάμνουσαι ταῖς τῇδε, τόπων
Μέλα πω χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
Μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Χο. Ἄλλο τὶ φωνᾷ χὠ παραμυθῇ
Μ' ὅ, τι χὠ πείσεις· ὑ γὸ δὴ πω
Τοῦτό γε πλεῖον παρέσυρας ἔπος·
Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
Μέλα τῇδ' ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τὸς πρόσθοτας γὸ μισεῖν ἔμαθον.
Κ' οὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδ' ἧντιν' ἀπέπλυσα μᾶλλον.

Ερ. Ἀλλ' ἦν μέμνησ' 44 ἄτ' ἐγὼ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης ἁρπαθεῖσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἰπη-
Ῥ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

43 Meram hanc fateor conjecturam; quæ verò, meâ ſententiâ, melius pollicetur, quàm quævis ſequentium. εὐτυχοί—*Arnald.* εὐτυχεῖν—*P.* εὐτυχίᾳ, *Stanl.* v. 978.—al. εὐτυχεῖ.—εἰ τάδ' εὐτύχει *Ar. Rob. Garb.*—εἰ δὲ τάδ' ἀτύχει—*Cant. H.* ΧΟΡ. Εἰ τάδ'—ΕΡ. Ἀλλ'—*Rob.* 44 ἃ, τ' ἐγὼ. *Turn.* vel ἃ, γ' ἐγὼ. *P.* al. ἅτ' ἐγὼ.

1062. Chorus indigne fert Mercurii admonitionem de abitu et deſertione Promethei in ipſius fortuna extrema; &c. Eſt et hoc σπεδαῖον, et perquam accommodatum εὐφυΐᾳ divinæ. *G.* παρεσύρας, *obiter et ad me pervertendum induxiſti.* Et eſt hoc verbum admodum ſignificanter uſurpatum. Id.

1068. νόσος, *vitium.* Matt. viii. 17, &c.

Πῆμ'

Πῆμ' [45] εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ
Δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
Κ' οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπέραντον δίκλυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

Πρ. Καὶ μὴν ἔρξῳ κἀκ ἔτι μύθῳ
46. 1080. Χθὼν σεσάλευται· βρυχία δ' ἠχὼ
Παραμυκᾶται βρονταῖς, ἕλικες
Δ' ἐκλάμπουσι πυρὸς ζαπυροί,
Στρόμβοι δ' κονιν εἱλίσσουσι·
Σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνευμάτα πάντων,
Εἰς ἄλληλα βάσιν ἀντίπνοα
Ἀποδεικνύμενα· ξυνέλαχε δ' αἰθὴρ πόντῳ. τοιαδ' ἐπ' ἐμοὶ
Ριπὴ διοθεν τεύχεται [46] φόβον
Στείχει φανερῶς. Ω μητρὸς ἐμᾶς
Σέβας, ὦ [47] πάντων αἰθὴρ κοινὸν
Φάος εἱλίσσων,
Εἰσορᾷς μ' ὡς ἔκβικα [48] πάσχω.

[45] al. πεσέβαλε. *Stanl.* [46] al. φόνον—*Sch.* vid. 1052. [47] al. πάντων θέμι, vel θέμις. *Sch.* [48] al. πάσχω; cum interr.

1087. Ps. cvi. 26.

1092. Garbitius non temerè conjicit ex hac Promethei catastrophe, poetam nonnihil cognoviſſe ex Hebræis de fato Luciferi, qui ob ſuperbiam ſuæ ſapientiæ de cœlo præcipitatus fuit.

FINIS.

1078. Anonym. in Michael. Bb. II. 164 fult
J. Theobald, cui plurimum debuerunt Scholia
Observat. Misc. — Hic tamen forsan Scholi-
asta verba Promethei Mercurio tribuit
Scholiasta Anonymo, cui signum B. Misc. Bb.
T. p. 165. —

1079. Of. Suppl. 606. Sept. Theb. 853. Prom. 336.
Z. T.
Stanl. ad Callim. p. 39. Ed. pr.
Thucyd. Orat. Funeb. pp. 58 Ed. Duncan. Orat. λό-
γῳ δὲ πεῖσαι, ἔργῳ δὲ τοῖς ὑπηρε-
τεῖν. —

PROMETHEUS VINCTUS.

ROBUR et VIS, VULCANUS, PROMETHEUS.

ROB. et VIS.

IN *extremum* quidem venimus terræ ſolum,
Scythicam in viam, aviam in ſolitudinem:
Tibi vero Vulcane oportet curæ eſſe mandata
Quæ tibi pater commiſit, hunc ad petras
Præcelſas populificum ut conſtringas
Vinculorum adamantinorum firmiſſimis pedicis.
Tuum enim *florem*, ignis omnium artificis jubar,
Cum clepſiſſet, hominibus diviſit; hujuſmodi autem
Delicti oportet ipſum diis pœnas expendere,
Ut diſcat Jovis *imperium*
Boni conſulere, et deſiſtere a ſtudio erga homines benevolo.

VU. *Robur et Vis*, quoad vos quidem mandatum Jovis
Eſt expeditum, neque quidquam adhuc *impedimento fuit:*

Ver. 1. Τηλωρὸν, *remotum*, ad quem longum iter erat faciendum; aut potius in locum habentem montem procul, et in longum protenſum. *Garb.*

5. *Præruptus — confidentem.* Id. Queſto temerario. *Giac.*

7. Nam tuum *decus.* Il pregio tuo. *Giac.*

10. Jovis imperium *magnificere.* G. *Regium imperium pati.* Marg MS. M.

12. *Dux et ſtellitium* G.

13. Nec eſt qui l amplius *ante pedes et reliquum quod ſit expediendum.* G. minus recte. *Stanl.* Vid. not.

Ego autem non ſuſtineo cognatum deum
Alligare per vim, *rupis ad præruptum tempeſtuoſum.*
Omnino vero neceſſe eſt *ut ad hæc me obfirmem.*
" Negligere enim mandata patris grave eſt.
Themidis rectæ conſultricis filii altum-ſapiens,
Invitum te invitus tenacibus ferramentis
Compingam *ad hanc ſolitariam crepidinem,*
Ubi neque vocem, neque cujuſquam mortalium formam
Videbis, ſed toſtus fervida ſolis flamma
Coloris alterabis *florem:* quin cupido tibi
Nox variegata occultabit lucem,
Pruinamque matutinam rurſus ſol diſſipabit;
Semper autem præſentis mali moleſtia
Te cruciabit, quia qui compeſcat iſta *nullibi eſt.*
Talia conſequutus es ob humanum ingenium tuum.
Deus enim cum eſſes, *nec* iram deorum *pertimeſcebas,*
Mortalibus ultra fas diviſiſti dona.
Quapropter hanc inamabilem cuſtodies petram
Erectus, inſomnis, non flectens genu.
Plorationes autem et luctus multos inutiles
Ejulabis: Jovis enim animus placatu difficilis eſt:
" Rigidus vero omnis qui modo cœpit imperare.

15. *in voragine tempeſtuoſa.* G. φάραγξ, τάφρον, κοίλωμα, *Heſych.* Marg. MS. v. 142. Sed Plut. πρὸς κολ.—φάραγγας, ὄρυγας. *Steph.* v. 16. *me ad hoc retinere malaciam.* G.

20. *ad hoc ſævum ſaxum.* G. minus huic loco convenienti ſenſu; nos *ſolitariam* tranſtulimus, i. e. hominibus vacuam; ut ſe exponit, ἵν' ἄτε φωνὴν—κ. λ. Ita ante appellavit ἔρημίαν (v. 2.) et alibi ἀγείτονα πάγον (v. 270.) *Stanl.* A queſto ſi diſabitato monte. *Giac.*

23. Coloris *decus.* G. ut ſup. v. 7.

Ib. Nonne χροιᾶς, hic eſt *corporis?* alias hercule ἄνοια eſt nimis exilis. *P.*—Anne verò putabat vir eruditus veterum ſententiam fuiſſe, ſeneſcere deos, et decrepitos evadere? *H.* Il floridо colore muterai. *Giac.*

27. Vid. not.

28. ἀπόνῳ, *eo uſus es moribus humanitatis tuæ.* G. melius ἀπόνῳ, *Stanl.* ἀπόνῳ, ἀπόνοιαν, *Heſych.*

29. Θεῶν γὰρ ἐν—κ. λ. *non enim reveritus.* G.—V. var. lec.

Ro.

Ro. Siet: quid tu cunctaris, et fruſtra miſereris?
Cur non iſtum diis inviſiſſimum odiſti deum,
Qui tuum hominibus prodidit peculium?
Vu. " At magnam vim habet cognatio et conſuetudo.
Ro. Fateor; at repugnare mandatis patris
Quo potis es modo? annon hoc metuis magis?
Vu. *Tu* ſemper immiſericors et audaciæ plenus.
Ro. Quippe hunc deflere nullum eſt remedium: proinde tu
Ne fruſtra agas quæ nihil proſunt.
Vu. O multum exoſa manuum ſolertia.
Ro. Quid eam deteſtaris? nam revera
Harum rerum nullo modo ars ipſa cauſa eſt.
Vu. Utinam tamen quis alius eam ſortitus eſſet.
Ro. " *Omnia ſunt diis conceſſa præterquam imperare.*
" Nam nullus eſt liber niſi Jupiter.
Vu. Novi, neque his habeo quod dicam contra.
Ro. Quin ergo pergis vincula iſti circumjicere,
Ne te animadvertat cunctari pater?
Vu. Atqui licet parata brachialia intueri.
Ro. Circumjiciens ea manibus, vi valida
Malleo tunde, et affige ad petras.
Vu. Perficitur negotium hoc, neque fruſtra eſt.
Ro. Tunde amplius, conſtringe, nuſquam laxes.
Peritus eſt enim inveniendi viam etiam ex rebus deſperatiſſimis.
Vu. Aptatur hoc brachium inextricabiliter.
Ro. Hoc etiam nunc infibulare firmiter, ut
Diſcat ſe eſſe *Jove minus ſolertem veteratorem.*

42. Tu,—*O Giove,*—Giac.

49. *Cuncta aſſequaris præter imperium in deos,* Grot. *Omnia ſunt definitè conſtituta*—Garb. *Omnia fiant præterquam imperare diis*; liber enim nullus eſt præter Jovem. *P. Omnia fieri potuêrunt*—H. Garbitii ſententiam non improbo. Et ſic Giacomelli, *Ogni coſa a' Dei, Dal comandare in fuora, è ſtata data.*

62. Ut diſcat *ſegnior eſſe in Jovem hudificando.* Marg. MS. M.

Vu. *Te* excepto nullus alius jure culpaverit me.
Ro. *Nunc clavi adamantini audacem mandibulam*
Valide trans pectus fige.
Vu. Heu heu Prometheu, ingemiſco propter tuos labores.
Ro. Tu vero rurſus cunctaris, et ſuper hoſtibus Jovis
Ingemiſcis? vide *ne tui ipſius miſereare poſtea.*
Vu. Cernis ſpectaculum oculis, horribile aſpectu.
Ro. Cerno iſtum meritis digna conſecuturum.
Sed conjice circum latera catenas axillares.
Vu. Neceſſe eſt ut iſta peragam, ne nimis imperes.
Ro. Profecto imperabo, et inſuper acclamabo:
Degredere, et crura *circumſtringe* fortiter.
Vu. Atqui peractum eſt hoc opus haud magno labore.
Ro. Strenue nunc impinge *penetrantes* compedes,
Quippe horum cenſor operum gravis eſt.
Vu. Lingua tua garrit ſimilia formæ tuæ.
Ro. Tu *malaciſſare*; hanc vero meam pervicaciam,
Et animi aſperitatem ne impingas mihi.
Vu. Diſcedamus, quoniam membra irretitus eſt.
Ro. Hic nunc proterve geſtias, et deorum dona
Furatus, conferas mortalibus. Quid tibi
Homines poſſunt ab iſtis laboribus *detrahere?*
Falſo te dii Promethea

63. *Hoc* excepto—commendat operam ſuam, et dicit ſe facile eam omnibus probare poſſe niſi duci ut rigidiori: vel, πλὴν τοῦδε, *ſolo Prometheo excepto*, qui ita arte conſtringitur, &c. *G.* et ſic *Schol.*—et *Stanl.*—Ut nemo queri poſſit præter eum qui vinctus erat; in cujus perniciem ſc. cedebat ars Vulcani; et in quem ſuæ artis ſpecimen, (patienti grave) ediderat.

64. *Clavo adamantino mandibulam pervicacem Validè uſque ad pectus affige*: vel, *mandibulam clavo dignam adamantino Firmè ad pectus transfixum appinge. G.*

68. *Ne quando teipſum deplores.* Id.

74. *Vinculo conſtringe in orbem.* Marg. MS. M.

76. Stanleius perbene διαπερᾶς vertit *penetrantes* aciebus ſuis in ſaxum. *P.*—ſed et idem habet Garbitius.

79. *Tu ſis mitis*;—*G.*

84. ἀπαντλῆσαι, *hauriendo deminuere*; hîc allevare.

Vocant;

Vocant; tu enim ipſe eges Prometheo [*qui te doceat,*]
Quo pacto evolvaris ex iſta fortuna.
Pr. O æther divine, et flatus celeribus alis,
Fluviorumque fontes, marinorumque fluctuum
Criſpatio innumerabilis, et terra omniparens,
Invoco etiam Solis orbem omnium inſpectorem.
Videte qualia ipſe Deus a diis patior,

ANAPÆSTI.

Aſpicite qualibus plagis
Pereſus, myriadum annorum
Tempus tolerabo: talem iſte novitius
Deorum dux adverſus me excogitavit
Captivitatem immitem.
Heu heu, et præſentem et futuram
Calamitatem ingemiſco: quando tandem ærumnarum
Iſtarum terminos oportet *exiſtere?*

IAMBI.

Quanquam quid hæc dico? omnia præcipio
Accurate quæ ſunt futura, nec mihi *inopinato*
Malum ullum eveniet: cæterum deſtinatam oportet
Facillime ferre ſortem, gnarum quod
" Neceſſitatis eſt inexpugnabile robur.
Sed neque tacere, neque non tacere fortunam
Hanc poſſibile mihi eſt; nam quia hominibus dona
Contribui, difficultatibus hiſce implicitus ſum miſer:
Et quod cleperem *ferula-conceptum* ignis

90. *Dilatatio infinita* — G. γ' ἴλασμα, *undarum ductus.* P. vid. not.

95. *Laboriosè tranſigam.* — Pindarus ſenſu contrario αἰῶνα πίπλειν dixit, *tempus mollire, molliter tranſigere.* Stanl.

100. Vid. not.

102. *improviſum.* G.

109. ναρθηκοπλήρωτον — *ferulam replebilem* vocat, quæ capiat ignem et ex eo expleatur; quia et ea primo clam excepit ignem ſubtractum. *G.* quod *ferulam implet*; quod ferulâ contineri poteſt; Schol. *ferulam mediam*, cavum ferulæ. *P.*—vid. not.

Fontem

Fontem furtivum, qui magister artis
Omnis, et hominibus magnum vectigal.
Tales pœnas pro delictis luo
Sub dio vinculis *affixus*.
Heu heu, ah ah.
Quis sonus, quis odor *obscurus* advolavit ad me,
Divinusne an mortalis, an *medioxumus*,
Attigit ad rupem extremam,
Laborum meorum spectator, an quid aliud volens?
Videtis vinctum me, infelicem Deum,

ANAPÆSTI.

Istum Jovis hostem, istum omnibus diis
Odio habitum, quotquot
Jovis aulam ingrediuntur,
Propter *nimium* erga homines amorem.
Heu heu, quemnam rursus audio
Strepitum volucrum prope? nam æther levibus
Alarum ictibus stridet.
Omne quod appropinquat incutit mihi terrorem.

113. Ita vinculis *constrictus*. G.

115. Quis sonus, quis odor *sine voce*—Arnald.

116. *missus*, temperatus, ut ἡμιθεῶν et *Herorum*. G.

119. vel, *videte*, aspicite, et cognoscite. Id.

123. *eximium*—Id.

CHORUS,

CHORUS, PROMETHEUS.

ANTISTROPHICA.

STROPHE I.

CH. NE metuas; *hæc* enim cohors amica
Velocibus certaminibus alarum
Advenit ad hanc rupem, paterno
Animo ægrè perſuaſo.
Auræ autem velocès me *miſerunt:*
Nam *ferri ſonitus penetravit* ſeceſſum antrorum,
Et excuſſit mihi erubeſcentem verecundiam:
Proripui vero me diſcalceata curru alato.

ANAPÆSTI.

PR. Heu heu,
Progenies Thetidis fœcundæ,

128. *Ego* enim—*adveni.* Id.

132. *permoverunt*—Id.

133. Nam *eccho ſonitus ferrei pertranſiit*—Id. Il ſono de battere il ferro—*Giac.*

134. *et perculſit animum meum ſolidæ honeſtatis amantem.*—*αἰδὼ verecundiam* et pudicitiam meam: *διμερῥῶπιν, rubicundam et fervidam*; qu. *διαμερῥῶπιν*, vel ſtabilem et ſolidam, quam aliis conſtanter ſervare ſoleo, et in animo et in facie ac vultu; ut ita per *αἰδὼ* intelligat et externam faciem ac ſpeciem verecundiæ et internam ejuſdem affectionem: vel, eodem fere ſenſu, *ἐξέπληξε*, i. e. *ἔπληξε ἐν μοὶ αἰδὼ*, excuſſit mihi et faciei ruborem et animi pudorem, ut contra meam et communem Nympharum pudicitiam, auſa ſim hanc profectionem ſuſcipere ad te. *G.*—*Pudorem, qui faciem rubentem et flammeam efficit.* P. *Qui faciem calefacit.* MS. Marg.

E mi ha fatto giù porre
Il roſſor verecondo. *Giac.*

Et

Et circumfluentis omnem
Terram fluxu irrequieto filiæ
Patris Oceani, aſpicite
Quali vinculo *conſtrictus*,
In ſumma ſcopuli hujus cavitate
Præſidium inoptabile obibo.

ANTISTROPHE I.

CH. Video Prometheu: ſed meis horrenda oculis
Irruit calligo, lachrymarum
Plena, cum conſpexi corpus tuum
Ad petras exſiccatum
Hiſce adamantinis *noxis.* [i. *clavis noxiis.*]
Nam novi gubernatores obtinent Olympum,
Noviſque legibus Jupiter *inique* imperat:
Quæ olim *ſancita*, nunc obliterat.

ANAPÆSTI.

PR. *Quod ſi* me ſubtus terram, et infra Orcum
Defunctos recipientem, in interminabilem
Tartarum demiſiſſet, vinculis indiſſolubilibus
Inclementer *applicitum*, *ut* neque Deus,

141. *affixus*, MS. Marg.— *quali conſtrictione compactus*. G.

148. *Haſce* adamantinis *corruptelis*. κλῆισι vocat catenas et clavos ab effectu. Id.

149. Οἰακονόμοι, *gubernatores*, per ſimilitudinem eorum qui navium gubernacula moderantur et adminiſtrant. Id.

150. *Et ordinationibus novis* Id. i. e. recens latis, ſtudio novitatis inductis.

Ib. ἀθέσμως, *illegitime*, et ſevere, contra priſtinas leges. *G.* pro nutu et arbitrio ſuo, ſic ut ipſe legibus non aſtringatur. *P.*

151. Quæ olim *magna*, et propter magnitudinem ſuſcipienda. Id.

Ruptoque ferox Jupiter æquo
Leges audet dictare novas,
Nuper pretioſa revellens. Grot.

152. Vid. not.

154. *detruſum*, G. ὡς pro ἕτως, *ſic* non *oblectaret*; aut oblectare ſeſe potuiſſet. *P.*

Neque

Neque quis alius hiſce *inſultaret*:
Nunc vero miſer *ſubdiale motaculum*
Suſtineo inimicis meis grata.

STROPHE 2.

CH. Quis eſt adeo duri cordis
Deorum, cui hæc ſint jucunda?
Quis non compatitur malis
Tuis, præter Jovem? at ille perpetuo præ ira
Animum inflexibilem *reddens*,
Domat cœlicolarum genus:
Neque prius deſinet quin aut ipſe ſatiarit cor ſuum,
Aut quis arte aliqua occuparit imperium hoc *obtentu difficile*.

ANAPÆSTI.

PR. Profecto me adhuc, quamlibet validis
Hiſce compedibus *contumelioſe tractato*,
Opus habebit deorum Princeps,
Ad indicandum conſilium novum quo
Sceptro et honore ſpoliabitur.
Nec tum me mellifluis Suadæ
Incantationibus demulcebit: nec rigidas
Minas unquam expaveſcens, hoc ego
Indicabo, priuſquam ex ſævis
Vinculis me laxarit, et mihi pœnas pendere
Hujus ignominiæ voluerit.

ANTISTROPHE 2.

CH. Tu quidem audax es, et ob acerbas
Calamitates nihil remittis,

157. *ſpectaculum conſpicuum.* G.

163. *poſſidens*, Stanl. *Recepto animo inflexibili*, G. *Irarum fluctus Rigido pectore ſervans*, Grot.

166. *quamlibet firmum et inſuperabile.* G.—*bene munitum.* Grot. A. occuparſi difficile. *Giac.*

168. *indignè conſtricto.* G. ſi ſtrappazzato. *Giac.*

Sed nimis libere loqueris.
At meum animum sollicitat *acutus* timor:
Nam metuo sorti tuæ,
Quo tandem appulsum oportet te horum laborum
Cernere eventum. *intractabiles* enim
Affectus et cor inexorabile habet Saturni filius.

ANAPÆSTI.

Pr. Scio esse asperum, et *penes se*
Jus habere Jovem; attamen arbitror
Mollior evadet, tum quando
Hoc modo *contusus* fuerit, et *acerba*
Sedata indignatione, in concordiam
Et amicitiam mecum
Tandem cupido cupidus redibit.

IAMBI.

Ch. Rem omnem aperi et clare nobis profer,
Quali in delicto te deprehensum Jupiter
Adeo ignominiose et acerbe affligit:
Doce nos, si nihil offenderis ista narratione.
Pr. Tristia quidem mihi hæc dictu sunt,
Sed etiam triste est tacere, ita ubique res meæ infelices sunt.
Ubi primum dii cœperant indignari,
Et seditio inter ipsos excitabatur,
Alii volebant Saturnum deturbare solio,
Ut scilicet Jupiter regnaret: alii contra

181. *penitus* timor. Id.—v. 76.

184. *quos mente consequi non possumus* — MS. Marg.—*incomprehensibiles*, G.—è d' indole si fatta che non si può comprendere. *Giac.*

186. et *apud se Justum* Jovem: non solum persuasione, quia putat se intelligere quod sit Justum; sed et libidine et potestate, quia omnino cupiat, et possit agere, ut sibi justum videatur. Id.—nel proprio arbitrio Fa consistere il Giusto. *Giac.*

189. *districtus et vinctus* fuerit. MS. Marg.

190. ista *dura* et præfracta —*G.*—l'ira inesorabile—*Giac.*

Anni-

Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret;
Ibi ego optime consulens, permovere
Titanas, Cœli et Terræ filios,
Non potui: sed illi *blandas rationes*
Negligentes ex suis vehementibus spiritibus,
Putabant, sine negotio, per vim se dominaturos.
Sed mihi mater, non semel *tantum*, Themis,
Quæ et Terra, (multarum appellationum una forma)
Ut res *eventura esset* prædixerat:
Quod non per vim, neque cum potentia,
Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum essent potituri.
Talia me verbis exponentem,
Non dignabantur prorsus vel adspicere.
Ideo mihi tum in præsenti rerum statu consultissimum
Videbatur esse, ut assumpta matre,
Sponte cupienti Jovi adsisterem.
Atque ita meis consiliis, Tartari valde profundæ
Latebræ occultant Saturnum antiquum,
Una cum auxiliaribus. talibus a me
Beneficiis affectus ille deorum rex,
Gravibus hisce pœnis me remuneravit.
" Nam inest quodammodo *imperantibus*
" Hic morbus, ut *non fidem habeant amicis.*
Cæterum quod interrogatis qua de causa
Me cruciat, hoc jam exponam.
Quamprimum in paterno solio

206. *benignis meis rationibus spretis.* G. I modi lusinghieri —*Giac.*

208. *etiam* per vim; non otiatur τε. *P.*

209. νόμων, Θέμις, *legum et juris respectu,* Themis. *P.*

211. *debeat perfici,* et administrari. *G.*

212. *non per vim neque cum potentia resistendum potius, quam arte vincendos superiores.* G.—Vaticinata fuerat, *non jam virtute sed dolo superandos esse qui rerum summa poterentur.* Dawes. vid. not.

225. —*suo quodam modo tyrannidi iste morbus,* ut—ita G. —nescio an satis plene et lucide; maluissem, *ut non fidant amicis.* Stanl. *Habere nescit quamlibet fidis fidem.* Grot.— che diffidan degli amici. *Giac.*

Conſedit, ſtatim diis diſtribuit præmia
Alia aliis, et ita *ſtabiliebat*
Principatum: miſerorum autem mortalium rationem
Non habebat ullam, ſed deleto iſto genere
Univerſo, volebat aliud novum producere.
Atque his præter me reſiſtebat nemo.
Ipſe vero *audax* liberavi homines
Ne extincti ad Inferos deſcenderent.
Hinc talibus calamitatibus premor,
Et toleratu triſtibus, et viſu miſerabilibus.
Hominum autem *miſertus*, miſericordiam aſſequi
Non ſum dignus habitus, ſed crudeliter
Ita concinnatus ſum, Jovi ſpectaculum inglorium.
CH. Ille ferreo eſt animo et ex petra factus
Prometheu, qui tuis non condolet
Ærumnis: etenim et hæc non aſpexiſſe cuperem,
Et poſtquam aſpexi corde contriſtata ſum.
PR. Amicis quidem ſum ego miſerabilis aſpectu.
CH. Nunquid etiam ultra hæc progreſſus es?
PR. Impedivi homines ne *fata proſpicerent*.
CH. Quo invento hujus morbi remedio?
PR. Spes cæcas *in ipſis collocavi*.
CH. Magnum hoc commodum quo mortales donaſti.
PR. Adhæc ego ipſis ignem exhibui.
CH. Nunc ergo ignem flammeum habent mortales?
PR. A quo quidem multas ediſcent artes.
CH. Talia igitur ob delicta te Jupiter
Cruciat, nec quicquam de malis laxat?
Neque hujus conflictus tibi propoſitus terminus?
PR. Nullus alius, niſi quando ipſi videbitur.

230. *ita ordine diſponebat*. H. Sch. β.

235. *ab iſta audacia*. G.—Io-ardito—*Giac* —vid. var. lect.

239. *mihimet præponens*; προθεμενος εμαυτω: εν ουλω pro ουλω. *P.* E avendo avuto pietade degli uomini. *Giac.*

248. *ne haberent mortem præ oculis*; nec ſcire poſſent, ubi, quando, et quomodo eam eſſent conſecuturi, atque ita viverent tranquillius, et alacrius quoſvis labores capeſſerent. *G.*

250. *in animos ipſorum inſerui*. Id.

CH.

Ch. Sed *quomodo* videbitur? quæ ſpes? non cernis te
Deliquiſſe? quomodo autem deliqueris, neque mihi dicere
Volupe eſt, et tibi triſte. ſed hæc
Miſſa faciamus: tu vero laborum quære ſolutionem.
Pr. " *Facile eſt ſi quis* extra mala pedem
" Habeat, monere et inſtruere male
" Habentes. Ego vero ſciebam hæc omnia.
Sponte ſponte deliqui, non inficiabor:
Sed opitulando hominibus, ipſe nactus ſum mala.
Non tamen putabam me pœnis talibus
Maceratum iri ad petras editas,
Sortitum rupem hanc deſertam et ſolitariam.
Et vos quidem præſentia mala ne mihi defleatis:
Verum deſcendentes in terram ſortem adventantem
Percipite, ut *perfecte* totum cognoſcatis.
Obſequimini mihi obſequimini, compatimini
" Jam laboranti. *Nam ita* pererrans
" Infortunium alias alteri aſſidet.

ANAPÆSTI.

Ch. Non invitis dixiſti
Hoc Prometheu.
Et nunc pede facili celeriter mobilem
Sedem relinquens, aeremque purum
Campum volucrum, ad aſperam
Hanc terram accedo. quin tuos labores
Cupio integre cognoſcere.

259. *quî* illi videbitur? MS. Marg.

263. ελαφρὸς *pronus eſt*, qui —*G.*

269. *aſtrictum iri.* Id. Sed rectè Stanl. κατισχναινω et καθισχαινω. ποιναις κατισχανεισθαι ab ισχανω et κατισχανω, minus aptum et emphaticum foret. *P.*

273. *ad finem* negotium totum. *G.*

275. nam *eodem modo*; *eodem tenore.* P. *Souvent paſſe par meſmes lieux.* MS. Marg. ταυτά τοι—κατὰ, *hoc modo*, atque *ſecundum hanc rationem.* G. Perocchè la diſgrazia va girando—*Giac.*

281. *tranſitum*; ſpatium in quo iter et volatum ſuum perficiunt.—ἀγνὸν, *purum*, planum et levem, ad differentiam χθονὸς ἐυεννόσσης. *G.* La *celere mobil ſeda*—Giac.

OCEANUS,

OCEANUS, PROMETHEUS, CHORUS.

Oc. VENIO longum itineris *ſpatium*
Emenſus, Prometheu, ad te,
Hunc alitem velocibus pennis
Imperio ſine lupatis gubernando:
Scias vero me compati ſorti tuæ.
Ad hoc enim, arbitror, me cognatio
Impellit: et *extra genus*,
Non eſt cui potiores partes
Impartirem (*cui plus deferam*) quam tibi. cognoſces autem
Quam vera hæc ſint, neque *fruſtra* adblandiri
Meum eſt. Agedum indica in quo
Sit tibi ſuccurrendum. nunquam enim dices
Quod Oceano
Firmior tibi ſit amicus.

IAMBI.

Pr. Heu, quid hoc rei? et tu laborum meorum
Venis inſpector? quomodo ſuſtinuiſti relinquens
Cognominem fluxum, et petris obſita
Sponte-fabricata antra, hanc ferri-genitricem
Accedere in terram? ecquid ſpectaturus fortunam
Adveniſti meam, et compaſſurus malis?
Intuere ſpectaculum: amicum *hunc* Jovis,
Qui una conſtitui regnum ejus,
Qualibus ab ipſo miſeriis incurvor.

284. vel *intervallum*; aut ὅρος τέρμα, *ad terminum* et finem longæ viæ, quia ab occidente; quod mare præcipuè vocatur Oceanus, et longè diſtat a Scythia. *G.*—*Percorſo lungo tratto di Strada.* Giac.
290. *præter cognationem.* G.
293. *temere.* Id.
304. *illum.* Id.

Oc.

Oc. Video Prometheu: et quidem *ſuggerere* tibi
Volo optima, *licet verſuto.*
Cognoſce teipſum, et adapta mores
Novos; nam et novus eſt rex inter deos.
Sin ita aſpera et aculeata verba
Projeceris, forſan te etiam longe ſuperius
Sedens Jupiter audierit, ut tibi *amaritudo*
Præſens laborum videatur eſſe ludus,
Proinde miſer, *quas habes iras* dimitte,
Et quæras ab hiſce ſolutionem calamitatibus.
Delira forſan videor tibi fari:
Talis vero nimis altiloquæ
Linguæ, Prometheu, merces evenit.
Tu autem neutiquam es humilis, nec cedis malis,
Sed ad præſentia adſciſcere alia cupis.
" Nequaquam tamen, me monitore uſus,
" Contra ſtimulos pedem protendes, cernens quod
" Monarcha aſper *nulli obnoxius* imperet.
Proinde ego jam ibo, et tentabo,
Si modo poſſim te hiſce pœnis exſolvere.
Tu vero quieſce, neque nimis pervicaciter loquaris.
" An non accurate noſti, (cum ſis abundanter ſapiens) quod
" Linguæ temerariæ damnum *inſtat?*
Pr. *Felicem te puto* quod extra culpam ſies,
Cum omnium particeps fueris, omniaque auſus ſis mecum.
At nunc omitte, neque ſit tibi mei cura.
Omnino enim non perſuadebis ei, quia non eſt exorabilis.
Sed *videas ne quid ipſe incommoderis hoc itinere.*

307. *ſubjicere* tibi admonitiones utiles pro impetranda liberatione; — *utcunque ipſe ſapias.* Id.—Benche tu abbia accorgimento, *Giac.*

313. *indignatio*, quæ eſt cauſa malorum, unde ea ſunt illata. *G.*

315. *quos alis impetus.* Id. —Gli ſdegni che tu hai. *Giac.*

324. *pro ſuo jure.* G. Senza dar conto a chi che ſia. *Giac.*

329. *alliditur*, affricatur et appingitur. *G.*

330. *Gratulor tibi.* Id.

334. *circumſpice ne quid et ipſe tibi mali hoc itinere accerſas.* H.

Oc.

Oc. Longe melior es ad consulendum proximis,
Quam tibimet; *hoc re non verbo* conjicio.
Sed tu me gliscentem neutiquam retrahas.
Nam *dico*, audacter *dico* hanc gratiam mihi
Jovem daturum, ut te ex hisce malis liberet.
Pr. *Ob hæc* quidem te probo, neque unquam desinam
(probare:)
Nam alacritate *non deficis*; verumtamen
Nihil coneris; quia frustra, nihil me juvans,
Laborabis, siquidem velis laborare.
Proinde quiesce, et te hinc amove:
Ego enim etsi infelix sim, non ideo
Velim quamplurimis calamitates contingere.
Oc. Non sane: quia me etiam infortunia fratris
Atlantis affligunt, qui in locis *Hesperiis*
Stat, cœli et terræ columnam
Humeris sustinens, onus *difficulter portatile.*
Et terrigenam illum incolam Ciliciæ
Antrorum conspectus, commiseratus sum, hostile prodigium,
Centicipitem vi *domitum*
Typhona impetuosum, qui cunctis restitit diis,
Horrendis buccis cædem spirans,
Ex oculis autem fulgurabat visu-terribilem splendorem,
Tanquam Jovis imperium vi eversurus.
Sed in illum irruit Jovis vigilans telum,
Fulmen caducum expirans flammam,
Quod ei excussit grandisonas
Jactationes; nam usque ad ipsa præcordia ictus,

336. *quod ex facto non ex sermone.* G.
338. nam *glorior*—Id. Mi vanto. *Giac.*
340. *Ex parte*—G.
341. *nihil omittis.*—Id.
348. *ad occidentem.* G.
350. *non leve.* Id. *non facile portatu nec amplexu.* MS. M. Marg.
353. *vi subjugantem alios.* G. perperam. *Stanl.*
360. *quod eum deturbavit ex grandisonis minitationibus.* G. *quod eum excussit ex grandisonis jactationibus.* Phrasin nota. *P.* E da dosso scossegli i vanti altitonanti. *Giac.*

Ambustus

Ambuſtus et tonitruo *fractus eſt viribus:*
Et nunc *inutili atque inhonoro corpore*
Jacet prope fretum maritimum
Sub radicibus Ætnæis toſtus.
In verticibus autem ſummis ſedens laminas ignitas ſubigit
Vulcanus, unde olim cum-fragore-erumpent
Fluvii ignis, feris maxillis vorantes
Feracis Siciliæ arva ſpatioſa.
Talem Typhon ebulliet indignationem
Fervidus inexplebilis ejaculationibus procellæ flammivomæ,
Jovis licet fulmine concrematus.

Pr. Tu vero non es imperitus, neque me præceptore
Eges; teipſum ſerva quocunque ſcis modo.
Ego autem hoc præſens infortunium exantlabo,
Donec Jovis mens iram deponat.

Oc. Non ergo Prometheu hoc noſti, quod
" Iræ concitatæ medici ſunt orationes?

Pr. " Si quis tempeſtive cor molliat,
" Et non tumentem animum vi attenuet.

Oc. At in conando et audendo, quodnam
Cernas ineſſe damnum, doce me.

Pr. Laborem ſupervacuum, et *cum levitate ſtultitiam.*

Oc. Sine me hoc morbo laborare, quia
" Utiliſſimum eſt, recte-ſapientem non videri ſapere.

362. *dejectus.* G.—melius Schol. κατεκάη—*Stanl.*—ſed et Garbitius in not. ἐφεψ. *crematus, aduſtus,* a φεψάλη, quæ ſignificat ſcintillam.—ib.—e per lo tuono Abattuto di forza. *Giac.* —*fractæ ſunt vires.* σθένος eſt primus caſus. *P.*

363. *inutile et protenſum corpus.* G.

371. *ferventibus eructationibus procellæ flammeæ et perennis.* G.—co' ferventi getti d'inſaziabil turbine, ſpirante fiamma.—*Giac.*

378. Atquí, Prometheu, te hoc tenere exiſtimo,
Mederi poſſe rationem iracundiæ.

Pr. Siquidem quis tempeſtivam medicinam admovens,
Non aggraveſcens vulnus illidat manu. Cic.
—*Oratio medicatur iracundiæ.* Grot.—a un animo d'ira ammalato il remedio è il diſcorſo. *Giac.*

383. *ſtultam ſimplicitatem*—G.

Pr. Meum videbitur delictum esse hoc.
Oc. Manifeste domum tua me remittit oratio.
Pr. Vide enim ne te mei commiseratio *in odium conjiciat.*
Oc. Num ejus qui nuper obtinuit omnia-gubernantem thronum?
Pr. Hujus cave ne unquam exacerbetur animus.
Oc. Tua, Prometheu, calamitas mihi est magistra.
Pr. Ito, revertere, retine hanc mentem.
Oc. Propenso mihi renuntiasti hæc verba.
Nam viam aeris amplam *attingit pennis*
Quadricruris ales, et jam libens
In stabulis propriis inclinaverit genua.

EPODICA.

Strophe.

Ch. Deploro *tibi* exitialem
Fortunam, Prometheu,
Et *lachrymas-stillantem* ab oculis
Teneris libans *fluxum*, genas
Humidis fontibus *tinxi.*
Nam *stupenda hæc* Jupiter
Propriis legibus *administrans*,
Insolentem ostentat decessoribus
Diis potentiam.

388. *infensum reddat.* MS. Marg.

393. *leviter quatit alis*, ut solent aves antequam avolant. ψαίρειν, πινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν. *Hes.*—sic graphicum hoc. *P.*

397. *te propter. G.*

399. l. *lacrymas-stillans* ab oculis teneris *fluxus* genas humidis fontibus *tinxit*, vel irrigavit.

402. *Hæc enim invidia carentia et caritura.* P. *Enormia* enim hæc Jupiter propriis legibus, i. e. *ex propria voluntate, decernens.* H. Perocchè amministrando con le sue proprie leggi imperiosamente Giove le cose, a' Dei, che prima governavano, mette in pomposa mostra sua potenza superba. *Giac.*

Anti-

ANTISTROPHE.

Tota vero etiamnum lugubriter
Regio insonuit,
Magnificamque et
Antiquam *deflet* tuam
Fratrumque dignitatem,
Et quotquot *inquilini* sacræ
Asiæ solum incolunt,
Graviter-gemendis malis tuis
Compatiuntur mortales:

EPODUS.

Et terræ Colchidos incolæ
Virgines, in pugnis intrepidæ,
Et plebs Scythiæ,
Qui extremum terræ tractum circa
Mœotidem paludem occupant:
Et Arabiæ gens Mavortia,
Quique editam civitatem
Prope Caucasum incolunt,
Exercitus pugnax,
Acuminatarum cuspidum,

MONOSTROPHE.

Alium quidem solum deorum antea in laboribus
Domitum adamantinis
Corruptelis, Titanem vidi
Atlantem, qui semper supereminens robur
Firmum et cœlestem polum
Humeris ingemiscens-sustinet; mugit vero marinus fluctus
Collisus, suspirat fundus,
Et ater Orci secessus fremit
Subtus terram, fontesque fluviorum limpidorum
Deplorant dolorem miserabilem.

409. l. *deflens.* vid. var. lec.
411. *proprium.* G.
424. *acutis hastis fremens.* Id.
432. Αἰδης—*et fremit Orcus, ater secessus terræ.* P. sed vid. not.

PROMETHEUS, CHORUS.

IAMBI.

PR. NEQUAQUAM existimate *fastu aut arrogantia*
Me tacere; sed cogitatione *mordetur animus*,
Dum meipsum intueor ita *ludibrio exceptum*.
Atqui istis novis diis munera
Quis alius, quam ego, universim distribuit?
Sed ea taceo: etenim scientibus illa
Vobis dicerem. Cæterum hominum incommoda
Audite, ut ipsos rudes prius existentes,
Intelligentes effeci, et mente præditos.
(Dicam vero, nullam reprehensionem in homines habens,
Sed in iis quæ dedi benevolentiam commemorans)
Qui primum quidem videntes, frustra videbant,
Audientes non audiebant: sed somniorum
Imaginibus similes longo tempore
Omnia temere commiscebant; et neque *lateritias*
Domos subdiales sciebant, nec operam tignoriam:
Sed subterranei habitabant, velut *rapaces*
Formicæ in secessibus antrorum opacis.

435. *ex delicata quadam insolentia et pervicacia.* G.

436. *mordeor animo.*—Id.

437. προσιλλώμενον, *ignominiose excipi*, vel προσηλώμενον (quod videtur carminis ratio magis exigere) *affixum et astrictum teneri.* G. προσφηνωμενον, vel προσηλωμενον, *petræ affixum.* P. ὡδε γε προσιλωμενον, *ita quidem violatum*, vel ὡδε γε προσηλωμενον, *clavis petræ affixum.* H. Si fattamente oltraggiato. *Giac.*

444. *nihil habeo quod de hominibus conquerar.* MS. Marg.

449. *lateribus constructas.* Id.

451. ἀῤῥυφοι, *tractrices perpetuæ.* G.—ασυφοι, quæ *in cavernis* sepultæ, quasi *habitant* semper. *P.* quai formiche rampanti. *Giac.*

Et

Et nullum erat eis neque hiemis *ſignum*,
Neque floridi veris, neque frugiferæ
Æſtatis certum: ſed ſine ratione omnia
Agebant, donec ego ipſis ortus
Aſtrorum indicavi, et occaſus judicatu-difficiles.
Adhæc *numerum* (i. *Arithmeticam*) *artium præſtantiſſimam*
Eis inveni, literarumque connexiones,
Et memoriam omnium effectricem Muſarum matrem:
Primus etiam ad juga copulavi animalia
Jugis et *corporibus* ſervientia, ut
Hominum loco maximos labores
Suſciperent: ad currus adjunxi frena tolerantes
Equos, *ornamentum prædivitis luxuriæ.*
Marivaga vero, nullus a me alius,
Linivola invenit nautarum vehicula.
Hujuſmodi artificia miſer cum ego invenerim
Hominibus, ipſe non habeo ſolertiam, qua
Liberer ab hoc nunc præſenti malo.

Ch. Indignum pateris exitium, *mente hallucinatus.*
" *Erras*, *malus vero* medicus qui in morbum
" Prolapſus animum deſpondes, nec potes invenire
" Quibus tute remediis ſis curabilis.

Pr. Reliqua ex me audiens mirabere magis
Quales artes et *dolos* excogitarim.
Hoc *quidem* maximum; ſi quis in morbum incideret,
Non erat remedium ullum, neque eſculentum,

453. *terminus* et finis. *G.*

458. *Tum multinumera prodidi ſolertiâ*
Illis reperta,— Grot.
—*innumeram multitudinem artium.* G.—*numerum excellentem callidorum inventorum.* MS. M. l'arte de' numeri. *Giac.*

462. *collis*, *cervicibus*, G.—*loris* et *retinaculis* jugi.—P. σαγμασιν, *oneribus.* Id.

463. *hominibus maximorum laborum executores.* G.

465. *in ſplendorem potentis faſtus.* G. Vid. not.

471. πλανᾶ, *quia mente deſtitutus vagaris: et es malus*— G. l. φρενῶν πλάνη, *mentis errore lapſus.* H.

476. δολος, et *aſtus*, G. *acres callidæ mentis dolos.* Grot. E quali Induſtrie—*Giac.* Πορος, *vias*, *inventa*, *adjumenta.*

Neque

Neque unguentum, neque *poculentum*, ſed pharmacorum
Inopia exſiccabantur, antequam ego eis
Monſtravi ſalubrium medicamentorum compoſitiones,
Quibus omnes profligarent morbos.
Modos etiam multos vaticinii ordinavi,
Et primus definivi ſomniorum quænam oporteat
Rata evenire, et *omnia judicatu-difficilia*
Explicui ipſis, ſignaque in viis obvia;
Tum alitum aduncis unguibus volatum accurate
Diſtinxi, et qui natura dextri,
Et qui ſiniſtri, et qualem vitæ rationem
Quique haberent, et quæ inter ſe invicem
Inimicitiæ, benevolentiæque et conſeſſus:
Viſcerumque lævitatem, et quo colore
Prædita diis volupe eſſent,
Fellis etiam, et jecinoris variegatam ſpeciem,
Membraque *nidore cooperta* et longum
Lumbum comburendo in artem inventu difficilem
Perduxi homines, et ſigna *flammea*
Revelavi, ante caligine-obducta.
Atque talia quidem hæc: ſubtus vero terram
Hominibus abdita commoda,
Æs, ferrum, argentum et aurum, quis
Dixerit ſe eruiſſe ante me?
Nemo, ſat ſcio, niſi qui fruſtra blaterare volet.

479. πιστὸν,—al. *certum*, et *fidum*, cui tuto confidere poſſis. vel potius πάστον, quod *extrinſecus inſpergatur et illinatur*; quod Hom. et alii ἐπίπαστον vocant. *G.* judicet ſibi lector: mihi modò ſonus τῷ χρίστον πίστον non arridet.

484. Et quæ ſolerent ſomnia
eventus ratos
Habere docui, et ſortis implicitæ modos.
Grot.

—Et *oracula*, quæ eſſent difficilis interpretationis. *G.*

495. *pinguedine cooperienda*. G. ipſâ arvinâ, non arvinæ nidore. innuit notiſſimum illud—ἐπὶ πάσι βοῶν ὀπλὸν καὶ μήρι' ἔκηα. (Il. 9. 240.) *P.*

497. *ignea*, quæ in igne cerni et obſervari poſſunt, illa ante ἐπάργεμα *cæca* et *obſcura* et *ignota*, ego *feci oculata*, nota, atque conſpicua, ut deinceps poſſint obſervari. *G.*

Uno

Uno autem verbo cuncta ſummatim accipe,
Omnes artes mortalibus a Prometheo.
Ch. Ne deinceps homines juves ultra quam convenit,
Teipſum vero infeliciter agentem negligas. Quia ego
Bonæ ſum ſpei te ex hiſce vinculis etiamnum
Solutum, nihilo minus Jove valiturum.
Pr. Non hæc *ita* ut ſors perfica
Abſolvat fatatum eſt, ſed infinitis cladibus
Et miſeriis incurvatus, ita demum vincula evadam.
" Ars vero longe eſt imbecillior neceſſitate.
Ch. Quis ergo neceſſitatis gubernator?
Pr. Parcæ triformes (i. *tres*) memoreſque Erinnyes.
Ch. Hiſne ergo Jupiter impotentior?
Pr. Non ſane effugerit ille fato deſtinatum.
Ch. Quid aliud Jovi deſtinatum quam ſemper imperare?
Pr. Hoc tu jam non audieris, ne inſtes.
Ch. Num grave quid eſt quod ita abſcondis?
Pr. Recordamini alius ſermonis, hunc minime
Tempus eſt efferre, ſed eſt occultandus
Quam maxime: nam hunc retinendo, ego
Effugiam vincula ignominioſa et miſerias.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Ch. Neutiquam omnia-adminiſtrans
Vim ſuam meæ voluntati
Opponat Jupiter:
Neque ego ceſſarim
Ad Deos ſacris
Victimis accedere,

510. vid. not.
525. *Minimè Jupiter omnia adminiſtrans*
Indat animo meo vim rebellem. vid. not.
530. *in conviviis*—P.

Boum

Boum mactatorum apud patris Oceani
Fluxum perennem:
Neque peccem verbis.
Sed mihi *hoc* maneat,
Nec unquam effluat.

ANTISTROPHE 1.

" Jucundum spe erecta
" Longam vitam
" Producere, clara
" Animum *ampliantem*
" Hilaritate.
Ego vero inhorresco te intuens
Infinitis laboribus
Dilaceratum.
Jovem enim non expaveſcens,
Proprio genio colis
Homines nimis, Prometheu.

STROPHE 2.

Age quam ingrata
Gratia, O amice, dic quod unquam robur,
Quod auxilium mortalium: non aſpexiſti
Impotentiam imbellem,
Somnio parem, qua improvidum hominum
Genus eſt impeditum?
Nunquam Jovis ordinationem
Antevertunt hominum conſilia.

534. τοδε—*hoc*, quod dico. *P.*

539. *demulcentem.* G.

545. *Et tibi indulgens, curas.* Grot.—*propria voluntate.* G.

547. φερε, *fer, accipe, quam ingrata gratia eſt, O amice,—dic* enim, *quod unquam robur, &c.* P.

554. *prætereunt.* G. quod non probo. *Stanl.*

Avanti Agli ordini di Giove
Non paſſano giammai de' mortali i conſigli. *Giac.*

ANTI-

ANTISTROPHE 2.

Hæc didici, tuam
Exitialem intuens ſortem Prometheu:
Sed ad me *advolavit* cantio diſcrepans
Ab illa quam circum lavacra et lectum
Tuum canebam, lubentia nuptiali,
Quando *eodem patre* prognatam
Duxiſti Heſionem, dotalibus
Perſuaſam, uxorem conſortem tori.

ANAPÆSTI.

Io. Quæ tellus? quod genus (*hominum?*) quem dicam me videre
Iſtum in vinculis petroſis
Hiemantem? cujus delicti
Pœnis *peris?* oſtende ubi
Terrarum ærumnoſa errem.

MONOSTROPHICA.

Heu heu, ah ah.
Rurſus me miſeram œſtrus quiſpiam ſtimulat;
Spectrum Argi terrigenæ avertas, *ô* Terra.
Inhorreſco illum multioculum bubulcum intuens.
Incedit ille *fraudulentum* oculum habens;
Quem ne defunctum quidem occultat terra.
Sed ab inferis commeans me miſeram
Exagitat, et errare facit famelicam per maritimam

557. *incidit, occurrit.*—vid. not.

560. *iiſdem parentibus.* G.

566. ὀλέκει; *male habet*, periclitatur, perit? *G.*
Per qual delitto
Muòri fra queſti pene? *Giac.*

569. *hei Terra*—P. *defende*, ô Terra. et abige ipſum a me. *G.* Vid. var. Lect.

571. σπιδνὸν, *inſidioſum* et callidum; vel *fictum* et *ſimulatum*, quia ſpectrum. *G.*

Arenam: *fistula* vero cera-compacta
Vocalis submurmurat carmen somniferum.
Heu heu, quo quo, ubi, ubi,
Quo me longivagi errores impellunt?
Quid unquam fili Saturni, quid unquam,
Quid unquam deprehendens me delinquentem intricasti
Hisce calamitatibus? heu heu.
Ab œstro illato terrore miseram
Amentem itane vexas?
Igne combure, aut terra absconde, aut
Da (me) marinis monstris pabulum: ne mihi
Invideas hæc vota rex.
Satis me errores multivagi
Exercuerunt, nec scire possum qui
Ærumnas evitem.

IAMBI.

Ch. Audin' alloquutionem virginis illius cornigeræ?
Pr. Quomodo non audiam illam œstro percitam puellam
Inachida quæ Jovis calfacit cor
Amore, et nunc longinquis cursibus
Junoni invisa, per vim exercetur?

MONOSTROPHICA.

Io. Unde tu patris mei nomen pronuntias?
Dic mihi infelici, quis tu? quis miser me
Miseram adeo vere alloqueris?
Etiam divinitus-immissum morbum edixisti,
Qui me pungens tabefacit

575. *arundo*, ex qua fiebant fistulæ et tibiæ. MS. Marg.

580. in quo tandem delicto me deprehensum voluisti puniri, istis malis involutam? *G.*

585. *exhibe*. G. gettami. *Giac.*

586. ne mihi *propter invidiam deneges*.
Non t' incresca ascoltarmi,
Signore, in questi preghi.
Giac.

Stimulis *furialibus*, heu heu.
Ideo famelicis flagris ſaltuum
Curſu-concita veni,
Domita conſiliis infenſis.
Quinam autem infelicium ſunt (heu heu) qui perinde ac ego laborant?
Sed mihi diſerte ſignifica
Quid me adhuc manet pati,
Quid non oportet: quod remedium morbi,
Indica, ſi ſcis, ediſſere,
Dic vagabundæ virgini.

IAMBI.

Pr. Dicam tibi plane rem omnem quam ſcire expetis;
" (*Ænigmate non involvens*, ſed ſermone ſimplici,
" Sicut ad amicos os aperire expedit.)
Datorem ignis mortalibus, cernis Prometheum.
Io. O *qui in* adjumentum commune hominibus *apparuiſti*
Miſer Prometheu, cujus cauſa hæc pateris?

600. *ſtimulis dementantibus*, et furorem injicientibus. *Stanl.* —con ſtimoli furioſi—*Giac.*— *ſtimulis impetuoſis*, qui me perpetuò ad curſum incitant; ex quo ego accurri λαιψόσσυτος *vehementer concitata* ad ſaltus, propter ictus et punctiones adimentes mihi ſpacium ſedandæ famis. *G.*

—Fieramente agitata
Dal tormento del correre
E dal digiuno; e doma
Da gl' irati penſieri
Di Giunone. *Giac.*

604. *Heu*, inquit, *omnino oportet infelices eſſe, qui talia ſuſtinent mala, qualia ego.* Nam ita etiam legi poteſt ſine interrogatione; tametſi illa altera lectio videatur accommodatior eſſe affectui. *G.*

607. τί μι χρὴ· *quid* me *oportet*, ſc. facere.. Vid. var. Lect.

609. *conſule.* G.

611. *nihil obſcuri implicando.* G. E non enimmi invilupando. *Giac.*

614. O adjumentum commune hominibus *declarate.*—τὸν *cujus* delicti et facinoris ἄκην *pœnam* hic ſuſtuliſti, i. e. in cujus delicti pœnam hæc pateris? *G.*

Pr. Modo desii meas deflere ærumnas.
Io. Non præbueris mihi hoc officii?
Pr. Dic quod postulas; nam quidvis ex me percipies.
Io. Indica quis *in prærupta illa* rupe te alligavit.
Pr. Jovis quidem consilium, Vulcani vero manus.
Io. Sed qualium delictorum pœnas luis?
Pr. Tantum duntaxat tibi *enarrasse satis est.*
Io. Quin adhæc etiam indica quod tempus mihi
Finis erit vagationis miseræ.
Pr. Satius est te ignorare hæc quam cognoscere.
Io. Ne tu id me celes quod sum passura.
Pr. Atqui haud invideo tibi hoc officii.
Io. Cur ergo cunctaris quin efferas rem omnem?
Pr. Invidia nulla; sed vereor animum turbare tuum.
Io. Ne de me sollicitus sis magis quam dulce est mihi.
Pr. Quia cupis, dicendum est; ergo audias.
Ch. Nondum quidem, sed et mihi partem voluptatis præbeas,
Prius hujus cognoscamus morbum,
Ipsa exponente ærumnas exitiales:
Reliqua vero certamina ex te edoceantur.
Pr. Tuum est Io eis hoc indulgere officii
Cum ob alia, tum quia sunt patris sorores,
" *Quia* deflere et deplorare casus *(suos)*
" Ibi, ubi est quis relaturus lachrymas
" Ab auditoribus, habet *operæ pretium.*
Io. Non scio quomodo debeam vobis refragari:
Sed sermone perspicuo totum quod cupitis
Cognoscetis: tametsi doleam etiam enarrans

619. *in valle ista.* G. perperam. *Stanl.* al. Garb. in not. *in solitudine ista.* Vid. ver. 15. 142.—a questa rupe. *Giac.*

622. *enarrare possum.* G.

638. *Justa est loquendi causa, quoties calamitas Narrata fletum faciet auditoribus.* Grot.

640. ——habet *justam moræ causam.* apud eos esse commorandum in malis suis deplorandis, a quibus quis sit miserationem consecuturus. *G.*

Unde

Unde divinitus-immiſſa tempeſtas, et *permutatio*
Formæ mihi calamitoſæ accidit.
Nam ſemper nocturnæ viſiones *ventitantes*
In thalamos meos, demulcebant me
Lenibus verbis: O perbeata puella,
Cur diu permanes virgo, cum liceat tibi conjugium
Nanciſci præſtantiſſimum? Jupiter enim jaculo deſiderii
A te (miſſo) incaluit, et Venerem communicare
Cupit: tu autem (puera) ne *apolactiſes* (*recalcitres*) *cubile*
Jovis, ſed exeas ad Lernæ profundum
Pratum, et paſcua et bovilia patris,
Ut Jovis *oculus deponat deſiderium.*
Talibus ſomniis totas noctes
Miſera occupabar, donec patri
Auderem narrare ſomnia noctu ventitantia.
Ille autem ad Pytho et in Dodonam crebros
Oraculorum-conſultores mittebat, ut cognoſceret quid
Agendo aut loquendo gratificaretur diis.
Illi reverſi nuntiarunt *ambigui-ſenſus*
Oracula obſcure et *intricate* prolata.
Tandem apertum vaticinium venit Inacho
Diſerte præcipiens et jubens
Extra domum et patriam me pellere,
Ut *libera* errem in extremis terræ finibus.
Quod ſi nolit, a Jove venire flammeum
Fulmen, quod totam familiam delebit.
Talibus perſuaſus Apollinis vaticiniis,
Expulit et excluſit me domo
Invitam invitus: quia coegit eum

644. et *corruptela*—Id. E la deformità. *Giac.*

646. *commeantes*—G.

652. *recalcitrando repellas conjugium*—Id.

655. deſiderium te videndi et tuendi; quo deſiderio nunc miſerè torquetur. *P.*—*oculum compeſcas in deſiderio.* G. Giac.

662. *non uno modo intelligenda.* MS. Marg.

667. *demiſſa* ſuæ voluntati, aut Deo ſacra. *G.*

Jovis

Jovis imperium per vim hæc facere.
Statim vero forma et animus perverſi
Fiebant, et cornuta, ut videtis, acuto
Stimulata œſtro, ſaltu lymphatico
Ferebar ad potu-ſalubrem fluxum Cenchreæ,
Altumque Lernæ (fontem:) bubulcus vero terrigena
Intemperans ira Argus inſequebatur, multis
Oculis obſervans greſſus meos.
Inopinatum autem eum et repentinum fatum
Vita privavit. ego vero œſtro percita
Flagro divino *de terra in terram* agitor.
Audis quæ acta ſunt, ſi autem habeas dicere quid
De malis reliquum ſit, indices, nec me cujus es miſertus
" Demulceas verbis fallacibus. Nam luem
" Turpiſſimam judico orationem compoſitam.

SYSTEMA.

Ch. Mitte, mitte: deſiſte, heu:
Nunquam nunquam optarim tam inſolitam
Orationem pervenire ad aures meas,
Neque ita triſtia viſu et intolerabilia
Damna, *piacula*, *terricula* ancipiti
Stimulo refrigerare animum meum.
Heu heu, fatum fatum,
Inhorrui cum aſpexerim *negotium* Iûs.

678. l. *Lernæque fontem.* vid. var. Lect.

679. *immitis*, qui non poteſt demulceri, inhiberi et domari in ſuo propoſito et conatu. *G.* Pleno di mero ſdegno. *Giac.*

683. *in regionem ante*, i. e. ultra *regionem* agitata feror. *H.* Di terra in terra. *Giac.* vid. var. Lect.

691. *inquinamenta*, quæ expiatione egeant. *G.*

Ib. —*territamenta*, quæ horrorem incutiant et penitus animum pungant, eumque terrore frigefaciant. *G.* Mi deſolaſſer l'anima. *Giac.*

694. *ſortem*, *calamitatem*, Steph. Garb. *diſgrazia*. Giac.

IAMBI.

IAMBI.

Pr. Ante ingemiſcis, et terrore plena es,
Cohibe (*te*) donec reliqua etiam addiſcas.
Ch. " Dicas, edoceas: nam ægrotantibus dulce eſt
" Clare *in anteceſſum noſſe* mali reſiduum.
Pr. Priorem *petitionem* obtinuiſtis a me
Facile (primum enim hanc audire voluiſtis
Ad ſe pertinentes ærumnas declarantem)
Reliqua nunc accipite, qualia oportet mala
A Junone hanc juvenculam pati.
Tu vero Inachi ſeminium verba mea
Animo conde, ut exitus ediſcas itineris.
Primum quidem hinc ad exortum ſolis
Converſa tranſi inarata juga:
Accedes vero ad Scythas *Nomadas, qui caſas vitiles*
Incolunt ſublimes ſuper rotundis curribus,
Arcubus longe-jaculantibus inſtructi:
Quibus ne propinques, ſed pedes *ad fluctiſona*
Teſqua declinans terram pertranſeas.
Ad ſiniſtram autem manum fabri ferrarii
Chalybes habitant, a quibus oportet te cavere.
Sunt enim immites et inacceſſi peregrinis.
Pervenies etiam ad fluvium inſolentem haud falſo nomine,
Quem ne tranſeas; quia non eſt facilis vadatu,
Priuſquam ad ipſum *venias Caucaſum, montium*
Altiſſimum, ubi fluvius effundit vim
Ex lateribus editioribus: ſed oportet aſtris-vicina
Tranſcendentem cacumina ad meridianam
Viam tendere, ubi ad Amazonum aciem

698. *præcogniſcere.* G.
699. requiſitionem, indigentiam, et petitionem. Id.
704. *Ideo tu, proles* Inachi. G.
708. *paſtores qui* tecta intexta *incolunt ſub dio.* G. Caſe inteſſute di vinchi. *Giac.*
711. *ad maritimas petras.* G.
718. antequam venias, vel *redeas* ad ipſum Caucaſi (ὄρος) terminum. *P.*

Virorum

Virorum adverſatricem *appuleris*, quæ *aliquando* Themiſcyram
Circa Thermodontem *incolent*, ubi
Eſt aſper ponti Salmydeſſius *ſinus*
Nautis inhoſpitalis, noverca navium:
Iſtæ *te deducent* et valde lubenter.
In ipſis autem anguſtis portis paludis Iſthmum
Cimmericum attinges, quem oportet te audacter
Deſerentem trajicere anguſtias Mæoticas:
Erit vero hominibus fama in æternum ingens
Tui tranſitus, nam Boſphorus cognomine
Indigitabitur. Solum autem Europæ relinquens
Pervenies *in continentem* Aſiaticam; nunquid vobis videtur
Deorum gubernator in omnibus ſimul
Violentus eſſe? huic enim mortali Deus
Commiſceri volens, eam in iſtos conjecit errores.
Acerbum comparaſti, ô puella, conjugii tui
Procum; quas enim jam audiſti narrationes
Puta tibi eſſe *ne proœmia quidem eorum quæ dicenda ſunt.*
Io. Hei mihi mihi. eheu eheu.
Pr. Tu rurſus exclamas et ſingultis; quid
Facies ubi reliqua auſcultes mala?
Ch. Num quid reliquum eſt mali quod illi dicas?
Pr. Imo *tempeſtuoſum* mare noxiæ calamitatis.
Io. Quid ergo lucri mihi vivere, quin potius illico
De hac aſpera petra memet projecerim,
Ut in terram decidens, ab omnibus malis
" Liberarer? Nam ſatius eſt ſemel mori
" Quam diebus (*vitæ*) omnibus mala perpeti.

723. *perveniet*—G.
724. quondam incoluerunt—Id. malè. *Stanl.*
725. Salmydiſſia *maxilla*—G. Bocca—*Ciac.*
727. ut mulieres te mulierem benignè excipient. *G.*
733. *vocabitur*. G.
734. *in Epirum*. Id.
740. *quæ nondum ſint de proœmio*. Id.
Credi pur che ancora
Non è il proemio. *Ciac.*
745. δυσχείμερον, ita aſperum ut ob magnam vim hyemis intolerabile ſit. MS. Marg.

Pr.

Pr. Næ ægre ſerres meas afflictiones,
Cui non eſt fato-conceſſum mori:
Hoc enim fuerit malorum liberatio:
Nunc vero nullus eſt finis mihi propoſitus
Laborum, antequam Jupiter regno excidat.
Io. Nunquid aliquando erit ut Jupiter e principatu excidat?
Gauderem, puto, iſtam conſpicata cladem;
Quippe ni, cum a Jove malis afficiar?
Pr. Hæc igitur ita eſſe cognoſcere potes.
Io. A quo ſpoliabitur ſceptro regio?
Pr. Ipſe a ſuis judicii-inanibus conſiliis.
Io. Quomodo indica, niſi quid ineſt incommodi.
Pr. Tale junget conjugium, cujus olim pœnitebit.
Io. *Divinumne*, an humanum? dicas, ſi fas dicere.
Pr. Quid quale illud ſit? (*quæris*) non licet efferre.
Io. Nunquid per uxorem regno deturbabitur?
Pr. Quæ ſcilicet pariet filium patre præſtantiorem.
Io. An illi nulla eſt hujus calamitatis averſio?
Pr. Non ſane, priuſquam ego ex vinculis ſolutus fuero.
Io. Quis ergo eſt te ſoluturus *invito* Jove?
Pr. Oportet eſſe quendam ex poſteris tuis.
Io. Quid ais? meuſne filius te liberabit a malis?
Pr. *Tertius genere a decem aliis generationibus.*
Io. Hæc vaticinatio *non adhuc eſt facilis intellectu.*
Pr. Quin neque tuas anquiras ærumnas.
Io. Ne me porrecto beneficio continuo prives.
Pr. Duarum narrationum alterutra te donabo.
Io. Quarum? indica et da mihi delectum.

757. Pr. *Gauderes*—
758. Io. Quippe ni,—*Daw. H.* vid. var. Lect.
764. *A Dea motum.* P.
7770. αρχοντος Δ. *regnante Jove.* Id.
773. *Tertius genere et inſuper alia prognatione.* G. malè. facit enim liberatorem Promethei ab Io quartum, qui fuit decimus tertius. *Stanl.*—ſed Aldi προς δι π' αλλαυν eum decepit. *P.*
774. non eſt facilis ad conjectandum. MS. Marg.

Pr. Contribuo: elige, aut reliquos labores tibi
Aperte indicabo, aut eum qui me ſoluturus eſt.
Ch. Harum quidem iſtam illi, hanc autem mihi gratiam
Concedas, neque poſthabeas petitionem.
Iſti quidem narres reliquam errationem,
Mihi vero liberatorem: hoc enim cupio.
Pr. Quandoquidem cupitis, non refragabor
Quin exponam omne quicquid eſt quod vultis inſuper.
Tibi Io primum ediſſeram multiplicem errorem,
Quem tu inſcribas memori mentis tabula.
Quando *tranſieris* fluvium continentium terminum,
Ad ortum lucidum *ſolis-orbitæ*
Maris trajiciens fremitum, donec pervenias
Ad campos Gorgonios Ciſthinæ, ubi
Phorcides puellæ longævæ habitant
Tres cygniformes, oculum communem poſſidentes
Et dentem unum, quas neque unquam ſol aſpicit
Radiis, neque nocturna luna.
Prope autem harum ſorores tres aligeræ
Anguicomæ viris-inviſæ Gorgones,
Quas homo nullus conſpicatus retinebit ſpiritum.
Talem tibi hujus indico *præcautionem.*
Aliud vero audias ingratum ſpectaculum.
Voraces enim *mutos* Jovis canes
Gryphes caveto, et monoculum exercitum
Arimaſporum equeſtrem, qui aurifluum

789. *attigeris.* G.

790. *ſolis viæ.* Id. ἡλιοστιβεῖς verb. *in ſole vadis*, vel, ἡλίῳ στιβεῖς, i. e. *vadis* πρὸς ἀντ. ἡλιω. *P.* —verſo il lucido oriente, Dal ſol battuto,— *Giac.*

800. *præſidium*, quo poteris ab illis tuta et ſalva permanere, ſi non accedas ad eas, nec aſpicias ipſas. vel, hoc tale firmum *munimentum*, in quo ipſæ habitent. *G.* Io te avifo de ſi fatto albergo. *Giac.*

801. jam aliam audi horrendam viſu rem. *G.*

802. *rapaces* — Id. Quibus roſtra ſunt acuta; eo pertinet *auricida roſtri aduncitate*, ap. Plin. ex emendatione noſtra. *P.*

Ib. ἀγρώγεις, — vel, *ſævos* et *inflexibiles* ab α et γρύω. qu. ἀγρώγεις. *G.*

Habitant juxta laticem *Plutonis alvei:*
Hos tu ne adpetas. Sed in longinquam terram
Ad populum nigrum pervenies, qui ad ſolis
Degunt fontes, ubi fluvius Æthiops.
Hujus *incedas juxta* ripas, donec attingas
Catabaſmum, ubi de montibus Byblinis
Nilus effundit fluxum venerandum potu-jucundum.
Hic te ducet in terram triquetram
Nilotida, ubi *quidem longam* coloniam
Condere tibi Io et filiis (tuis) eſt fato conceſſum.
Horum ſi quid eſt tibi *imperfectum* et inventu-difficile,
Repetas et planius ediſcas:
Quippe mihi plus adeſt otii quam velim.
Ch. Si quid huic reliquum aut omiſſum
Narrare potes de vagatione valde pernicioſa,
Narra; ſin autem omnia expoſuiſti, nobis viciſſim officium
Præſta quod petimus, ſiquidem meminiſti.
Pr. Hæc *terminum* percepit totius vagationis ſuæ:
Sed ut ſciat ſe non fruſtra audire me,
Quæ prius *exantlavit* quam huc venit exponam,
Hoc ei exhibens *ſignum* (veritatis) orationis meæ.
Sed omittam verborum turbam plurimam,
Et pergam ad ipſum errorum terminum.
Poſtquam perveniſti in regionem Moloſſam,
Eſt ad eminentem Dodonam, ubi
Et oraculum et ſedes Jovis Theſproti,
Miraculumque incredibile quercus adloquaces,

805. *Laticem, Plutonis alveum.* P.
809. *præterrepe.* G.
810. —alle cateratte. *Giac.*
813. μακρὰν, procul a patria diſtantem; vel *longam*, i. e. amplam, potentem et diuturnam. *G.*
815. *obſcurum*, impeditum, involutum. Id. propriè *balbum*, qualis ſolet eſſe ſermo eorum qui non poſſunt expedite literam σ efferre. ψελλὸς, ὁ τὸ σίγμα παχύτερον λέγων. *Heſych.*
822. *ſeriem.* G.
824. *pertulit*—Id.
825. *argumentum.* Id.

A quibus tu clare et *non ænigmatice*
Salutata es inclyta Jovis futura
Conjux, (si modo quid hoc adblanditur tibi)
Inde œstro concita *littoralem*
Viam emensa es ad magnum Rheæ sinum,
Unde retrovagis cursibus vexaris.
In posterum autem secessus (ille) maritimus
(Pro certo hoc scias) vocabitur Ionius,
Monumentum tui itineris omnibus hominibus.
Hæc tibi sunt signa, quod mens mea
Cernat plus quam *quod apparet.*
Reliqua deinceps in communi vobis et isti dicam,
Reversus ad tractum priorum sermonum.
Urbs est Canobus terræ extrema,
Ad ipsum Nili ostium et aggerem sita:
Ibi quidem Jupiter te efficiet mentis compotem,
Placida tantum attrectans et palpans manu.
Cognominem vero prolificationi Jovis
Paries nigrum Epaphum, qui fruetur (*tanta*)
Quantum latifluus Nilus irrigat terra.
Ab illo generatio quinta *literorum* quinquaginta
Redibit Argos non lubens
Fœminina, fugiens cognatas nuptias
Patruelium: illi autem animis attonitis,
Ut circi *non procul relicti a* columbis,
Insectabuntur captantes non captandas
Nuptias, *ast invidebit eis Deus corpora:*

832. *sine omni velamine.* Id.

836. —*per maritimam viam perveniſti ad*—G.

837. —*vagabundis.* Id.—*A quo* mari Ionio ad me *multivagis curſibus vexaris.* P. Vid. var. Lect.

842. *eſt divulgatum.* G.

849. *unde nominatum de prole Jovis.* G. Vid. var. Lect. l. *de contrectatione.*

852. *filiarum*—G.

856. vid. not.—laſciati poco indietro. *Giac.*

858. *corpora, Quæ Pelaſga excipiet—domita, per nocturnam inſidiarum audaciam.—ſuccenſebit vero Deus propter audaciam:* ——*domitos,* P. φθόνον, *μέμψιν. Euſtath.* φθόνον ἔχειν, *denegare*; vel, f. *auferre*; nam ἐφθόνησε opponitur τῷ ἔδωκε, ap. Demoſt.

Pelaſga

Pelaſga vero (terra) excipiet fœmineo
Ferro *domita*, *noctis-obſervatrici audacia.*
Mulier enim quæque ſuum virum vita privabit,
Anceps gladium cæde tingens:
(Talis eveniat hoſtibus meis Venus.)
Unam tamen puellarum amor demulcebit, ut non
Maritum occidat, ſed *langueſcet*
A propoſito; et ex duobus alterum eliget,
Cluere potius ignava, quam *cæde polluta.*
Hæc in Argo regium pariet genus.
Ad hæc clare enarranda opus fuerit longa oratione.
Ex hac quidem ſtirpe naſcetur fortis (ille, et)
Celebris-arcubus, qui me ex hiſce laboribus
Liberabit. hujuſmodi oraculum mihi *grandæva*
Mater illa Themis Titania expoſuit:
Quomodo autem et *quando*, hæc *longa oratione*
Indiguerint ad narrandum, et tu iis cognitis nihil juvabere.

ANAPÆSTI.

Io. Heu, heu, heu, heu, heu,
Me rurſus *ſpacelus et phrenetici*
Furores urunt, *æſtri quidem acies*
Ardentiſſima me ſtimulat;
Cor vero *præ* metu præcordia verberat.
Oculi autem volutim rotantur,
Et extra orbitam feror, rabiei

865. *debilitabitur*, et *hebeſcet* —G. Rilaſciandoſi, *Giac.*

867. *audire* —*ſanguinaria.* G.

872. *priſca*—Id.

874. et *ubi.* G. et *quo pacto.* H. aut *propter quæ*, et de quibus *cauſis*—G. In che maniere. *Giac.*—*longo tempore.*

877. *ſideratio* ſubita deſuper cum inflammatione adveniens, et furore percellens animum, incendit me: et *ſtimulus æſtri expers ignis punget me.* G. ἄπυρος, τῷ θαλπτοσι opponitur. *P.* Ἀρδὶς, ἀκὶς. *Heſych.* ἄπυρος, qu. ab α int. πολύπυρος, *Sch. Stanl.* l'ardentiſſima punta. *Gi.*

881. *Et ad curſum foras abripior.* G.
—ſon portata
Fuor del diritto corſo. *Giac.*

Impetu

Impetu insano, linguæ impotens:
Voces vero turbidæ temere allidunt
Ad fluctus *noxæ exosæ*.

EPODICA.

Strophe.

Ch. 1 Revera sapiens, sapiens revera fuit,
2 Qui primus in animo
3 Hoc gessit et lingua edisserùit
4 " *Quod affinitatem contrahere sibi comparem* longe præstet,
5 " Et neque divitiis diffluens,
6 " Neque genere elatum
7 " *Cerdoni* sit affectandum conjugium.

Antistrophe.

1 Nunquam nunquam me ô
2 Fata
3 Conspiciatis factam Jovis lecti concubinam:
4 Neque marito copuler cuipiam e cœlicolis.
5 Nam exhorreo *non-contentam-viris* virginitatem

884. *calamitatis acerbæ*; vel propter *fluctus calamitatis acerbæ* mugio *frustra* voce inarticulata et obscura, quæ nihil certi de affectionibus animi exprimit. *G.*

888. *quòd ducere pro se longè præstet*. G. parum rectè. *Stanl.* sed idem in Sch. *longè optimum viro ducere uxorem æqualem sibi* —κατ' ἰαυτὸν. Secondo il proprio stato. *Giac.*

891. *Plebeio*. G. Qui artem aliquam vulgarem manibus suis exerceat.

896. virginitatem *alienam a viris, dum video, Io, te ob conjugium*—G. Exhorreo *virginitatem Jûs viros-odio-persequentem, laceratam laborare* (πονεῖν) *erroribus immitibus Junonis*.—Arnald. Giac.—vel, ἀπεγαμίαν, eleganter de virginitate, *quæ viris non gaudet*.—γαμω, Gen. (sub. ἕνεκα) *propter nuptias*. P.

Io verginella Disdegnosa de gli uomini
Per tal conjugio lacera——
Giac.

6 *Jûs*,

6 *Iûs*, (*eam*) videns ob conjugium laceratam
7 Immitibus Junonis erroribus laborum.

EPODUS.

Mihi vero *quia* æquale conjugium
Securum, non vereor:
Neque potentiorum deorum amor
Oculus inevitabilis, aſpiciat me.
Hoc enim bellum *nebellum*, *intricatio*
Inextricabilis, nec ſcio qualis forem:
Nam haud novi quomodo Jovis effugerim conſilium.

899. Non mihi timeo *quòd* (ὅτι) nuptæ ſimilis ſum. MS. Marg.—Mihi verò cum (ὅτι) eveniet *conjugium æquale, ſecura non timeo.* Arnald.

Quando ſarà conjunta
Ad un mio pari— *Giac.*

903. *Nam tale bellum eſt inexpugnabile, quod mira invenit.* G. *Bellum pluſquam bellum, extricabile per inextricabilia.* P. *Bellum eſt cui revera* nomen belli non convenit, difficultatibus abundans. *H.*—ἄπορα pro ἀπόρως, vel ἐν ἀπόρῳ, vel εἰς ἄπορα. *Sch. Steph.* i. e. *viam aperiens*, ſeu faciens, *ad perplexiſſima* ad eas difficultates, ex quibus mulier vix ſe poſſit expedire.—

Invincibile è una tel guerra:
E i Dei Ove modo non trovaſi,
Trovano il modo:— *Giac.*

PROME-

PROMETHEUS, CHORUS.

IAMBI.

PR. PROFECTO Jupiter, licet adhuc mente pervicaci,
Fiet humilis, quales inſtituit
Nuptias nubere: quæ ipſum ex regno
Et ſoliis evanidum ejicient; et imprecatio patris
Saturni tum jam omnino perficietur,
Quam imprecabatur antiquis ſoliis excidens.
Horum laborum averſionem nullus deorum
Præter me poterit ei plane indicare.
Ego hæc novi, *et quomodo (perficientur:) proinde jam*
Confidenter ſedeat aeriis ictibus
Fretus, et vibrans manibus ignivomum jaculum.
Nam id ei nihil opitulabitur, quo minus
Inhoneſte ruina cadat intolerabili:
Talem adverſarium nunc præparat
Ipſe ſibi, monſtrum inexpugnabile;
Qui præſtantiorem fulmine inveniet flammam,
Ictumque validum ſuperantem tonitru;
Et morbum marinum terræ concuſſorem
Tridentem, illam Neptuni haſtam diſſipabit.
Illiſus autem huic malo, diſcet
" Quantum imperare et parere diſtant,

912. *Quorum periculorum amolitionem. G.*

914. —*novi, et quomodo ad iſta*
Confidenter deorſum mittat— ſua tela quæ habet:
vel, quod magis placet, *adverſus hæc ipſe ſedeat elatus et ſuperbus in ſolio ſuo,*—faſtu ſublimitatis fretus et erectus; aut nimium fiduciæ et ſpei collocans in ſuis ſublimioribus ſtrepitibus, tonitru, &c. *G.* χ' ὡ τρόπῳ. Πρὸς—e come ſeguiranno. *Giac.*

921. *flammam. Ictumque— tonitru, et morbum—concuſſorem, Tridentem illam*—diſſipabit. *P.*

CH.

CH. *Tu itaque* quæ cupis, illa Jovi ominaris.
PR. Quæ fient, præterea autem quæ vellem loquor.
CH. *Expectandum igitur* Jovi aliquem dominaturum?
PR. Etiam et his labores importabiliores ſuſtinebit.
CH. Quomodo non metuis, talia projiciens verba?
PR. Quid (ego) metuam, cui non eſt fatale mori.
CH. At tibi ærumnam iſta graviorem inferre poteſt.
PR. *Quid ita faciat*, omnia mihi expectanda.
CH. *Qui colunt vindictæ deam*, ſapiunt.
PR. Cole, invoca, *palpa iſtum æternum gubernatorem.*
Mihi autem Jupiter minus nihilo eſt curæ.
Agat, imperet hoc brevi tempore
Ut vult; non enim diu imperabit diis.
Sed enim conſpicio illum Jovis curſorem,
Illum novitii regis miniſtrum:
Omnino nunciatum quid novi venit.

MERCURIUS, PROMETHEUS, CHORUS.

ME. Te illum veteratorem illum peracerbe acerbum,
Qui deliquiſti adverſus deos, qui hominibus
Præbuiſti dona, illum ignis furem dico;
Pater te juſſit quas jactitas nuptias
Ediſſerere, et a quibus ille excidat imperio;
Et hæc quidem nullatenus obſcure

927. aut cum interrogatione, *Nunquid tu*—G. item v. 932.

929. *Itane ſperandum*--προσδοκᾶν ſignificat *expectare*, quod de bono et de malo imminenti dicitur; et eſt tam metus quam ſpei. *G.*

934. *Quodcunque libitum faciat*. Grot. *faciat ſane*. G. *Ita igitur faciat*. H.

Faccia pur egli
Così ſuperbamente. *Giac.*

935. *Qui reverentur* Adraſtiam. *G.*

936. *demulce* ſemper et perpetuo obſervando et gratificando; vel, τὸν κρ. ἀεὶ quem tu putas ſemper dominum fore et qui hoc ſibi perſuadet. Id.

Sed *ſingula* eloquere *plane*; neque mihi duplices,
Prometheu, proponas vias; cernis enim quod
Jupiter talibus non emollitur.
PR. Graviloqua et confidentiæ plena
Eſt hæc oratio, ſicut deorum famuli.
Nuperum imperium novitii obtinetis, quinetiam putatis
Vos incolere arces nulli dolori pervias: non ex his ego
Reges duos excidiſſe vidi?
Et hunc jam regnantem tertium aſpiciam
Turpiſſime et citiſſime. nunquid tibi videor
Metuere et *formidare* novos deos?
Immo multum et omnino abſum (a metu.) proinde tu
Qua veniſti via, eam repetas feſtinanter.
Nam nihil eorum quæ ex me ſciſciteris cognoſces.
ME. At tali etiam prius pervicacia
Temet conjeciſti in has infelicitates.
PR. Tuo obſequio meam hanc miſeriam,
(Pro certo habe) non ego permutarim.
Satius enim duco huic mancipari petræ,
Quam Jovi patri (tuo) eſſe fidum nuntium.
Ita cum procacibus procaciter agendum.
ME. Videris deliciari præſentibus malis.
PR. Delicior? ſic deliciantes meos
Videam hoſtes: et te inter eos dico.
ME. Nunquid et me ob has calamitates incuſas?
PR. Uno verbo omnes odi deos,
Quicunque beneficiis affecti, me injurie affligunt.
ME. Percipio te inſanire morbum non exiguum.
PR. Laborem ſane morbo, ſi morbus odiſſe hoſtes.

949. Αὐθ' ἕκαστα—*ipſa ſingula per ſe*, vel conjunctim una voce; ſicut etiam Ariſtot. Eth. iv. et ipſum ἀληθῆ vocat αὐθέκαστον, ſincerum, candidum et integrum in quo nihil ſit ficti, tecti, et obſcuri; et qui etiam nihil aliter efferat aut præ ſe ferat quàm ſit in rei veritate. *G.*

958. *citiſſimè* aſpiciam—*turpiſſimè* ἐκπεσοῦντα. *P.*

969. *contra ſuperbos jus habet ſuperbia.* Grot.

ME.

ME. Non tolerandus eſſes, ſi feliciter ageres.
PR. Hei mihi. ME. Hoc verbum Jupiter ignorat.
PR. Aſt tempus ſeneſcens omnia edocet.
ME. Atqui tu nondum didiciſti ſanus eſſe.
PR. Te enim miniſtrum non alloquutus fuiſſem.
ME. Nihil videris *dicere* eorum quæ vult pater.
PR. Siquidem deberem ei perſolverem gratias.
ME. Nimirum conviciaris me perinde ac ſi eſſem puer.
PR. Annon tu es puer, atque eo etiam inſipientior,
Si ſperas te aliquid ex me cogniturum?
Non eſt vexatio neque machinatio, qua
Jupiter me inducet hæc enunciare,
Priuſquam laxata fuerint vincula peſſundantia.
Præter hæc, projiciatur comburens flamma,
Aliſque alba nive et terræ
Motibus miſceat, et concutiat omnia:
Nihil enim horum me flectet, ut dicam
Per quem oporteat eum excidere regno.
ME. Perſpice quæſo num hæc tibi profutura videantur.
PR. Hæc ſunt dudum perſpecta et deliberata.
ME. *Suſtineas* ô vaniſſime, *ſuſtineas* aliquando
Præſentes ærumnas recte æſtimare.
PR. Tu mihi *velut fluctus*, moleſtus es fruſtra, perſuadendo.
Nunquam tibi hoc ſubeat me Jovis
Mandati metu, effœminatum fore,
Et iſti valde-inviſo *ſupplicaturum*

983. vid. not.

991. *contra hæc*—G. Quapropter, quare, propterea, *proinde*, Valc. in Phœn. v. 1040. et ita Stanl. ſup. ver. 914. vid. ver. 1029. 1042.

992. albaque grandine, et tonitru *Terreſtri confundat*—G.

998. *ſerio velis, prudens toto animo cupias.* P. Fatti animo, E finalmente sforzati—*Giac.*—vid. not.

1000. —*tanquam* fluctus perſuadendo. *G.*—ut fluctum me (vel undam) alloquens, vel admonens. *Stanl. H.* E parli me, come parlaſſi all'onde. *Giac.*

1003. λιταζειν eſt obſecrare, vehementiſſime petere, et ad faciendum inducere. MS. Marg.

Muliebribus manuum *ſupinationibus*,
Ut me ſolvat ab hiſce vinculis: ab hoc omnino abſum.
ME. Videor colloquendo multa et fruſtra dicere;
Nihil enim *maceraris* et emolliris monitionibus
Meis: ſed frænum mandens tanquam nuper jugatus
Pullus, reniteris et habenis repugnas.
Sed *ferocis conatu invalido.*
" Nam pervicacia non-recte-ſapienti,
" Ipſa per ſe *minimo minus valet.*
Conſidera vero ſi non parueris monitis meis,
Qualis tempeſtas et malorum inundatio
In te irruet inevitabilis: primum enim aſperam
Rupem hanc tonitru et fulminis flamma
Pater diffringet, et abſcondet corpus tuum,
Petroſus autem *ſinus* te excipiet.
Et longo temporis defunctus ſpatio,
Denuo prodibis in lucem; ſed Jovis
Volucer canis Aquila cædis avida corporis
Rapaciter fragmentum magnum dilacerabit,
Conviva quotidianus non vocatus adventans:
Jecur vero dapes nigras epulabitur.

1004. *flexionibus.* G. perperam. *Stanl.*—con le mani roveſciate—*Giac.*—*tendoque ſupinas* ad cœlum *cum voce manus.* Virg. Æn. l. iii. v. 176.

1007. *mitigaris*, humectaris. *G.*—ti pieghi,—*Giac.*

1010. *firmaris*, et audax fis. MS. Marg.

Ib. *ſophiſmate languido* et invalido ſuarum ratiocinationum et perſuaſionum. *G.*—con invalido artificio. *Giac.*

1012. *plus nihilo*, parum exiguum. vel l. μεῖον. *P.* Ha men forza di nulla--*Giac.*—*nihil omnino virium affert.* G Præfractus animus, quandò abeſt prudentia,
Fert ſemet ipſo melius, aut majus nihil. *Grot.*

1016. *Vallem.* G. a queſto di rupo. *Giac.* vid. v. 15. 142.

1018. *ſinus.* recte. αγκος, αγκη, αγκαλη: in καλωμασι rupis Prometheus deliteſceret diu, et inde in lucem iterum prodiret. *P.*—*gremium petroſum*—G. La voragine Ti ſoſterra colle petroſo braccia. *Giac.*

1020. ἄλοφον, adverbialiter, *rurſus.* MS. M. novialmente. *Gi.*

1024. Qui etiam *atrum jecur* dilaniabit et depaſcetur. *G.*

Neque hujus ærumnæ finem aliquem expectes,
Priuſquam deorum aliquis ſucceſſor tuorum laborum
Appareat, et velit deſcendere ad haud illuſtrabilem
Orcum, et *ad* tenebroſa profunda Tartari.
De his delibera; quia hic non eſt fictitius
Verborum ornatus, ſed *ſerio enuntiatus:*
Nam *mentiri* neſcit os
Jovis, ſed perficit omne verbum. Tu vero
Deſpice et cura; neque pervicaciam unquam
Exiſtimes meliorem *bono conſilio.*

CH. Nobis quidem Mercurius videtur non intempeſtiva
Fari; jubet enim te pervicacia
Depoſita, inveſtigare *ſapiens conſilium.*
" Obtempera, Turpe eſt enim ſapienti *in peccato perſiſtere.*

ANAPÆSTI.

PR. Scienti mihi hæc mandata
Iſte expoſuit, ſed male tractari
Hoſtem ab hoſtibus, nihil eſt abſurdi.
Porro, in me projiciatur
Ignis anceps capillitium, æther vero
Concutiatur tonitru, et *turbine*
Furentium ventorum, terram autem ex fundo

1028. vid. not.

1029. *Ad hæc iſta.* G. Per tanto. *Giac.* ut ver. 901. 1042.

1030. Recte. Nota λιαν eo ſignificatu. λίαν fortè ad λειος pertinet. λεος, λειος, λιος. λιαν ſc. ὁδον, *via plana*, plane, ſimpliciter, perſpicuè, validè. Sic λιαν ειρήμενος commode ſe opponeret τῷ κομπῳ, qui anfractus amat et ambages, non viam planam et rectam: λειαν ελαβον, ισχυρως ελαβον, ἡ πραιδαν. *Heſych.*

P.—nimis verè enunciatus. *G.* un diſcorſo ben ſerio. *Giac.*

1031. *vana loqui.* G.

1034. prudentiâ. Id.

1037. *ſapientem conſilii rectitudinem.* Id.

1038. *delinquere.* Id.

1042. *Ad iſta*, ſc. mala a Mercurio expoſita. *G.* vid. ver. 991. 1029.

1044. *divulſione*, G.
E da fieriſſimo
Urto degl' aſpri venti— *Giac.*

Cum

Cum radicibus labefactet ventus,
Fluctum vero maris horrendo impetu
Aſtrorumque cœleſtium
Curſus commiſceat, atque in atrum
Tartarum penitus projiciat corpus
Meum, neceſſitatis rigidis turbinibus:
Omnino tamen me non extinguet.
Me. Tales nimirum phreneticorum
Cogitationes et voces licet audire.
Quid enim abeſt *a delirio?*
Quod ſi fœlix *eſſet, quid de inſania remitteret?*
Vos vero quæ ærumnis
Hujus compatimini, locis
Ex his celeriter aliquo diſcedite;
Ne animos veſtros attonitos reddat
Mugitus tonitru horridus.
Ch. Aliud quid loquaris et ſuadeas
Mihi quod et perſuadebis: nam
Hunc ſermonem adduxiſti non ferendum;
Quomodo jubes me *inhoneſta ſequi?*
Cum hoc volo perpeti, quicquid oporteat;
Didici enim odiſſe deſertores.
Nec datur vitium
Quod magis quam *hoc* deſpuam.
Me. Sed memineritis quæ ego præmoneo;
Neque a malo deprehenſæ,
Incuſetis fortunam, neque dicatis unquam
Jovem vos in improviſum
Infortunium conjeciſſe; non inquam, ſed vos
Voſmet: ſcientes enim
Neque ex improviſo, neque clam

1049. *orbes*, G. celeſti orbite, *Giac.*

1055. *ut non inſaniat.* Id.

1056. Lego ἐντυχέων, metri gratiâ, in participiis ellipſis verbi ſubſtantivi non eſt infrequens. vid. Bos. p. 290. ſup. v. 978.

Ib. —*quàm inſaniret!* G. Che coſa allenteria Della ſua freneſia! *Giac.*

1069. nempe proditorem eſſe.

In

In inextricabilem laqueum calamitatis
Incogitantia involvemini.
PR. Atqui facto et non amplius verbo
Terra concuſſa eſt: et fremens *ſonus*
Reboat tonitru, glomerationes vero
Emicant coruſcationis igneæ,
Turbines autem pulverem circumagitant;
Et exſiliunt ventorum omnium flatus,
In ſe mutuo *ex adverſo ſpirantem* diſcordiam
Exercentes: confuſus eſt vero
Æther mari: talis in me
Impetus cœlitus terrorem incutiens
Aperte venit. O mater mea
Veneranda, ô omnium æther communem
Lucem circumvolvens,
Cernis quam injuſta patiar.

1080. *Echo.* G.
1085. *rebellem*—Id.
1089. *O matris meæ ſanctitas.* Id.

FINIS.